

ምዕራፍ ሰባት

የሰህተት ትምህርቶች

(ኦፋቄ)

ትምህርት ሰዎችን በአምነት ለመገንባት፣ ለማሳወቅና ለማለማመድ አግዚአብሔር ከሚጠቀምባቸው ዋነኛ መንገዶች አንዱ ነው። አንድ ጊዜ በቤተክርስቲያን ውስጥ ለአስተማሪዎች ስልጠና ሳካሂድ እንዲህ ብዬ የነገርኳቸውን ጽሁፍ ማስተማሪያ ደብተራ ውስጥ አገኘሁት፡

ትምህርት የታቀደው እንዲረዳን እንጂ እንዲያደናቅፈን አይደለም። ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አንዱ ስለሆነ ትምህርት ቅባት አለው። ለእኔ ደግሞ የማገለግልበት ስጦታዬ ስለሆነ ለልቤ በጣም ቅርብ ነው። እኛ የማስተማር ስጦታ ያለን አገልጋዮች ለምናስተምራቸው ሰዎች ያለን አሳብ ሁልጊዜ በጎ እንደሆነ እርግጠኛ ነኝ። ነገር ግን የምናስተምረው ትምህርት መጽሐፍ ቅዱሳዊ፣ ሚዛኑን የጠበቀ፣ በልምምድ የተደገፈ፣ ለመጠየቅና ለመረጋገጥ ክፍት የሆነ ፣ ከመሪዎችም ሆነ ከምናገለግለው ምዕመን ሐሰም ሆነ እርማት ለማስተናገድ የተዘጋጀ፣ መሆኑን እርግጠኛች መሆን አለብን። ያ ካልሆነ ሰዎችንም ሆነ ራሳችንን ይዘን ከመጥፋት የሚጠብቁንን ማሰሪያ ቀበቶዎች አበላሽን ማለት ነው። የአገልግሎቱን አላፊነት ለማጥበቅ ያዕቆብ በግልጽ እንዲህ ብሎ ነው የጻፈው፡

“ወንድሞቴ ሆይ ከናንተ ብዙዎች አስተማሪ አይሁኑ፤ ምክንያቱም እኛ አስተማሪዎች የሆንን የባለ ፍርድ እንደምንቀበል ታውቃለችሁ” ያዕቆብ 3:1።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዛሬ ያሉት ብዙ ችግሮች የተነሱት በተሳሳተ ትምህርት ምክንያት ነው። አስተማሪዎች የሚሰሙ ናቸው፣ የሚቀርጹ ናቸው፣ አመለካከትን የሚያስተካክሉ ናቸው። ስለዚህ ለእውነት ያላቸው መስጠት ሊበወለት የሚገባ መሆን አለበት። እናንተ አስተማሪዎች የአግዚአብሔርን ቃል በልታችሁ፣ አለምጣችሁ፣ አድቅቃችሁ ራሳችሁን ከገነባችሁ በኋላ ነው ሌሎችን ለመመገብ መሞከር ያለባችሁ። የአግዚአብሔር ቃል እንደሚሰራ ማረጋገጥ አለባችሁ፡

ሰለዚህ ቃሉን በሕይወታችሁ ማኖር አለባችሁ። በቃላችሁ ከማስተማራችሁ በፊት አዕምሯችሁ በቃሉ መረሰረሰ አለበት፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተሳሰብ መለማመድ አለባችሁ።

የተሳሳተ ትምህርት ለኑፋቄ አምነት የመጀመሪያው ዘር ነው። ይህ አባባል በጣም ጠንካራ ክስ ይመስላል። ኑፋቄ (Heresy) ማለት ቃሉ ሲተረጎም አንድን አውነት ከሚያስፈልገው በላይ በመወጠር ሌሎችን አውነቶች እንዲመስሉ ማድረግ ነው። ኑፋቄ በቀጥታ የሚነገር ውሸት ሳይሆን አውነትን አበላሽቶ ማቅረብ ነው።

አስቀድሞ የተነሱ ኑፋቄዎች በሰላሴ ትምህርት ላይ ያተኮሩና በተለይም በጌታ የሱስ ፍጹም አምላክነት እና ፍጹም ሰውነት ላይ ጥያቄ የፈጠሩ ነበሩ። ክርስትና ጌታ የሱስ ፍጹም ሰውና ፍጹም አምላክ እንደሆነ ነው የሚያስተምረው። ይህንን ትምህርት የሚያበላሹ ኑፋቄዎች ተነሱ፤ አንድንደኛ “ሰው መስሎ መጣ እንጂ ፍጹም አምላክ ብቻ ነው” የሚሉ ሲሆኑ ሌሎች ደግሞ “በምድር ላይ ከኖሩ ሰዎች ሁሉ የበለጠ ጥሩ ሰው ነው እንጂ አምላክ አርደለም” የሚሉ ነበሩ። የመጀመሪያው ፍጹም አምላክነቱን አጉልቶ ለማሳየት በመጣር ፍጹም ሰው የመሆኑን አውነት አሸቀንጥሮ ጣለው። ሁለተኛው ደግሞ ሰው የመሆኑን አውነት በጣም ዘርግቶና ወጥሮ አምላክ መሆኑን ቦታ አሳጣው።

ዘመናዊ ኑፋቄዎች ደግሞ ትኩረታቸው በሰዎች ላይ ይመስላል። በ1970ዎቹ በተለይ በምዕራቡ ካሪዝማቲክ ንቅናቄ አካባቢ የተነሳ ኑፋቄ ነበር። ይህ ትምህርት የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎችን ሥልጣን የሚያሳለ ከመሆኑ የተነሳ መጋቢዎችን ከሥልጣን እኳያ በሰውና በእግዚአብሔር መካከል የሆነ ቦታ መስጠት ጀመረ። ከእግዚአብሔር ቃል ትምህርት ሚዛን ውጪ በሆነ መንገድ መጋቢዎች ተከታዮቻቸው ማን ማንን ማግባት እንዳለበት፣ የት ቦታ መኖር እንደሚገባቸው፣ ምን አይነት ሥራ መቀበል እንደሚችሉ መወሰን ሥልጣናቸው ሆነ።

ይህ ሁኔታ ደግሞ ለመጋቢዎቹም ሆነ ለቤተ ክርስቲያን ነውጥ አመጣ። ተዋደው ተጨጭተው ለመጋባት የወሰኑ ወጣቶች እንዲለያዩ ይደረግ ጀመር፤ ሴቷም የማትወደውን ወንድም ያልመረጠውን እንዲያገባ የተገደዱበት ጊዜ ነበር። የኑፋቄ

ትምህርት ጠባዩ ደግሞ በትምህርቱ የተያዙ ሰዎችን ጀር ያደነቁራል፤ ለምንም አይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርት፣ አርማት፣ አውቀታዊ ልምምድ፣ ሰሜታዊ ማግባባት አይበገርም።

ዛሬም ከኑፋቄ መደብ መግባት የሚገባቸው አንዳንድ ትምህርቶች አሉ። በዚህ ምዕራፍ እንኚህን ዘመናዊ ኑፋቄዎች እናያለን። አርዕስቶቻቸውን ብቻ አይታችሁ የእናንተን ልምምድ የሚቃወም ከመስላችሁ እንደዚያ አይደለም፤ ሰለዚህ አዕምሯችሁን ሳትዘጉ እንቀጥል።

1. የቃል አምነት (Word-Faith)

ይህ አንቅስቃሴ ትምህርቱን የሚመሰርትበት እንደ ማርቆስ 11፣ 22-23 ባለው ጥቅስና ተመሳሳይ ጥቅሶች ላይ ነው።

“ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። እውነት አላችኋለሁ፤ ማንም ይህን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢለውና ይህንንም በልቡ ሳይጠራጠር ቢያምን ይሆንለታል።”

ይህ የኑፋቄ ትምህርት የሚያተኩረው በተወሰኑ ቃላት ብቻ ላይ ነው። እነርሱንም ከተጠቀሱበት ትርጉም ወይም ዓውድ (context) በማውጣት ነው። ለምሳሌ በዚህ ጥቅስ “ቢለው” “ይሆንለታል” የሚሉትን ቃላት አጋጭተው የምትለውን ነገር ታገኘዋለህ (what you say is what you get) ብለው ያስተምራሉ።

“አባቦችን በእጃቸው ይይዛሉ፤ የሚገድል መርዝ እንኳን ቢጠጡ አይጎዳቸውም” ማርቆስ 16፣ 18

የሚለውንም ጥቅስ እንዳለ ወስደው በአምልኳቸው ውስጥ አባብን እያመጡ የሚቀበሉና መርዝም እንጠጣለን የሚሉ የዚህ ኑፋቄ ተከታዮች ብዙ ጊዜ ከሕግ አስከባሪዎች ጋር ሲጋጩ በዜና ሰምተናል።

የትምህርቱ መልካም ጎን

አንደማንኛውም የኑሩቂ ትምህርት ይህ ትምህርትም እውነትን ተሞርኩዞ ነው የሚነሳው። እውነቱ የአግዚአብሔርን ቃል በአምነት መጨበጥ ውጤት አለው የሚለው ነው። ይህንን እውነት በዚህ መጽሐፍ መጀመሪያ ክፍሎች አይተናል።

ቃላት ኃይል አንዳላቸው ተደጋግሞ የተገለጸ እውነት ነው። ብዙ ኮንፍራንሶች ተካፍያለሁ፣ አንዳውም በብዙዎች ላይ አገልግያለሁ። የታመመ ሰው በቃል ትእዛዝ ሲፈወስ አይቻለሁ፣ ምናልባት ብዙዎችቻችሁ ሰዎች በሽታቸው በጌታ ስም በሚታዘዝበት ጊዜ ለመፈወሳቸው የአይን ምስክሮች ናችሁ።

አግዚአብሔርን በሁሉ ነገር ማመስገንን መለማመድ ሌላው የመልካም ጎናቸው ምሳሌ ነው (ኤፌሶን 5፣ 20)። የአግዚአብሔርን ኃይል ለመለማመድ ቃሉን በትክክለኛ መንገድ ከምንተረጉምባቸው መንገዶች አንዱ ይህ ነው። አግዚአብሔርን ማመስገን በጣም ኃይለኛ ድርጊት ነው፤ አስተሳሰባችንን ይቀይረዋል፣ ስሜታችንን ያነሳሳውና ጥሩ ጥሩ አንዲሰማን ያደርገዋል። በተቃራኒው ደግሞ ማትረምረማችንም ተመሳሳይ ችሎታ ስላለው አርሱም አሳባችንን ወደ መጥፎ መቀየር ይችላል። ያ ደግሞ ስሜታችንን ዝቅ ያደርገውና መደበር (depression) ውስጥ አንገባለን።

ስለራሳቸው መጥፎ ነገር መናገር ሲጀምሩ መጥፎ ነገር የሚደርስባቸው ሰዎች አጋጥመዋችሁ አታውቁም? እኔ ብዙ ምሳሌዎች ልቆጥርላችሁ እችላለሁ። በምንናገረው ቃል ውስጥ ኃይል አለ። ሚርት የሚባለው እኮ የመጥፎ ቃል ኃይል ነው። ለዚህ ነው ሰው በሚሆን ነገር ላይ አስቀድሞ መጥፎ መናገር ሲጀምር “አታሚርት” የሚባለው።

ስለልጆቻችን በቀልድም እንኳን ቢሆን ወደፊት ስለሚሆነው መጥፎ ነገር መናገር አለዋቂነት ነው፤ ለምንለው ነገር መጠንቀቅ አለብን። ስለ መሪዎቻችንም ቢሆን ዲሞክራሲያዊ መብት አለኝ ብሎ መጥፎ ነገር ለመናገር ልቅ መሆንና መንፈሳዊነት የጎደለው ባህሪ ነው። በቴሌቪዥን የሚመጡ ብዙ ሰባኪዎች መጽሐፍ ቅዱስ ቢይዙም የራሳቸው አጀንዳ ያላቸው ብዙዎች መኖራቸውን ማወቅ አስተዋይነት ነው። ስለዚህ

አርአያነታቸውን መከተል አያስፈልገንም ለማለት ነው። ዲሞክራሲያዊ መብታችን በመንግሥት ፖሊሲና የአመራር ጉድለት ላይ ተቃውሞ አንድናሰማ ያስችላናል። ነገር ግን ከዚያ አልፈን መሪዎችን ስንረግምና በመጥፎ ቃላት ስንገልጽቸው ኃይል ያለው ነገር እያደረግን መሆናችንን መገንዘብ ይገባናል።

ስለ አርባ ሁለተኛው የአሜሪካ ፕሬዚዳንት ቢል ክሊንተን ስለ ደካማቸውም ሆነ ስለ ብርታታቸው ብዙዎቻችን በተለይ በአርሳቸው ዘመን መንግሥት የነበርን ሁሉ አናውቃለን። እንኳን በአሜሪካ በኢትዮጵያውያንም ኮሚዲያኖች ብዙ ተስቆባቸዋል። አሁን አሁን እየተነሱ ያሉ አንዳንድ የታሪክ ሰዎች “የቀኝ ክንፍ ክርስቲያኖች በዚያን ያህል የጥፋት ቃል ባያጠምዷቸው ኖሮ የታሪክን ሂደት ይቀይሩ ነበር” ማለት ጀምረዋል።

በቃላችን ከአግዚአብሔር ጋር ስንሰማ ደግሞ ግሩም ድንቅ ሥራ ማከወን እንችላለን። አንዳንዴ ቅን በሆነ መንገድ የሚመጣ ትንሽ ቃል ለምጪው ባይታወቀውም እንኳን ተቀባዩን ግን ይፈውሳል። እኔ በፈረንጆቹ በ1993 መጨረሻና 1994 መግቢያ አካባቢ በአንዳንድ በአካባቢዬ በደረሱ ነገሮች በጣም ያዘንኩበትና ከሰው መገለል የጀመርኩበት ጊዜ ነበር። ምክንያቱ አንድ ብቻ ሳይሆን የተደራረበ ነገር የተከሰተ ሲሆን፣ አንድንዱ በግል ሕይወቴ አንዳንዱ ደግሞ በነበርኩበት ሳብረት ላይ የሆነ ነበር። በነገሮች አዝኜ ድብርት (depression) ውስጥ ገብቼ ነበር። አገልግሎቴ የቀነሰበት፣ መንፈሳዊ ዲስፕሌኔ የላለበት፣ ጥያቄ አየበዛብኝ መልሶች ግን ያጣሁበት ጊዜ ነበር።

በዚህ ሁኔታም ውስጥ ሆኜ የሰንበት ትምህርት ግን አስተምር ነበር። አንድ ቀን ከቤተ ክርስቲያን ስንወጣ አንዲት ስለ እኔ ሁል ጊዜ ቅን የምታሰብ ወጣት “አግዚአብሔር አንዳንተ የሚወደው ሰው አለየሁም” አለችኝ። የተናገረችው ቃል በሰንበት ትምህርት ውስጥ የሰጠኝቸውን መመሪያ በመከተል ነበር። “በአግዚአብሔር ቃል የተደገፋ፣ እውነት የሆነ ቃል ሰዎችን ለማነቃቃት መናገር ተለማመዱ” ብዬ አስተምራ ነበር። ታዲያ አንደዚያ ስትለኝ እኔ በውስጤ “ያለሁበትን ሁኔታ ብታውቁ ኖሮ እንዲህ አትይኝም ነበር” አያልኩ ተለያይተን ወደየቤታችን ሄድን። ከዚያ ያ ያለችኝ ቃል በጆሮዬ መጉላለት ጀመረ። ያ ያለችው እኮ እውነትነት አለው ብዬ

ማሰብ ጀመርኩ፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስ ለሮሜ ሰዎች

“ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማነው?” ሮሜ 8:35 ብሎ የጻፈለቸው ታወሰኝ።

ለመሆኑ ሕይወቴ እንዲህ የተመሰታቀለበት ምክንያቱ ምንድነው? ብዬ ማሳብ ጀመርኩ። እቤት ስገባ ወረቀት እነሳሁና የሆነ ቦታ እንዳንበበኩት ወይም እንደሰማሁት ምክንያቶቼን ልወቃቸው ብዬ መጻፍ ጀመርኩ። ብዙ ነገር መጻፍም አለስፈለገኝም፤ በጥቂቱ አሳቤ እየጠራ መጣ። እንዳንደቹ የተሻለ ምርጫ ብዬ በፈቃዴ ከወሰንኳቸው ውሳኔዎች የመነጩ ናቸው። እንዳንደቹ ከእኔ ቁጥጥር ውጪ ከመሆናቸውም በላይ በውሳኔዎቹ እኔ ያልተሳተፍኩባቸው ናቸው።

ነገሮቼን ሰብስቤ ብደምር ብደማምር ባባዛም ከክርስቶስ ፍቅር እንኳን የሚለየኝ ጥሩ ኩርፊያ የሚያስከርፈኝ ምክንያት አልነበረኝም። “በእርግጥ እግዚአብሔር እንደኔ የሚወደው ሰው ከቶ አለየሁ” ብዬ እኔም ለራሴ ነገርኩት፤ ያ ቃል ፈወሰኝ።

የቃል እምነት ትምህርት ስህተቱ

እንደ ስለ ኑፋቁ እምነቶች የሚጽፉ ሰው የዚህን ትምህርት ስህተት ለማሳየት ይህንን እውነተኛ ታሪክ ጻፉ።

“እንዲት ታማ ሆስፒታል የተኛች ወጣት ለመጎብኘት ሄድኩ” አሉ። ወጣቷ የዚህ የቃል እምነት (Word-Faith) ተከታይ ነበረች። ስለዚህ ቢያማትም እንኳን “አሞኛል” ብለ መናገር የእምነት አፍራሽ ኑዛዜ (Negative Confession) ስለሚሆንባት፤ ስለህመሟ ምንም መልስ አትሰጥም። ነገሩ ግራ የሚያጋባ ቢሆንም ሁኔታው ይሄ ነበር። አሟት ሆስፒታል ተጎታለች፤ ነገር ግን አሞኛል ብሎ መናገር እምነቷን ማጥፊያ ሆኖ ስለስፈራት በተቻለት መጠን ሁሉ ያልታመመች ለመምሰል ትጥራለች።

“በጣም እንዳመመሽ ታስታውቂያለሽ” አልኳት ጠጋ አልኩና ቀስ ብዬ። በድንጋጤ አይኗን እፍጥጣ እየችኝ። የካህን ልብስ የለበስ እማኝ እንዲህ ያለ የእምነት አፍራሽ

የሆኑ ቃላት ይዞ መምጣቱ ለእርሷ ሁኔታ ግዴላሽነት ማሳየት ስለመሰለትም ፍርሀትና ንዴትም አየሁባት። እርሷም ተናዳ እኔም ጊዜ ልሰጣት ብዬ ዝም ተባብላን ለረጁም ጊዜ ቆየን። ከዚያም እጇን ያዝኩና፤

“አሞኛል ብዬ በመናገሪ ህመሙ ባሰብሽ ወይ?” ብዬ ጠየኳት። ትንሽ አስበችና

“አልባሰብኝም” አለችኝ።

“እኔ አሞኛል ብዬ በመናገሪ እግዚአብሔር የሚቆጣና በእምነተኪነቴ የሚቀጣሽ ይመስልሃል ወይ?” ስላት

“እኔን የሚቀጣኝ አይመስለኝም” አለች

“የእንቺ የእምነት ማነስ ሁኔታስ ይታይሃል? ታመሽ ተኝተሽ ታምሜአለሁ ብሎ መናገር እግዚአብሔርን የሚያስቆጣ ከመሰለሽ እኮ በእርሱ ላይ ያለሽን መተማመን ማሳነስሽ ነው፤ (positive confession) የሚባለውም ነገር ውሸትን መሸፈኛ መሆኑ ነው። ነገር ግን መታመምሽን እምነሽ ‘ጌታ ሆይ እርዳታ አፈልጋለሁ’ ብትዬው እርሱ ሊረዳሽ የታመነ ነው” አልኳት። ከዚያም አብረን መጸላይ ጀመርን፤ ሰሞኑንም ደጋግመን አብረን ስንጸልይ እየተሻለት መጣ፤ ከጥቂት ቀናት በኋላ ከሆስፒታል ወጣች።

ይህ እምነት ሳይሆን የሃይማኖት ሥርዓት ነው። ሰዎች ደግሞ የሃይማኖትን ሥርዓት በእነርሱና በእግዚአብሔር መካከል የሚዘረጋ መጋረጃ ያደርጉታል። የዚህ ኑፋቁ ተከታዮች የትምህርታቸውን ይዘት ለመጠበቅ ሲሉ ያለውን ነገር (ለምሳሌ ህመም) የለም፤ የሌለውን ነገር (ጤንነት) አለ በማለት ጭራሹኑ የባሰ ስህተት ውስጥ ገብተዋል፤ የእግዚአብሔርንም ታማኝነት ጥያቄ ፈጥረውበታል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ታማኝነት ምንጊዜም ቢሆን በእውነት ላይ ብቻ የተመሠረተ ነው።

ሌለው የዚህ የቃል እምነት ትምህርት ስህተቱ ራሳቸው በራሳቸው ሁኔታ ላይ ቃል ተናግረው ያ የተናገሩት ደግሞ ትክክል ነው ብለው ማመን፤ ከዚያም ያንን የተቀበሉትን እቋም የሚደግፍ ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ በማሰባሰብ “እግዚአብሔር

አንዲህ አለኝ” ብሎ በዚያ መመራት ነው። የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ቢዳኖች በሥራ ላይ ነው ብለው ይገልጹታል።

ስለ አግዚአብሔር ማወቅ ያለብን አንድ ነገር የልመና ብዛትና የጥቅስ ጋጋታ የአሰራሩን ጥበብ ሊያስቀይረው አይችልም። በመንፈሳዊነታችንም ሆነ በቃላት ብዛት ልናግባባው (manipulate) አንችለም። በፈቃዱ አስካለን ድረስ አግዚአብሔር በነገራችን ላይ ነው። ለሁሉ ነገር ምክንያት አለው፤ የሚሠራውም በጥበብ ነው። ጆርጅ ማክዶላንድ ይህን አሳብ በሚመለከት የሚከተለውን አሳብ ጻፉ።

አግዚአብሔር ፈቃዱን በሰው ውስጥ ሲፈጽም ያ ሰው ደግሞ ፈቃዱን በአለም ውስጥ መፈጸም ይችላል። ብዙ ጊዜ ትኩረታችን ሁለተኛው ነጥብ ላይ ይሆናል፤ ሰው ፈቃዱን በአለም ውስጥ መፈጸሙ ላይ። ነገር ግን ቁልፉ የመጀመሪያው ነጥብ ላይ ነው፤ አግዚአብሔር ፈቃዱን በውስጣችን መፈጸሙ ላይ። ሰው ለአግዚአብሔር አላማና ፈቃድ የተሰጠ ከሆነ፤ በአግዚአብሔር ፍቅር የተያዘ ከሆነ፤ በሕይወቱ ያለው አላማ አግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት፤ የአግዚአብሔርንም ፈቃድ መፈጸም ይሆናል። የዚያን ጊዜ ችግራችንን በሚገባ መመርመር እንችላለን። ብዙ ጊዜ ራሳችንን እኮ በደንብ አናውቀውም። ሰዎች አንደሚያዩን እንኳን ራሳችንን ማየት አንችልም። ለዚህ ነው የአግዚአብሔርን ሰዎች በተለይ የበሰሉትን መጠየቅና ማማከር ያለብን። በራሳችንም ላይ ቢሆን ያለን ሥልጣን የተወሰነ ነው። በእርግጥ ከአግዚአብሔር የተሰጠን ሥልጣን አለን፤ ነገር ግን አግዚአብሔር በኛ ላይ ያለው ሥልጣን ይበልጣል።

ሚዛኑን ማግኘት

በቃል ውስጥ ኃይል አለ ብለን ተነጋግረናል፤ በሌላ በኩል ደግሞ የተበላሸውን ነገር ተበላሽቷል ብሎ መናገርን መፍራት ሞኝነት ነው ብለናል፤ ታዲያ በሁለቱ መካከል ሚዛኑ የት ጋ ነው?

በመጀመሪያ አጠቃላይ አመለካከታችን እንዴት ነው? ራሱንም ሆነ ሁኔታን ዝቅ የሚያደርግ፤ የሚያንኳስሰ ነገር መናገር ልማዳችን ነው? “የውሸት ትህትና” ከባህላችን የወረሰው ነው። ለኬትን ማድነት እንደነውር መታየት

የለበትም፤ የአነጋገራችን ስልት መለወጥ ያስፈልገዋል። ቅንነት የሞለበት ተስፋ የሚያመጣ አነጋገር መማር ይኖርብናል። ቃላችን ኃይል አለው ብለናል፤ ታዲያ በቃላችን ምን ዓይነት ኃይሎችን ነው እንዲሰሩ የምናደርገው? በጌታ ስም በመናገር በሁኔታዎች ላይ ኃይልን መልቀቅ ሞኝነት መስሎ ይታያችኋል?

ሁለተኛ፤ በፀጋ ተፈተን ወይስ በሀግ ተገደን ነው ያለነው? “በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አውጥቶናል፤” ገላትያ 5፡ 1። ብሎ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ የገላትያን ሰዎች ያስታወሳቸው፤ በሕግ ጎዳና ቁልቁል እየነጎዱ ሲያያቸው። ሕጋዊነት (legalism) አመለካከታችንን እንዳይወርሰው መጠንቀቅ አለብን። የምሥራች ነጋሪዎች መሆናችንን በሕግ ጠበቃነት ስንለውጥ ሳናውቀው ወደሌላ አስር አየገባን ነው። የሃይማኖት ሕጋዊነት በቀናተኛነት የተገፋፋ አለመብሰል ነው። ሕጋዊነት ራሱን አምነት አስመስሎ ቢቀርብም አምነት ግን አይደለም። አምነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትርጉሙ ተስፋ ያደረግነው ነገር እንዲፈጸም፤ እርግጠኛነት ሲሆን ሀግዊነት ግን ተስፋ የለውም፤ ትኩረቱም አሁን በሚታየው ነገር ላይ ነው። ሰዎችም አምነታቸው በሕያው አግዚአብሔር ላይ መሆኑ ይቀርና በህጉ ፊደል ላይ ይሆናል።

ሚዛናዊነት ከብስለት የሚመጣ ውጤት ነው። ብስለት (maturity) ደግሞ ሂደት ነው። ብስለት በእውነተኛነት የሚወለድ፤ በትህትናና ለመማር ባለ ፈቃድነት የሚያድግና በልምምድ ካለፉ በኋላ የሚመጣ ክህነት ነው። ሕጋዊነት ግን ይህን የአድገት ደረጃ ይዘለዋል። ምክንያቱም ሕጋዊነት ያሳውራል። ፈሪሳውያን ድንቅ የሆነ ቃል እየሰሙ፤ ተአምራትን በዓይናቸው አያዩ ሕጋዊነታቸው ስላሳወራቸው፤ ለዘመናት የጠበቁት መሲሐቸው ሲመጣ ለመቀበል እምቢ አሉ። የሕጋዊነት ቅናታቸው (legalistic zeal) ለሞት አሳልፈው እንዲሰጡት አደረጋቸው።

ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለ ዛሬ በድንግዝግዝ እናያለን ስለዚህም እንሳሳታለን (የእናንተን አለውቅም፤ እኔ ግን እንኳን በድንግዝግዝ ጥርት ባለ መስታወት እያየሁ ጺጫን ስለጭ ፊቴን ብዙ ጊዜ አደማለሁ)። ሕጋዊነት ስህተት ማድረጉን እንኳን እይቀበልም። ምክንያቱም የአንድን ነገር ሂደት መጠራጠር ራሱ አምነተኛነት ነው ብሎ ስለሚቀበል፤ ነገር ሲበላሸ የሚሰተካከል ጥረት የለም። በዚህ እይነት ሁኔታ ለታመሙ ልጆቻቸው አስፈላጊው መድኃኒት እንዳይሰጥ በመከልከላቸው ልጆቻቸው

እንዲሞቱ ያደረጉ አሉ፤ ይህ ታዲያ የክርስቶስ መስቀል የፈታውን ቀንበር መልሶ በራስ ላይ ማምጣት ነው።

አምነታችንን በእግዚአብሔር ላይ ማድረግ አለብን። አምነታችንን በመንፈሳዊ ልምምዶች ላይ ካደረግን እነርሱን ማምለክ እንጀምራለን። አምነታችንን እኛ ለቃሉ በሰጠነው ትርጉም ብቻ ከወሰነውም የመረዳት ችሎታችንን አምልኮ አድርገንዋል ማለት ነው። እግዚአብሔር ብቻ አምለክ ነው። አምነታችን በእርሱ ላይ ብቻ መሆን አለበት። መንፈሳዊ ልምምዶችንን ሊቀበለው ይችላል ወይም ሊቃወሙ ይችላል። እንዳውም ዘር ብሎ ሳያየው ሊተወው ይችላል። አምነታችንን በእርሱ ላይ ካደረግን ግን አምነታችንን ሁልጊዜ ያከብረዋል። ለእድገታችንም ያደርገዋል። አምነታችን በልምምዶችን ላይ ካተኮረ፣ ዛሬ የተሳካው ልምምድ ነገ አልሆነ ሲል ሕይወታችንን በጣም ያዋዥቀዋል።

2. የብልጽግና ወንጌል (Prosperity Gospel)

መልካም የሆነን ነገር ሁሉ ሰዎች እንዲለማመዱ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ለቸርነቱም ወርድና ሰፋት የለውም። ይህንን አሳብ እንድናየው የምፈልገው ከዚህ መረዳት በመነሳት እንዲሆን አፈልጋለሁ። የድህነት ወንጌል ሰባኪ አይደለሁም ለማለት ነው።

ነገር ግን ከጥቂት አመታት ጀምሮ በምዕራባውያን (በተለይ አሜሪካ) ሰበካ የተጀመረ አሁን ደግሞ በሶስተኛው አለም መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎች (በተለይ አፍሪካ) እየተስፋፋ ያለ፣ ብዙ አለመግባባትና አለመጣጣም በክርስቶስ አካል ውስጥ ያመጣ ነው ይህ የብልጽግና ትምህርት ኑሓቱ።

የዚህ ኑሓቱ ትምህርቱ የተመሰረተበት ዶክትሪን አንዳንድ ክርስቲያኖች እንዲመቻቸው አድርገው በተረጎሟቸው በሁለት ወይም ሶስት ጥቅሶች ላይ ነው። ሰውን እግዚአብሔር የፈጠረው በሀብትና በንብረት እንዲበለጽግ ነው ብለው ነው የሚያስተምሩት። ሰው ካልበለጸገ ከአምነት እኳያ የተሳሳተ ነገር አለበት ማለት ነው የሚል መረዳት ነው ያላቸው። ከዚህም የተነሳ በክርስቶስ ስላለው ዘለአለማዊ ሕይወትና ከዚህ ሕይወት በኋላ ስለሚመጣው የእግዚአብሔር መንግሥት ለማሳወቅ

ጊዜ እያባክኑም። የዚህ እይነት ትምህርት ደግሞ ለደካማው ሰብእናችንና ለወደቀው እኛነታችን የሚሰማ ስለሆነ ብዙ ተከታዮች ይኖራቸዋል። የሚያሳዝነው ታዲያ በአለም ሐብታም የሆነችዋል አገር ይህን በመስገብገብ ላይ የተመሠረተ ትምህርት ወደ ድሀ አገሮች መለኳ ነው።

የብልጽግና ወንጌል ዶክትሪን እግዚአብሔርን የሚያቀርበው ገንዘብ እንደሚረጭ ማሸን አድርጎ ነው። ይህንን ማሸን ፕሮግራም አደራረጉን ያወቀበት ሁሉ በገንዘብ ይትረፈረፋል ይላል። ፕሮግራሙን ደግሞ አምነት ብለው ይጠሩታል። አዲስ መልክ ይዞ መጣ እንጂ የቆየ በዜጎች ክርስቲያን አባቶችም የተወገዘ ነው። ኖስቲሲዝም (Gnosticism) ይባላል። በግሪክ ቃሉ እውቀት ማለት ነው። ኖስቲሲዝም ያስተማረው ዶክትሪን “ልዩ እውቀት መልካም ነገርን ያስገኛል” ይልና በዚህ መልካም ነገር ወሰጥ “ድህነትንና ችግርን የመፍታት ችሎታዎች ይጠቃለላሉ” ይላል። ይህ ደግሞ ለእስምሮ ሰዎች በጣም ተቀባይነት ያለው ትምህርት ነበር። ምክንያቱም የሰውቀት ችሎታቸው ከፍ ባለና ዝቅ ባለ ሰዎች መካከል የመደብ ልዩነት ይፈጥራል፤ ለማወቅ ፈጣን ከሆነክ ወይም ልዩ እውቀት ያለህ ከሆነክ የሰውም ሆነ የእግዚአብሔር ኃይል ለአንተ ይሠራል ይላል ትምህርቱ።

በመሠረት የብልጽግና ወንጌል የሰውን ዝቅተኛ ተፈጥሮውን ነው የሚቀሰቅሰው፤ ትምክህት በተለይ መንፈሳዊ ትምክህት ቆሻሻ ኃጢአት ነው። (አዎን፤ ኃጢአት ሁሉ ቆሻሻ ነው፤ መንፈሳዊ ትምክህት ግን የባሰ ነው።) “ይሄ ይሄ ተሳካልኝ ስለዚህ እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ስለሆነ የተሻልኩ ነኝ፤ ድሀ አይደለሁም” በመጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከት ይህ በጣም አለዋቂነት ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት ማውጫ (Bible Concordance) አንሱና “ድሀ” ለሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን አስቲ አጥኑት። እግዚአብሔር በእርግጥ በኃብታምና በድሀ መካከል ልዩነት ያሳየናል። ነገር ግን ልዩ በረከት ያተኮረው በደህው ላይ ነው። መቸም ይሄ አገላለጹ ለአንዳንዶች የማይሰማ እንደሆነ ይገባኛል፤ ነገር ግን ቃሉ እውነተኛ ነው።

የብልጽግና ወንጌል ሰዎች የሚከተለውን ጥቅስ ይወስዱና በሰግብግብነት ለሚደሰተው ተፈጥሯቸው ይመግቡታል።

“ወዳጄ ሆይ፤ ነፍስህ በመልካም ሁኔታ ላይ እንዳለች ሁሉ መልካም ጤንነት እንዲኖርህና በነገር ሁሉ እንዲሳካልህ አፀልይልሃለሁ” 3 ዮሐንስ 2።

በነገርሁሉ መሳካት ስለገንዘብ ብልጽግና ነው የሚናገረው ብለው ነው የሚተረጉሙት። በእርግጥ እግዚአብሔር የገንዘባችን ነገር ይገደዋል። ብዙዎቹ የጌታ የሱስ ምሳሌዎች ገንዘብን የሚመለከቱ ናቸው። በብዙ ሺ የሚቆጠሩ ክርስቲያኖችም በአለም ዙሪያ እግዚአብሔር እንደት በእጦታቸው ጊዜ በገንዘብ እንደደረሰላቸው አስደናቂ ምስክርነቶች አሏቸው። እኔ ራሴም በግሌና በቤተሰቤ ሕይወት ገንዘብን በሚመለከት ብዙ ታሪክ አለን። ነገር ግን ያዕቆብ 4፡3 የሚለውን አስቲ እንመልከት።

“ትለምናላችሁ ግን አትቀበሉም፤ ለራሳችሁ ሥጋዊ ደስታ በማሰብ በክፉ ትለምናላችሁ”።

ይህም የአዲስ ኪዳን ቃል ነው። ያ ብቻ አይደለም፤ ለብልጽግና ትምህርት የሚጠቀሰውን ቃል የጻፈው ዮሐንስ በ1ኛ መልአክቱ 3፡17 ላይ እንደጠቀሰው፤

“ማንም ሁብት አያለው ወንድሙ ሲቸገር አይቶ ባይራራለት፤ የእግዚአብሔር ፍቅር እንደት በእርሱ ይኖራል”።

ለብልጽግና ወንጌል ሰዎች ይህ ለመዋጥ የሚያስቸግር ነው። ምክንያቱም የሰውን መቸገር የእምነት ማነስ ጉዳይ አድርገው ነው የሚያዩት። ሚዛናዊ በሆነ መንገድ የእግዚአብሔርን ቃል ስናይ ግን የሕይወት አላማችን ገንዘብ መሰብሰብና የራስን ኃብት ማካበት ላይ ብቻ ያተኮረ ከሆነ፤ ምንም በእምነት ቃል እየተሸፈነ ቢቀርብም የሚደገፍ ተግባር አይደለም።

የብልጽግና ወንጌል በሰብአዊ ተፈጥሮ ውስጥ ላለው ደካማ ባህሪ፤ ሰበትና ሰግብግብነትን ለመሳሰሉት አዳማዊ ተፈጥሯችን የተሰማማ ነው፤

“ሰው አለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢያጣ ምን ይጠቅመዋል?” ማቴዎስ 16፡26።

ለሚለውና ተመሳሳይ ጥቅሶች ትእግስትም ቦታም የላቸውም። ሰው ለክርስቶስ ብሉ

ሕይወቱን ቢያጣ እንኳን የሚለውን ትምህርት ከግምት እንኳን ሳያሰገቡ፤ ሰው በክርስቶስ ሊያተርፍ የሚችለውን ኃብትና ንብረት አያጋነኑ በመናገር ብቻ ሰው ለገንዘብ ያለውን ረሀብ ይቆስቁሱታል።

እግዚአብሔር ልጆቹን በገንዘብና በንብረት መባረክ ይወዳል። እነኚያ በረከቶች ግን እግዚአብሔርን ስናገለግልና ራሳችንን ትተን እርሱን ስናስቀድም የሚከተሉን ናቸው እንጂ አገልገሎታችን እንርሱን ማሳደድ ብቻ መሆን አለበት ማለት አይደለም። ጌታ የሱስ በትምህርቱ መንገዱን አሳይቶናል፤

“ከእናንተ ትልቅ መሆን የሚፈልግ አገልጋዮችሁ ይሁን፤ የበላይ መሆን የሚሻም የእናንተ የበታች ይሁን” ማቴዎስ 20፡26።

ትልቅነትን መፈለግ መልካም ነው፤ ግን እዚያ ለመድረስ እርግጠኛ የሆነው መንገድ አገልጋይነት ነው። ትልቅነት በአገልግሎት የሚመጣ ውጤት ነው እንጂ አላማ አድርገን ትኩረታችንን የምንጥልበት ግብ አይደለም። እንደ ፓስተር የሆኑ የእግዚአብሔር ሰው የሚከተለውን ቀላል ምስክርነት ጽፈው አነበብኩ።

በ 1980 ዓ.ም መንፈሳዊ ዲሬክተር ሆነህ ለማገልገል ፈቃደኛ ከሆንክ ለ21 ቀን ጉዞ ከአሜሪካ ወደ አውሮፓ (ሮም፤ አቴናና ተመሳሳይ ታሪካዊ ቦታዎች) ዋጋውን እኛ ከፍለን ከግሩፕ ጋር አብረን ልንልክህ እንፈልጋለን የሚል ግብዣ አገኘሁ። ከዚያ እግዚአብሔርን

“ይህንን ግብዣ ልቀበል ወይ” ብዬ ሰጠይቀው

“ሚስትህን ይዘህ ከሂድክ ብቻ” አለኝ።

ሚስቴን ይገራለሁልኝ ዋጋውን ሰጠይቅ ለአንድ ሰው \$2765 ነው አለኝ። ያ ተስፋ አስቆረጠኝ። ያለን ጊዜ ዘጠኝ ወር ስለነበር በዘጠኝ ወር ውስጥ ያን ያህል ትርፍ ገንዘብ ማጠራቀም የምንችል አልመሰለኝም። ሆኖም ያገኘናትን ትንሽም ሆነ ትልቅ ማጠራቀም ጀመርን። የሶዳ ቆርቆሮዎች እንኳን እያጠርቀምን መሸጥ ጀመርን። የሚገርመው በሌላ ጊዜ በየወሩ መክፈል የሚገባንን አዳ ከፍለን የሚተርፈን

ገንዘብ አልነበርም። አሁን ግን ትንሽም ቢሆን ይተርፈናል። ከሰዎች ጋር ስጦታ እንለዋወጣልን፤ በዚህ ጊዜ ግን ከምንሰጠው የምንቀበለው የበለጠ ሆነ። ኮንፍራንስ ላይ ለመናገር ስጋበዝ የፍቅር ስጦታ እያሉ ይሰጡኝ ጀመር። የመሔጃው ጊዜ ወር ሲቀረው የመጨረሻውን ክፍያ ከፈልን። ቁጭ ብዬ ሳለላለሁ በዚህ ዝግጅት ስም ያገኛነው ገቢ \$3800 ነበር። እኛ ካቀድነው ከ \$1000 በላይ ትርፍ ነበረው። ነገሩ አስገረመኝ፤ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩና ወደ መቅደሱ ገብቼ ሂሳቡን የያዝኩበትን ወረቀት ፑልፒቱ ላይ አስቀመጥኩና

“ጌታ ሆይ! ለምን ይህን ሁሉ አደረክልን?” ብዬ መጠየቅ ጀመርኩ። ከዚያም እግዚአብሔር በእሳቤ ያናግረኝ ጀመር።

“በቤትህ ተቀብለህ አስቀምጠህ አስተናግደህ ያቋቋምካቸው ሰዎች ስንት ናቸው?” ብሎ ጠየቀኝ። ይህ የጅና የባለቤቱ የግል አገልገሎታችን ስለሆነ መልሱን በደንብ አውቀዋልሁ።

“38 ሰዎች ናቸው” ብዬ መለስኩ።

“በአያንዳንዳቸው \$100 ሰጠሁህ” አለኝ።

አኔም “ጌታ ሆይ እኛ እነዚያን ሰዎች ያስተናገድነው እኮ ወሮታ ፈልገን አልነበረም” አልኩ። አርሱም “አርሱን አውቃለሁ እኔ ግን ልክፍልህ ወደድኩኝ”።

ከ \$1000 በላይ የወጪ ገንዘብ ይዘን በዚያ ጉዞ ላይ ተሳተፍን። በረከቱ ግን እኛ ያደረግነው ሳይሆን ከእኛ ቁጥጥር ወጪ በሆነ መንገድ የመጣ ነው።።

ይህ ታሪክ እሳቤን ቀልጭ አድርጎ ገልጾልኛል፤ ለዚህ ነው እንዳለ ያስቀመጥኩት። በተጨማሪም ፊት ለፊት ከቀረበው ታሪክ በስተጀርባ ያለውን የፓስተሩ ቤተሰብ በገንዘብ ላይ ያላቸውን ግንዛቤም ታስተውላለችሁ ብዬ ተስፋ አደርጋልሁ።

3 . የኒው ኤጅ፣ እንቅስቃሴ

የአዲስ ዘመን እንቅስቃሴ ብዬ ብተረጉመው ምናልባት ተቀራራቢ ይሆናል ብዬ እገምታለሁ። በምዕራፍ አራት ውስጥ ስለዚህ ኒው ኤጅ እንቅስቃሴ በጥቂቱ ጠቅሻለሁ። ኒው ወይም አዲስ የሚለው ቃል ግን አያሳስታችሁ። ምክንያቱም ይህ እንቅስቃሴ ያረጁ የምሥራቅ እምነቶች ዘመናዊ ካባ ደርበው ለአዲሱ ዘመን ራሳቸውን ያቀረቡበት እንቅስቃሴ ነው። ለዚህ አዲስ ዘመን አመጣሽ እንቅስቃሴ ያነበብኩትን አንድ ትርጉም ላቅርብላችሁ።

ይህ ኒው ኤጅ (አዲስ ዘመን) እንቅስቃሴ “ምልክት ያለው (holistic) መንፈሳዊነትንና የሰውን ችሎታ ወደ ብቃት የሚያመጣ” ብሎ ራሱን ይተረጎማል። ነገር ግን ሐሰተኛ እምነት ነው። ሰው በውስጡ አምላክነት አለው ይላል። ትኩረት የሚያደርገው በሰው ውስጥ ያለ ገና ያልተደረሰበት ችሎታ አለ በማለት ሰዎችን ወደ ውስጣችሁ ጥለቁ የአምላክነታችሁን ምልክት ተለማመዱ ይላል። በሰዎች ውስጥ ያለውን መንፈሳዊ ጥማት ጊዜያዊ አርካታ ይሰጥና በመጨረሻ ግን ከነበሩበት ሁኔታ ወደ ባለ ሁኔታ መርቶ የሚተዋቸው ነው።

ሰይጣን ከውድቀቱ ጀምሮ እግዚአብሔርን መወዳደርና እግዚአብሔር ያደረገውን ተመሳሳይ ነገር ለማድረግ በመጣር ላይ ነው። እግዚአብሔር ያደረገውን አውነተኛ ነገር የሚመስል ኮፒ በማውጣት ጥበብ በጣም የረቀቀ ነው። ምክንያቱም በዘመናት ሁሉ ያደረገው ስለሆነ ያውቅበታል።

በዚህ ዘመን የምዕራቡን ሥልጣኔ አየወረረው ያለው ይህ አዲስ ዘመን “New Age” እንቅስቃሴ በሂንዱኒዝምና በቡዲዲዝም እምነት ላይ የተመሠረተ የባእድ አምልኮ እምነት ነው። ይህን እንቅስቃሴ በተለይ ለአውነተኛዋ ቤተ ክርስቲያን አስፈሪና አስጊ የሚያደርገው ብዙዎቹ ራሳቸውን ክርስቲያኖች ነን ብለው የሚጠሩ ሁሉ ስለሚለማመዱት ነው። በልሰላሴ የሚቀርብ፣ ለምሳሌ እንደ አስልምና እምነት ራሱን በኃይልም ይሁን በገህድ ለመግለጽ ጥረት አያደርግም። በሂንዱኒዝም እምነት የየትኛውም እምነት ተከታዮች ቦታ አላቸው። የትኛውም አምላክ ተቀባይነት አለው። ስለዚህ አርሱም በየትኛውም እምነት ውስጥ ሰርን ለመግባት ቀላል ይሆንለታል።

አንቅስቃሴው በተለይ አምነታቸው ወደ ህብረተሰባዊ ሰራ ለሚያጋድልባቸው ክርስቲያኖች አመቺ ምርጫ ሆኖ ራሱን ያቀርባል።

መጽሐፍ ቅዱስ የዚህን አይነት ልምምድ

“የአጋንንት ትምህርት” 1 ጢሞቴዎስ 4፡ 1።

በሌላ ቦታ ላይ ይህንን አሳብ

“አጸያፈ ልምምድ” ዘዳግም 18፡ 12

በሚሉ ኃይለኛ በሆኑ ቃላት ከአንኚህ ልምምዶች አንደኛዎቹ ያስጠነቅቀናል፤ ተካፋይ ለሚሆኑትም ውጤቱ እስከፊ አንደሚሆን ያሳያል።

“ነገር ግን ሐሰተኞች ነዚያት በሕዝቤ መካከል እንደነበሩ፤ እንዲሁም በእናንተ መካከል ሐሰተኞች መምህራን ይነሳሉ። እነርሱም የሞጃቸውን ጌታ እንኳን ክደው ጥፋት የሚያስከትል የሰህተት ትምህርት በሰውር ያስገባሉ፤ በራሳቸውም ላይ ደንገተኛ ጥፋት ያመጣሉ ... እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን እየተሰገዙበት በፈጠራ ታሪካቸው ይበዘብሟቸዋል” 2 ጴጥሮስ 2፡ 1-3።

“የአምላካችንን ፀጋ ‘ለርኩሰት የሆነ ፈቃድ’ አድርገው የሚለውጡና ልዑል ገዢዎችን ጌታችን የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን የሚክዱ ናቸው ... እነዚህ ሰዎች ግን የማያውቁትን ነገር ሁሉ ይላደባሉ፤ አዕምሮ እንደሌላቸው አንስሳት በደመ ነፍስ በማያውቁት ነገር ይጠፋሉ... እነርሱ በነፋስ የሚነዱ ዝናብ የሌላቸው ደመናዎች ናቸው” ይሁዳ 4፡ 10፤ 12።

የኒው ኤጅ አንቅስቃሴ በምዕራብ እንዲህ ቶሎ ሊሰፋፋ የቻለበት አንዱ ምክንያት ቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ አደራዋን ትታ ትኩረቷ ሌላ ቦታ በመሆኑ ነው። ስንት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ናቸው ዛሬ በድፍረት ለምዕመናቸው አንደ ጳውሎስ እንዲህ የሚሉ፡

“ቃሌም ሰብከቱም የመንፈስን ኃይል በመግለጥ እንጂ በሚያባብል የጥበብ ቃል አልነበረም። ይኸውም አምነታችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ ላይ እንዳይመሠረት ነው” 1ቆሮንቶስ 2፡ 4-5።

ክርስትና አቋሙን ሲሰት ሰዎች ወደ ሌላ ቦታ እንዲመለከቱ ያደርጋቸዋል። ሰይጣን ደግሞ እውነተኛውን ነገር የሚመስል የውሸት ቅጂ እዘጋጅቶ ይጠብቃል። ይህ መጽሐፍ የመንፈስ ቅዱስን ኃይልን፤ ተአምራትን፤ ፈውስን፤ መንፈሳዊ ውጊያን፤ ከአጋንንት ኃይል መለቀቅን፤ ከሳይኮሎጂ ችግር መፈወስንና የመንፈስ ቅዱስ ሥጦታዎችንም ለመግለጽ አይደለም የተጻፈው። ግን አንድ ነገር ለረጋግጥላችሁ፤ እውነተኛ የክርስትና አምነት አምልኮና ልምምድ ባለበት ሁሉ እንኚህ ክስተቶችም በሥራ ይገለጻሉ። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የማይሰራ የክርስትና አምነት ልምምድ ግን ውጤት የለሽ፤ ጣዕም የለሽ፤ ለውጊያ የተጋለጠ ነው።

በምዕራፍ አራት እንዳሳሰብኳችሁ ዘዳግም 18፡ 9-13 ያለውን ደጋግማችሁ እስቲ አንብቡት። በዚያ ውስጥ እግዚአብሔር ሕዝቡን ከሚከተሉት ነገሮች ያስጠነቅቃል።

ክታብ ማሰር (መዳፍ ማንበብ፤ ውኃ መርጨት፤ ምልክት ማየት)

ኮከብ ቆጠራ

መተት (hypnotism)

ሚርት (ሌሎችን ለመጉዳት)

ሞራ ገለጭ

ጠንቋይ

ድግምተኛ

መናፍሰት ጠሪ

ሙት እናጋሪ

እነኚህ ድርጊቶች ሁሉ የኒው ኤጅ ልምምዶች ሲሆኑ በእግዚአብሔር ቃል የተወገዙ ናቸው። ምክንያቱም ጀግሪያቸው ሰይጣን ስለሆነ እኛ ደግሞ እንደ እግዚአብሔር ሰዎች የሰይጣን ከሆነው ጋር ምንም ግንኙነት ሊኖረን አይገባም። እዚህ ጋ ለስጠነቅቅ

የምፈልገው ነገር አለ። አንዳንድ ጊዜ አንዳንዶቹ ልምምዶች ምንም ጉዳት የሌላቸው፣ ብንሞክራቸው ምንም የማናበላሽ የሚመስሉን ነገሮች አሉ።

የአግዚአብሔር ሰዎች ሆይ፤ ሁል ጊዜ በጥንቃቄ መራመድ አለብን። አንዳንድ ለእውቀት ባህሪያችን የሚሰማማ ስሜታችንን የሚቀሰቅስ ነገር በጥሩ መጠቅለያ ሆኖ አንድንላማመደው ይቀርብልናል። ሁል ጊዜ መፈተኛችን የአግዚአብሔር ቃል ይሁን። መፈተኛችን “ምን አለበት” መሆን አይችልም። ፓስተራ ዶክተር ተስፋ ወርቅነህ አንደሚለው “ይቺ ምናለበት ብዙ ነገር አለባት”። ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የማይግባባ ከሆነ ምንም ቀላል መሰሉ ቢቀርብ፤ የማይጎዳ ቢመስልም፤ ምክንያታዊ፤ ዘመናዊ መሰሉ ቢቀርብም፤ ማታለል ነው፤ ይመርዛል።

4. በዶክትሪን መከፋፈል

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ዶክትሪን ብዙ አስተምሯል፤ የዶክትሪንንም ነገር በሚገባ የተረዳ ነበር። “ፍትር አይወድቅም” ብሎ አስተማረ እንጂ “ዶክትሪን አይወድቅም” አላለም። አስቲ በመንደርደርያው ላይ አንደጠቀስኩት የሁለት ቃላትን ትርጉም አንይ፤ ‘ዶግማ’ እና ‘ዶክትሪን’። ዶግማ ክርስቲያን ነን የምንል ሁሉ በዘር በቋንቋ በነገድ እና በጊዜ የምንለያይ ብንሆንም እንኳን የምናምነው ነው። ዶግማ የሐዋርያት ‘የአምነት ኑዛዜ’ ወይም የኒቂያ ጉባኤ ባጸደቀው የአምነት ኑዛዜ ውስጥ የተጠቃለለው ሐተታ ነው። ዶግማ ስለ አብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ፤ ስለ ወልድ ሥጋ መልበስ፤ ስለ ደህንነት፤ ስለ መንግሥተ ሰማይና ስለ ገሃንም፤ ስለ ቤተ ክርስቲያንና ስለ መሠረታዊ አምነቶች የሚናገረው ሐተታ ነው። የብዙ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት የአምነት አንቀጽ መሠረት ነው ዶግማ።

ዶክትሪን ዶግማ በተለያዩ ንዑስ ክፍሎች ሲከፋፈል ነው። ክርስቲያኖችም መከፋፈል የሚጀምሩት በዶክትሪን ደረጃ ነው። ለምሳሌ ዶክትሪን ስለ ቤተ ክርስቲያን አስተዳደር እና ሥርዓት፤ ስለ መንፈሳዊ ልምምዶች፤ ስለ መጨረሻው ዘመን ትምህርት፤ የሚለያይ ነው። እነዚህ በዶክትሪን ደረጃ የተያዙ ትምህርቶች ሲሆኑ፤ የብዙዎችም መከፋፈል በእነዚህ ላይ ያተኮረ ነው። በዶግማ ደረጃ ልዩነት ያላቸው ግን ኑፋቄ ተብለው ይወገዛሉ።

ለብዙ ዘመናት ክርስቲያኖች በዶክትሪን አለመስማማት የተነሳ ሲከፋፈሉ፤ አንዱ ሌላውን ሲያሳድድ ጉዳት ሲያደርስ፤ ክተት ሠራዊት ምታ ነጋሪት ብሎ በሌላው ላይ ሲዘምት አውቀውም ባለማወቅም ሲጣሉ፤ ሲዋጉ፤ ሲገዳደሉም ኖረዋል። በአግዚአብሔር ቤት አየቆየንና የአግዚአብሔር ነገር አየገባን ሰንሄድ ልዩ ልዩ አመለካከት የመለያየት ምክንያት ሊሆን ቢችልም፤ ልዩነት ሁሉ ግን የውጊያ ምክንያት መሆን አንደማይገባው አያወቅን እንሄዳለን። ከየት እንደሰማሁት የማለስታውሰው፤ በአዕምሮዬ ግን ተቀርጾ የቀረ ብዙ ቦታ ደጋግሜ የምናገረው አንድ የአንግሊዝኛ አባባል አለ።

On the essentials unity
On the non-essentials diversity

ይህንን አሳብ እንዳለ ለመተርጎም ሞክራ ነበር። ነገር ግን diversity ለሚለው ቃል የሚያረካኝ ትርጉም አጣሁለት። አሳቡን ግን እንዲህ ብዬ ተረጎምኩት። ዋና በሆኑ አውነቶች ላይ (ዶግማ) መተባበር፤ አነስተኛ በሆኑ ጉዳዮች ላይ መከባበር

የፖለቲካው መከፋፈል ሕዝባችንን ግራ ባጋባበት ዘመን እኔ ነዋሪነቴ አሜሪካን አገር ነበር። በየአመቱ በጁላይ 4 አካባቢ በሰሜን አሜሪካ በኢትዮጵያውያን መካከል የሚደረገው የአግር ኳስ ውድድር ገና አንደተጀመረ አካባቢ ነበር ጊዜው። ውድድሩ መምጣቱን ለማሳወቅ የተበተነ አንድ ማስታወቂያ በአንድ የአበሻ ምግብ ቤት አግኝቼ አነበብኩ፤ እንዲህ ይላል አሳቡ ቃል በቃል ባለስታውሰውም፤ “ከሚለያዩን ነገሮች ይልቅ የሚያስማሙን ነገሮች ይበዛሉ።” በቤተ ክርስቲያን አካባቢ ይህ አሳብ ቢጎለምስ ኖሮ እንዴት ያለ ፈውስ ያመጣ ነበር? አያልኩ ብዙ ጊዜ ራሴን አጠይቃልሁ።

አካባቢያችንን ለክርስቶስ ለመማረክ (አየተረሳ የመጣ አገልግሎት ቢመስልም ዋናው ተልእኳችን እርሱ ነው) የአያንዳንዱ ጎብረት አቅም፤ ጎብረትና የሰው ጉልበት በየአካባቢው ያሰፈልጋል። ሥራው የአግዚአብሔር መሆኑን ተገንዝበን ከሰራን፤ አግዚአብሔር ለአያንዳንዱ ጎብረት ለየት ያለ አገልግሎት ይሰጠዋል።

አያንዳንዱ ጎብረት በጎብረተኛነት ውስጥ የሚጫወተው የራሱ የሆነ (unique) ሚና ይኖረዋል። አንዳንድ ጎብረቶች ሰዎችን የመጋበዝና የማስባሰብ ተስጥኦ አላቸው፤ አንዳንዶች አገልጋዮችን በማሰልጠን፤ አንዳንዶች የወንጌልን ሰርጭት በማደራጀት፤ ማቴርያልን በማዘጋጀት፤ አዋቂዎችን በመንከባከብ፤ ወጣቶችን በማደራጀት፤ የቤተሰብን ጉዳይ.....ምሳሌዎች ለማቅረብ ያህል ነው። ታዲያ እነዚህ የተለያዩ ጎብረቶች ሁሉ በሀብረተሰቡ ውስጥ በስጦታቸው ቢሰማሩ የሚቋቋሟቸው ኃይል አይኖርም።

አንድ ዶክትሪን በሌላ ዶክትሪን ላይ ጥያቄ ይኖርዋል። ከአድቬንቲስቶች ጋር አብራ የሠራሁበት ጊዜ ነበር። ለየት ያሉ ልምዶች አሏቸው። የቤተ ክርስቲያን አምልኮ ሥርዓት ቅዳሜ ቀን መሆኑ፤ ሰንበትን በተመለከተ የሚያደርጉት ጥንቃቄ፤ የምግብ ምርጫ ከአምነት ጋር መያያዙ ጥያቄ ያስጠይቀኝ ነበር። ነገር ግን ለክርስቶስ ያላቸው ፍቅርና ለእግዚአብሔር መንግሥት ያላቸው መስጠት ከጥያቄ በላይ ስለሚያደርጋቸው ያላቸውን የዶክትሪን አቋም ከመጠየቅ ይልቅ ማክበር ተምረዋለሁ።

የዶግማና የዶክትሪንን ልዩነት ግን አጥርተን ማወቅ አለብን። በዶግማ ከምንለያይ ሰዎች ጋር አምነትን በሚመለከት ሀብረት ሊኖረን አይችልም። ምክንያቱም ዶግማ ከተነሳ የአምነታችን መሠረት ተናጋ ማለት ነው። ዶክትሪን ግን የአሠራርና የአተረጓጎም ጉዳይ ነው። ለምሳሌ የኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም አምላክና ፍጹም ሰው የመሆኑ አውነት የቤተ ክርስቲያን ዶግማ ነው። ይህንን አውነት የሚያናጋን ትምህርት የትኛዋም ቤተ ክርስቲያን አጥብቃ ታወግዛለች። ይህንን አውነት የማይቀበሉ ሰብስቦችም በክርስቶስ አካል ውስጥ ቦታ የላቸውም፤ አምነትንም በተመለከተ አማኞች ከነርሱ ጋር ሀብረት ማድረግ አንችልም።

ሌላ ምሳሌ እንይ፤ ዋምቀት የቤተ ክርስቲያን ዶግማ ነው። ጌታ የሱስ ለቤተ ክርስቲያን ከሰጣት ስርዓቶች አንዱ ስለሆነ ቤተ ክርስቲያን ምዕመኗን ታጠምቃልች። የሥርዓቱ አፈጻጸም ግን በዶክትሪን ደረጃ የተያዘ ነው። አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ሕጻናትን በማጥመቅ ያምናሉ፤ ሌሎች ግን ሰው የሚያደርገውን ሲያውቅ ነው መጠመቅ ያለበት ይላሉ። አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ውኃ በመርጨት የጥምቀትን

ሥርዓት ያሟላሉ፤ ሌሎች ደግሞ ሙሉ ሰውነት ውኃ ውስጥ መጥለቅ አለበት ይላሉ። የተለያየውን የአደራረግ ሥርዓት የሚከተሉት የተለያዩ ዶክትሪን ስላላቸው ነው። ካስተዋለችሁት ግን ልዩነቱ በአሠራርና በአተረጓጎም ነው። ስለዚህ በዋናው ዶግማ ላይ አንድ ስለሆነን በዶክትሪን ደረጃ ባለን ልዩነት ከተከባብረን አብረን መሥራት የምንችልባቸው ነገሮች በጣም የበለጡ ናቸው። ይህ ከሆነ ደግሞ በልዩነታችን ላይ ፊት ለፊት ለመነጋገር እንህን እንፈራራም።

5. ወሲባዊ አመንዝራነት (Sexual Idolatry)

ጥንታውያን የሆኑ ብዙ የክርስቲያን ቤተ አምነቶች (Denominations) ዛሬ ያሉት በነውጥ ውስጥ ነው። የመጀመሪያ ቀናተኝነታቸው ቀስ እያለ ተበርዞ ከዚያም አልፎ ግዴለሽ የሆኑበት ደረጃ ላይ ደርሰዋል። በዚህ ግዴለሽነት ደረጃ ላይ አያሉ ውስጣዊ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ፈንድቶ እንደገና ለእግዚአብሔር ስምና ሥራ ለመቆም ካልመለሳቸው ሊቀለበስ ወደማይቻል ውድቀት እንዳይገቡ ያስጋል።

በአውሮፓ ውስጥ ታሪካዊና ጥንታውያን የሆኑ የቤተ ክርስቲያን ሕንጻዎች ወደ አስላም መሰጊድነት መለወጥ እንደ ወረርሽኝ በሽታ አህጉሩን እያጥለቀቀው ነው። ይህ ሁኔታ የተወሰኑ ቤተ አምነቶች ችግር ነው እኛን አይመለከተንም የምንል ክርስቲያኖች ካለን፤ በዶክትሪን ደረጃ ያለንን ልዩነት አጋንን ዶግማው ሲጠፋ የማይገደን ከሆነ አርቀን የማስተዋል ችሎታችን የደበዘዘ ሆኗል ማለት ነው። እነዚህ ታሪካዊ አብያተ ክርስቲያናት የትኛውንም ቤተ አምነት ቢወክሉ ለአጠቃላይ የክርስቲያን ሀብረተሰብ ቅርሶች ናቸው፤ ያስፈልጉናል። ውድቀታቸው ደግሞ የተቀረውንም ያናጋናል።

አንዳንድ ጥሩ ምልክቶች ግን አየታዩ ናቸው። በ 2003 (በአውሮፓውያን) ታላቅ ወንድሜ መጋቢ መርዕድ ለማ ለፖብኝት ወደ አሜሪካ መጥቶ ነበር። አንድ ቁም ነገር ስለ አትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን አጫወተኝ። ዛሬ ቤተ ክርስቲያኒቷ ውስጥ ብዙ ሰዎች በዝግጅት ላይ ናቸው እላኝ። ከምንም የበለጠ ትኩረት በመስጠት የእግዚአብሔርን ቃል እያጠኑ ናቸው። የሚቀጥለው ታላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ወደአገራችን የሚመጣው በኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን በኩል የመሰለኛል እላኝ። ከ 20 እና ከ 30 አመት በፊት በወንጌላውያን ክርስቲያኖች አመለካከት ይህ ሁኔታ

የማይታሰብ ነበር። አሁንም ቢሆን አክራሪዎችና አሳዳጆች የሉም ማለት አይደለም። ግን እዚህ ደረጃ ላይ መድረሱ ደስ የሚያሰኝ ብቻ ሳይሆን ለብዙው የአገሪቷ ትግሮች መፍትሔ የሚሆን ውጤት በዚች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሚነሳ አውነተኛ መንፈሳዊ እንቃቃሴ ይመጣል ብዬ እኔም በግሌ አምናለሁ።

በብዙ ታሪካዊ ቤተ አምነቶች ውስጥ የአምነት መናጋት የመጣበት እንደኛው ምክንያት የወሲብ አመንዝራዊነት ነው። አመንዝራ የሚለው ቃል አጠቃላይ ትርጉሙ ባዕድ አምልኮ ማለት ነው። ቃሉ Idolatory (idol worship) በእንግሊዝኛ Adultery ተብሎ የተተረጎመው ነው። (ይህንን ትርጉም ማስገባት ያስፈልገኝ ብዙዎቻችን አመንዝራ የሚለውን ቃል ዝሙት ብቻ እንደሆነ አድርገን ስለምንተረጉመው ነው። ዝሙት ከአመንዝራነት ልምምድ አንዱ ሲሆን አመንዝራነት ግን ከዝሙት በላይ ነው)።

የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን እንዳንድ ቀሳውስት የወሲባዊ አመንዝራነት ቅሌት በየጊዜው በዜና ማሰራጨዎች መታየቱ በአጠቃላይዋ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ላይ ጥቁር ነጥብ ሆኖባታል። የወሲብ አመንዝራዊነትን በሚመለከት ሁኔታ ከአለም ጋር መመቻመቻ የታዘቀን ደረጃ ብቻ ሳይሆን የዶግማ ደረጃ ስህተት ነው። ምክንያቱም መሰረታዊ የሆነውን የአምልኮ ሀብረት ያበላሸል። አግዚአብሔር የራሱ የሆኑት ከአርሱ ጋር የቅርብ (intimate) የሆነ ሀብረት እንዲኖራቸው ይፈልጋል። አምልኮ የሚለው የግሪኩ ቃል በገጹ ሲተረጎም 'ለመሳም መቅረብ' ማለት ነው። ስለዚህ አምልኮ የቅርብ የሆነ ግላዊ ፍቅርን የመግለጫ ስርአት ነው። ከአግዚአብሔር አብልጠን ራሳችንን ለምንም ሰንሰጥ ያ አመንዝራነት ነው።

አዳምና ሔዋንን መልካምና ክፉን ከምታሳውቀዋ ዛፍ እንዲበሉ ሰይጣን ሲፈትናቸው አላማው ምን ነበር? ይህንን ጥያቄ ለመመለስ ወዲያው በፈተናው ከወደቁ በኋላ አዳምና ሔዋን ያደረጉትን አንመልከት። ኃጢአታቸው እንደተጋለጠ ባወቁ ጊዜ የሸፈኑት ምናቸውን ነው? ፍሬውን ያዩበትን አይናቸውን አልነበረም፤ ፍሬውን የያዙበትንም እጃቸውን አልሸፈኑም፤ ወይም ፍሬውን የበሉበትን አፋቸውን አልነበረም። ነገር ግን ሀፍረተ ሥጋቸውን (ወሲባዊ ብልቶቻቸውን) ነበር የሸፈኑት። ምክንያቱም ለአግዚአብሔር ያለን መስጠትና አምልኮ የሚገለጸው

ለወሲባዊ ብልቶቻችን (Sexuality) በምናደርገው ጥንቃቄ ሲሆን ሰይጣንም የአመንዝራነትን ፈተና የሚያበዛው በወሲብ ፍላጎታችን በኩል ነው።

ወደ ላይ ከአግዚአብሔር ጋር ያለን ገኙነት፣ ወደጎን ከወጣትነት የትዳር ጓደኛችን ካለን ግንኙነት ጋር የተጣመረ ነው። ከትዳር ጓደኛችን ጋር ያለንን ታማኝነት ብናጎድል፣ ወደ ላይ ከአግዚአብሔር ጋር ያለንም ግንኙነት የተበላሸ ነው። ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ መሸራ የተባለችው ለምን ይመስላችኋል? በጋብቻ ወስጥ የሚሆን የወሲብ ግንኙነት የሰው ልጆች ግንኙነታቸውን በቅርብ የሚገልጹበት ጥናውና የመጨረሻው ደረጃ ስለሆነ ነው። (እናንተ ወንድሜ ከባሌ ይበልጥብኛል፣ ሚስቴ እናቴን አታክልብኝም የምትሉ ሁሉ የያዛችሁት የሞኝ ፈሊጥ ነውና ይህን በማለት በቤታችሁ ላይ ያስቀመጣችሁትን እርግጥን እንዲያንሳላችሁ ንሰሐ ግቡ። የበረከት በራችሁንም አትዘጉ።)

እንድ ሰው ያንን ግንኙነት ከጋብቻ ውጪ በሆነ ወሲባዊ ግንኙነት ሲለውጥ፣ ያ ሰው ወደ ላይ ባለው ግንኙነቱ ለአግዚአብሔር ያለውን አምልኮ በሰይጣን አመንዝራነት ለወጠ ማለት ነው። በዚህ ጊዜ ወሲብ አመንዝራነት ወይም ግልሙትና (idolatry) ይባላል። ለዚህ ነው ወሲብ ሰይጣን ከጥንት ጀምሮ የአግዚአብሔርን ሰዎች ለመበከልና ለመጣል ጠቃሚ መሳሪያ የሆነለት። አግዚአብሔር በእንድ ጊዜ 23000 አስራኤላውያን እንዲሞቱ ተቆጥቶ የፈረደበት ኃጢአት የዝሙት ኃጢአት ነው።

ይህ መንገድ ለሰይጣን ዛሬም ቢሆን ያለረጀ፣ ያለፈጀ ዘዴ ነው። የአግዚአብሔርን ሰዎች በተለይ በአገልግሎታቸው የወጡትንና የሚታዩትን ለመጥለፍና ለመጣል የሚጠቀምበት ፍቱን መንገድ ነው። አንዳንዶቹን ትዳራቸውን በማፍረስ የመሪነት አቅማቸውንና የመድረክ ድምጻቸውን ሲያደክሙባቸው፣ ሌሎችን ደግሞ ለጆሮ በሚያጸይፍ ወሲባዊ ቅሌት ተጠምደው እንዲጋለጡ ያደርጋቸዋል። ለሰይጣን ይህ ፍቱን የሆነ የማይሰትበት መንገድ ነው።

ርሀራሄ ያለበት፣ ምክንያታዊ፣ በጥናት የተደገፈ፣ ለአውቀት ባሕሪያችን የሚሰማማ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ወሲብ የሚያስተምረውን ግን የማይሰማማ ብዙ

ወሲባዊ ትምህርት በየቦታው ይቀርባል። ይህና ተመሳሳይ ትምህርት በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያኖችም ወይም ክርስቲያናዊ ድርጅቶችም ይቀርባል። ሰውን ለመርዳትና ለማሻሻል ተብሎ የሚቀርብ ግን በአግዚአብሔር ቃል ያልተደገፈ ይህ አይነቱ ትምህርት የቤተ ክርስቲያንን መሠረት የሚያናጋ የአምነታችንና የአግዚአብሔር ሰው የመሆናችንን ድርና ማግ የሚበጣጥስ ወደ ፍርድ የሚያፋጥነን አደገኛ ትምህርት ነው። ልንቃወመው ይገባናል። ልናሸንፈውም የምንችለው መጨረሻ በሌለው ክርክር ሳይሆን በቅድስና ኑሮና በጸሎት ኃይል ብቻ ነው። እውነተኛውን ነገር እይን ያለቸው ሁሉ እንዲያዩ የሚያስችለው የቅድስና ኑሮ ነው። አይናቸው የጠፋባቸውን ክርስቲያኖች እንዲያዩ አይናቸውን የሚከፍትላቸው ደግሞ ጸሎት ብቻ ነው።

6. ነጻነታዊ ትምህርት ሃይማኖት
(Liberation Theology)

ይህን አንቅስቃሴ የሚያራምዱ ግራፖች አጀማመራቸው የህብረተሰብን ችግር አይተው ማስተካከል አስፈላጊ መሆኑን በመገንዘብ ነበር። ምንም እንኳን በችግሩ ላይ ያለቸው አመለካከት ትክክል ቢሆንም ለችግሩ መልስ ይሆናል ብለው የሚወስዱት አርምጃ ግን ከአግዚአብሔር መንገድ በጣም የፊቀ ነው። በተለይ የህብረተሰብን የኢኮኖሚ፣ የዘርና የመደብ ልዩነትን ለመደምሰስና ለማሻሻል የሚደረገው ጦር ማንሳትን እና ደም መፋሰስን የሚጨምር አርምጃ የሊብራሽን የሃይማኖት ትምህርት የሚደግፈው የሚያራምደውም ነው።

ይህ ትምህርት በብዙ የሰነ መለኮት መምህራን እንኳን ሳይቀር ድጋፍ የተሰጠው ነው። ስህተትን ለማስተካከል ተብሎ ሌላ ስህተት መሰራት ሁለተኛውን ስህተት ትክክል አያደርገውም። በእለም ውስጥ ፍርድ ይጓደላል፣ ፍትሕም ይጎድላል። ጉልበተኛም ደካማውን ያጠቃል። የተጠቃን ደግፎ መነሳት፣ ድምጻቸው መሰማት ለማይችል ድምጽ መሆን፣ ለደካሞች አቅም መሰጠት እንደ አግዚአብሔር ሰዎች መደረግ ያለበት ነገር ብቻ ሳይሆን የሚጠበቅብንም ነው። ሁሉን ግን እንደ አግዚአብሔር ቃል ብቻ ማድረግ አለብን። የአግዚአብሔር ቃል ለመረዎቻችን እንድንገዛ ሲመክረን፡

መሪዎች ሁልጊዜ ትክክለኛውን ነገር ያደርጋሉ በሚል ግምት አይመስለኝም። ነገር ግን ክፉን ለመሻርና ለመለወጥ አግዚአብሔር ይችላል፤ በጊዜውም ያደርገዋል።

በአጭሩ

ሰው ዘመናዊ ሆኖ ለመታየት የሚያስከፍለውን በሚከፍልበት በዚህ ዘመን፣ ሰው ራሱን አሳምሮ ለማቅረብ በሚጣጣርበት፣ ሌሎች ስለእርሱ ያላቸውን አመለካከት ለማሰለወጥ ወይም ለማሻሻል በሚጥርበት፣ ራሱን ተቀባይ ለማድረግ ብዙ ዋጋ በሚከፈልበት ጊዜ መጠንቀቅ ያስፈልገናል። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ወይም የክርስትና ትምህርት ብቻ ተብሎ ስለቀረበ ከአግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ይስማማል ማለት አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚል ቃሉና መንፈሱ ሁለቱም ሲሰማሙ ነው እውነተኛ መመሪያ ሊሆን የሚችለው። የአድናቂዎች ብዛት ወይም የሆታ ጭብጨባ መመሪያ ሊሆን አይችልም፤ የአግዚአብሔርንም ቃል በዚያ መለወጥ አንችልም። ምን ጊዜም ማስታወስ ያለብን መረዳት መታዘዝን ይከተላል እንጂ አይቀድምም። አሁን ደግሞ መጠራጠር ምን እንደሆነ እንይ።

ምዕራፍ ስምንት

መጠራጠር

አንድ ጊዜ ጌታ የሱስ አጳራጭ መንገድ እንዲሆንለት ይመስለኛል በገሌላ ባህር ላይ በእግሩ መሄድ አስፈለገው። በዚህ ጉዞው ላይ አንዳለ ደቀ መዛሙርቱ በጀልባ ሆነው የሚሄዱበት ቦታ ደረሰ። ደቀ መዛሙርቱ ግን እርሱን በውኃ ላይ ሲፈመድ ሲያዩ በጣም ተደናገጡ። ምትሐት ያዩ መሰለቸው፤ ጌታ ግን እርሱ እንደሆነ አረጋገጠላቸው። በዚህ ጊዜ ነው ቀልጣፋውና ችኩሉ ጴጥሮስ

“ ጌታ ሆይ አንተ ከሆንህሰ በውኃው ላይ አየተራመድሁ ወደ አንተ አንድመጣ አዘዘኝ” ማቴዎስ 14: 28 አለ።

ጌታ ጴጥሮስን ሲጠራው ጴጥሮስ ወጥቶ በውኃው ላይ መሔድ ጀመረ። ግን ወዲያው ሰብአዊ አሳብ የገባበት ይመስላል፤ የሚያደርገውን ነገር ማድረጉን ማመን ያቃተው ይመስላል፤ ስለዚህ መስጠም ጀመረ።

ለቅፅበትም ቢሆን ጴጥሮስ አይኑን በክርስቶስ ላይ በማድረግ ማድረግ የማንችለውን ነገር እንዴት ማድረግ እንደምንችል አሳየን። በሚቀጥለው ቅጽበት ደግሞ ተቃራኒውን ድርጊት አሳየን፤ አይኖችንን ከክርስቶስ ላይ ካሳን የማይቻለውን ነገር ማድረግ አለመቻላችንን አሳየን። ጌታ የሱስ ሰለተሳካው የጴጥሮስ ልምምድ ምንም አላለም፤ መስጠም ሲጀምር ግን አጁን ይዞ አዳነውና

“... ለምን ተጠራጠርህ?” ማቴዎስ 14:31 አለው።

ስለ መጠራጠር ማስተማር ቀላል አይደለም፤ ስለዚህ ነው ራሱን የቻለ ምዕራፍ የተሰጠው። እስከ እንደ ልማዳችን ቃሉን በመተርጎም ይህንን ምዕራፍ እንጀምር። በእማርኛ መጠራጠር የሚለው ቃል በእንግሊዝኛው (doubt) የሚለው ሲሆን የመጣው ዲስታዝ (Distazo) ከሚለው የግሪክ ቃል ነው። ዲስታዝ አስገራሚ ቃል ነው። ቃሉ በገጹ ሲታይ ‘እግርን ከፍቶ መቆም’ ማለት ነው። የሚያዳልጥ ቦታ ላይ እግራችንን ከፍታን ሚዛናችንን ለመጠበቅ ሰንሞክር ያለውን ሁኔታ

ይገልጻል። ጴጥሮስ በአሳባቸው ይታያችኋል? ውኃው ላይ በሁለት አሳብ ተከፋፍሎ አግሩን አንፈራጦ በአንድ በኩል ቁልቁል አየሰመጦ ሲሄድ፣ መጠራጠር ልክ እንደ ጴጥሮስ አኛንም “ሊሸከምህ የማይችል ውሀ ላይ ነው እኮ የቆምከው” ይለናል። ከዚያ አሳባቸን መከፋፈል ይጀምራል። ጴጥሮስ አግሩ ብቻ ሳይሆን አሳቡም ነዘር የተከፋፈለው። ስለሆነም ጌታ አድርግ ያለውን ማድረግ አልቻለም፤ አንድ አግሩ ና ብሎ በጠራው በጌታ ትእዛዝ ላይ ሲቆም፣ ሌላው አግሩ ደግሞ ‘የምታደርገው ለሰው የማይቻል ነገር ነው’ በሚለው አሳብ ላይ ቆመ መስመጥም ጀመረ። በጌታ አሰኪገሰጽ ድረስ ውኃውን የአንቦጫረቀው ይመስለኛል።

ያዕቆብ በመልዕክቱ ስለ ተከፋፈለ አሳብ እንዲህ ብሎ ጽፏል፤

“ከአናንተ ማንም ጥበብ ቢገድለው ሳይነቅፍ ብልግስና ለሁሉም የሚሰጠውን አግዚአብሔርን ይለምን? ለእርሱም ይሰጠዋል። ዳሩ ግን ሳይጠራጠር በአምነት ይለምን? ምክንያቱም የሚጠራጠር ሰው በነፋስ እንደሚገፋና እንደሚናወጥ የባህር ማዕበል ነው። ያ ሰው ከጌታ አንዳች አገኛለሁ ብሎ አያስብ። እርሱ በሁለት አሳብ የተያዘና በመንገዱ ሁሉ የሚወለውል ነው” ያዕቆብ 1፡ 5-8።

ይህ ክፍል ትልቅ ማበረታቻና ማስጠንቀቂያም ይሰጣል። “ሳይነቅፍ ብልግስና የሚሰጠውን አግዚአብሔርን ይለምን” የሚያበረታታ ቃል ነው። ምክንያቱም “እርሱም ይሰጠዋል” ብሎ ነው የሚጨርሰው። በዚህ መጽሐፍ ምዕራፍ 1 እንዳየነው አግዚአብሔር ለልጆቹ መስጠት ደስ ይለዋል። ነገር ግን ምስጢር አለው፤ “ሳይጠራጠር በአምነት ይለምን?” ግን ያ የሚለምን ሰው በነፋስ እንደሚገፋና እንደሚናወጥ ማዕበል ከሆነ በሁለት አሳብ የተያዘ፣ የሚያወለውል ተብሎ ነው የተገለጸው። የያዕቆብ መልዕክት እጻጻፉ ደስ ይለኛል፤ ቀጥተኛ ነው፣ ለጥያቄ ቦታ አይሰጥም፣ ማባበልና ማግባባትም አያውቅበትም። በዚህ ቦታ ላይ ስለ አምነት ሁለት ነጥቦች ያሳየናል።

ሀ. ያዕቆብ የሚለው ከአግዚአብሔር ለምንጠይቀው ነገር አሳባችንን መወሰን አለብን። በእርግጥ የምንጠይቀውን ነገር እንፈልግዋልን? አንዳንድ

ጊዜ ሰዎች በጣም ትኩሎች ስለሆንን የምንጠይቀውን ነገር አናውቅም። ሳናስብበት እንጠይቃለን፤ ያ የጠየቅነው ነገር ሌላ የሚያመጣው በጊዜው ያልታየን ጦስ አንዳለው ሳንመረምር፤ በሥጋ ግፊት፣ በአይን አምሮት፣ በአዕምሮ መስካሪነት፣ በሰሜት ቀስቃሽነት መለመን እንጀምራለን።

ይህ ሁኔታ እንዳንደቻችን በየጊዜው፣ ሌሎቻችን ደግሞ አልፎ አልፎም ቢሆን በሕይወታችን የምናልፍበት ነው። ከአግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ይሄዳል ወይ የሚለው ጥያቄ ሁልጊዜ በአሳባችን ቀዳሚውን ቦታ መያዝ አለበት።

ኦብረን የምናገለግል አንድ የአግዚአብሔር ሰው ያጫወተኝ ታሪክ ሳስበው ያስቀናል። “ልጅ መውለድ አፈልጋለሁና አስቲ ለልጅ ጸልይልኝ” አለችን አለ እንዲት ሴት ጦጋ ብላ። ሊያገለግል ተጋብዞ የሄደበት ቦታ አገልግሎቱን ከመጨረሱ በፊት ጸሎት ለሚፈልጉ አየተጸለየ ነበር። “ባልሸም ካለ ጥሪውና ኦብሪ ልጸልይላችሁ ስለት ተቆጣችና ባል ትፈልጋላች ያለህ ማነው? እናንተ ሰባኪዎች ደግሞ የተጠየቃችሁትን ትታችሁ ያልተጠየቃችሁትን ትቀባጥራላችሁ ብላኝ ጥላኝ ሄደች” አለ። እንግዲህ ባል ለሌላት ሴት ልጅ ሰጣት ብሎ መጸለይ ከአግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ማስማማት ያስቸግራል፤ ተአምር መሥራት የማያስቸግረው አግዚአብሔር የጉዲፈቻ በር እንዲከፍት ካልሆነ በስተቀር።

አንዳንዴ ደግሞ ሰሜታችን ብቻውን ከፍ ይልና የስድስት አመቱን ልጅ ጸሎት አይነት መጸለይ እንጀምራለን። የስድስት አመት ልጆችን ሰንበት ትምህርት የሚያስተምረው አስተማሪ “ዛሬ የምንማረው ስለ ጸሎት ነው፤ እንዲያውም መማር ብቻ ሳይሆን ጸሎትን እንለማመዳለን” አላቸው ተማሪዎቹን፤ “ስለዚህ እንዲሆንላችሁ የምትፈልጉትን ነገር አስቡና እንጸልይበታለን” አላቸው። አንድ የስድስት አመት ወጣት ታዲያ የጸሎት ጥያቄውን ሲያቀርብ “አያቴን ማግባት አፈልጋለሁ” አለ። አስተማሪውም ተገርሞ “ለምንድነው አያትህን የምታግባው?” ብሎ ቢጠይቀው “ሁል ጊዜ ኦብረን እንድንናር” ብሎ መለሰ። እርግጠኛ ነኝ ብዙዎቻችን ይህንን

ወጣት የሚመስል ልጅ አናውቃለን። ጋብቻ በሚያሞላቅቅ አያት ተይዞ መቀማጠል በመሰለው ወጣት አንስቅ ይሆናል። አንዳንዴ ግን የአኛም ጥያቄ ከዚያ ብዙ የተሻለ አይደለም።

የጸሎት ነገር ምስጢር ሲሆንብን አግዚአብሔር ራሱን እንዲመራን መጠየቅ ጥሩ ነው። ለአንዳንዶቻችን ጸሎት ማለት ባማረና በተቀላጠፈ ቋንቋ መቅረብ ያለበት፣ በተወሰነ ቦታ በተወሰነ መንገድ ብቻ መሆን ያለበት ይመስለንና ከዚያ ካነሰ አግዚአብሔር ጋ የማይደርስ ወይም አግዚአብሔርን ደስ የማያሰኝ ይመስለናል። የአግዚአብሔር ቃል እንደት መጸለይ እንደሚገባን እንደማናውቅ የሚናገረው ለዚህ ነው። አንዳንዴ እንፈልጋለን ግን የምንፈልገውን እንኳን አናውቅም። የዚህ አይነት ሁኔታ አጋጥሟችሁ አያውቅም? ባለቤቴ ኤልሳቤጥ አርጉዝ የነበረች ጊዜ “ምግብ አፈልጋለሁ፣ መብላት የምፈልገውን ግን አላውቅም” ትለን ነበር። ታዲያ አኛም አንዳንዴ በውስጣችን የተረገዘ ነገር ስላለ ምን እንደምንፈልግ አናውቅም ግን ያቅበጠብጠናል።

ይህንን መጽሐፍ ከማዘጋጀቴ በፊት ብዙ የምጽልይባቸው ጉዳዮች ስለነበሩኝ እጽልይ ነበር። ሥራዬንና አገልግሎቴን በሚመለከት ግን ምን ብዬ እንደምለምን ሙሉ ለሙሉ አርግጠኛ አልነበርኩም። በውስጤ የሚያቅበጠብጠኝ ነገር እንዳለ አውቃልሁ፤ ግን ያ ነገር ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር።

ለ. ያዕቆብ ያስቀመጠው ሁለተኛው ነጥብ “በሁለት አሳብ የተያዘ የሚያወላወል” ነው የሚለው ነው። ከኤልሴ ጋር አንድ ጊዜ ለቫኬሽን ሺኑስ፣ ጣልያን ሄደን ነበር። ሺኑስ ለማታውቋት በውኃ መካከል ያለች ትንሽ ከተማ ስለሆነች በከተማዋ ውስጥ የሚደረገው ሁሉ የሚደረገው ውኃ ላይ ነው። በከተማዋ መኪና የለም። ጎንዳላ የሚባል የውኃ ላይ ታክሲ/ጀልባ ነው ወዲያ ወዲህ ለማለት የሚጠቀሙት። ሰዎች ታዲያ አንድ አግራቸውን ጀልባው ላይ አንድ አግራቸውን ደግሞ ወደ ጀልባው መረማመጃ እንዲሆን የተዘረጋው የእንጨት ርብራብ (deck) ላይ ያደርጉና ሚዛናቸውን

ጠብቀው ለመቆም ይሞክራሉ። ቀላል አይደለም፤ በዚያ ሁኔታ ሆነው እቃ አያቀብሏቸውም፤ ባጠግባቸውም ሲያልፉ እንዳይገኙቸው ተጠንቅቀው ነው። ምክንያቱም በትንሽ ነገር በሚቃወስ ሚዛን ላይ ነው የቆሙት። ያዕቆብ ‘በሁለት አሳብ የተያዘና የሚያወላወል’ ያለውን ስዕል ነው ሁኔታቸው የሚያሳየኝ።

አግዚአብሔር የሚያወላወል ሁኔታ ላይ ካለ ሰው ለቀረበ ጸሎት መልስ ሳይሰጥ ቢዘገይ፣ ምናልባት ቸርነቱ ግድ ብሎት ይሆናል። አንዳንዴ ለጥያቄው እነርሱ የፈለጉትን መልስ መስጠት፣ ሚዛናቸውን ሰተው ተፍገምግመው እንዲወድቁ የሚያደርጋቸው ይሆናል። ለዚህ ነው ያዕቆብ “ያ ሰው ከጌታ አንዳት አገኛለሁ ብሎ አያስብ” ያለው። እስቲ ይህንን ጥያቄ ለራሳችን በታማኝነት እንመልስ። ራሳችንን የምናውቀው በውኃ ላይ እንደሄደው ጴጥሮስ ሆነን ነው ወይስ መስጠም እንደጀመረው ጴጥሮስ? መስጠም እንደጀመረው ጴጥሮስ ከሆነን አሁንም ጌታ “ለምን ተጠራጠርክ?” ብሎ ይጠይቀናል፤ እስፈላጊም ጥያቄ ነው። ይህ ደግሞ የብዙዎቻችን ልምምድ ነው። ግን እንደዚያ መሆን የለበትም። ጌታ የሱስ በዚያ ቦታ ላይ የገሰጸው የጴጥሮስን ስሜት ሳይሆን የጴጥሮስን ድርጊት ነበር። ይህ አሳብ ደግሞ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ቀጥላን ወደምናየው ነጥባችን ያመጣናል።

1. መጠራጠር ስሜት አይደለም

ይህንን ነጥብ መገንዘብ ብቻ በዚህ መጽሐፍ ላይ ያወጣችሁትን የጊዜና የገንዘብ ተመን ይሸፍነዋል ብዬ አምናለሁ። መጠራጠር የሚሰማን ስሜት ቢመስለንም ያ አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱት ታላላቅ የአምነት ሰዎች ሳይቀሩ የጥርጥር ስሜት ያልነካው ሰው ያለ አይመስለኝም።

ስለ ስሜታዊነታችን (emotions) አግዚአብሔርን ማመስገን ያስፈልገናል። ስሜታዊነታችን እንደ ቀለሚ ቀለም ነው። ቀለሚ ቀለም ባይኖሩ የሕይወት ጣእሙ ጨው የሌለው አልጫ ስለሚሆን ለዛ የለሽ ባዶ ይሆን ነበር። ሁሉ ነገር ነጭና ጥቁር ብቻ ቢሆን ኖሮ ይሰለጥ ነበር። ስሜታዊናታችንም ለሕይወት አስፈላጊ ነው። የሚያም

ሰሜት እንኳን ሳይቀር ለሕይወት ቅመም ነው። ጤንነትን የበለጠ ያጣፍጠዋል። ዛሬ 'ደስ የሚል ሰሜት' በተለይ በምዕራቡ አለም እንደ አምላክ የሚመለከበት ዘመን ላይ ነው ያለው። የሚያስወጣውን አውጥቶ፣ የሚያስከፍለውን ከፍሎ ሰው የጥቂት ጊዜ የደስታ ሰሜት ለማግኘት ይጋደላል። ቀደም ብለን ያየነው የአዲስ ዘመን (New Age) እንትሰቃሌ ብዙ ተቀባይነት ያገኘው 'ደስ የሚል ሰሜት' የሚባለውን ነገር በገፍ አቀርባለሁ በማለቱ ነው።

እኔም ጥሩ ሰሜት እንዲሰማኝ አወዳለሁ፤ ያንን መከላከል አይደለም። ጥሩ ሰሜት ግን የግሪክ ፈላስፋዎች ከዘመናት በፊት ለደስታ የሰጡትን ሐተታ ይከተላል። ስለ ደስታ ሲናገሩ፣ በቀጥታ የሚገኝ ነገር ሳይሆን ሌላ ነገር ለማድረግ በሚሆን ጥረት የሚገኝ የጎን ወጤት (byproduct) ነው። ቀደም ብለን እንዳየነው በንብረትና በገንዘብ መባረክ የራሱን ነገር መስዋዕት ከማድረግ ጋር በተዘዋዋሪ መንገድ የተያያዘ እንደሆነ ማለት ነው። ጥሩ ሰሜትም የሌሎች ነገሮች ውጤት እንጂ አቅደንና ጥረንበት የምናገኘው አይደለም።

“እግዚአብሔር ጥሩ እንዲሰማኝ አይፈልግም አንዴ?”

“በደንብ ይፈልጋል እንጂ።”

“ታዲያ ለምንድነው በቀጥታ ሄደን ጥሩ ሰሜትን የማንቀበለው?”

“ምክንያቱም እንደዚያ አይሠራም።”

“ለምን?”

“እኔ እንጂ፣ መልሱን ሙሉ በሙሉ አለውቀውም።”

በእርግጥ ጥሩ ሰሜት ለምን በቀጥታ የሚገኝ ነገር እንዳልሆነ ቀላል መልስ የለኝም። ግን እውነት ነው፣ ጥሩ ሰሜት በቀጥታ አይገኝም። በደንብ ካሰባችሁበት ደግሞ ብዙዎቻችሁ ከኔ ጋር ተመሳሳይ የሆነ አመለካከት ላይ ትደርሳላችሁ። “እባክህ ጌታ ሆይ ጥሩ ሰሜት ስጠኝ” ብላችሁ ሰንት ጊዜ ጸልያችኋል? አንድ ፍንጭ ግን ልሰጥ አችላለሁ፣ እምነት ከመጥፎም ሆነ ከጥሩ ሰሜት ጋር የተያያዛ አይደለም።

እግዚአብሔር በእርሱ ጌትነት ስር ለሕይወታችን አላፊዎችና ተቆጣጣሪዎች እንድንሆን ይፈልጋል። ሰሜታችን ግን ቀደም ብሎ እንዳየነው በእኛ ቁጥጥር

አይደለም። መደበር (depression) ደርሶባችሁ ያውቃል? ስለዚህ ምን እንደምል ይገባችኋል ማለት ነው። በውሳኔያችን መደበር እንፈልግም ብለን መነሳት የምንችል በሆነ መልካም ነበር። ግን እንደዚያ አይሰራም። ከድብርት ወስጥ ለመውጣት ሌሎች ነገሮችን የማድረግ ውጤት ነው። እንዳንዶቹን ቀደም ብለን አይተናል። እግዚአብሔርን ማመስገን፣ ጠላትን መገሰጽ፣ ውስጣዊ ፈውስ ማግኘት፣ ግብረ ገብነት የሳደላቸውን ነገሮች ከሕይወታችን ማውጣት፣ የበደሉንን ይቅር ማለት፣ ጠቃሚ ያልሆነ ግንኙነትን ማቋረጥ። ሂደቱ ረጂም ወይም አጭር ሊሆን ይችላል፣ እነዚህን ነገሮች በመለማመድ እንጂ “ከአሁን ጀምሮ መደበር አልፈልግም” በማለት ግን መውጣት አንችልም።

ታዲያ በእኛ ቁጥጥር ስር የሆነው ምንድነው? ፈቃድ ነው። ልክ እምነት ወሳኔ እንደሆነ ሁሉ መጠራጠርም ውሳኔ ነው። መጠራጠር የፈቃድ ጉዳይ ነው። ሰው ለመጠራጠር ይመርጣል። ጥርጥርን ተቀባይነት እንዲኖረው ለማድረግ ሌሎች ክፍሎቻችን ሁሉ ሊገፋፋን ይችላሉ። ሰሜታችን በሁኔታዎች ተማርኮ፣ አዕምሯችን ባገኘው አውቀት ተመርቶ፣ ጥርጣሬን ወደ እኛ ሊገፋፋ ይችላሉ። ነገር ግን መጠራጠር የፈቃድ ብቻ ድርጊት ነው። ደጋግሜ እንዳልኩት ሰሜታችን በቁጥጥራችን ስር አይደለም፤ ነገር ግን ሰሜታችን ፈቃዳችንን አስኩብልሎ የራሱን ፍላጎት እንዳያሰደርገው መግታት አንችላለን።

2. አለማመን ሲዘረጋጋ

ባለቤቴ ኤልሳቤጥ የምታደርገው አንድ ነገር አለ። በተለይ ትልቅ የምንለውን የቤተሰብ ውሳኔ ለመወሰን ስንነጋገር “አይሆንም አትበላኝ” ትለኛለች፣ ወይም “እምነት አፍራሽ የሆነ መልስ አትሰጠኝ” ትላለች። እምነቷን የሚያጠራጥር መልስ ከምስጢር ባልመልሰላት ትመርጣለች። ትክክል ነች፣ ምክንያቱም አለማመን የመዘረጋጋት ጠባይ አለው። አለማመን ሲዘረጋጋ ብዙ ነገሮችን ይሸፍናል። የአለማመን የመዘረጋጋት ችሎታ አስደናቂ ነው። “ለምን እንደሆነ አለውቅም ግን የሚሆን የሚሆን አይመስለኝም።” “እኔ መቸም ጠንቃቃ ነኝ፣ በድፍረት እንዲህ እንዲህ ይሆናል ወይም ይህን ይህን አድርግ ለማለት አልችልም” በቤተ ክርስቲያን ብዙ ልምድ ያላቸው ሳይቀሩ የተሸፈኑበት የአለማመን መዘረጋጋት ነው።

አለማመን ሲዘረጋጋ ያለሰብነው ብዙ ቦታ ስለሚደርስ፣ አለማመን መሆኑን እንዲያው ለይተን ማወቅ አንችልም። ግን ችግሩ ይህ የአለማመን መዘረጋጋት ስሜታችንን ይነካል፤ ሁኔታችንን እንዲለወጥ ያደርጋል፤ አስተያይቶችን ይማርካል። ይህ ሁሉ ይደማመርና ፈቃዳችንን ማግባባት ይጀምራል። ልብ አድርጎ የእግዚአብሔር ግብ ፈቃዳችንን ለመድረስ ነው። በዚያው መጠን የሰይጣንም ትኩረት ፈቃዳችን ላይ ነው። ውሳኔ ሰጪ እኛነታችንን ነው ሁለቱም ለመድረስ የሚሞክሩት።

‘ነገሩ የሚሳካ አይመስለኝም’ የሚለው አባባል ኃጢአት የሚሆንበት መንገድም አለ። ጌታ የሱስ በተራራው ስብከቱ ላይ መጨነቅን ኃጢአት ብሎ ነው የጠቀሰው፤ ምክንያቱም የመጨነቅ መነሻው እግዚአብሔር አይችልም ወይም እግዚአብሔር ግዴላውም የሚል ውስጣዊ አስተሳሰብና ግምት ነው። አውቃልሁ እንዳንደቻቸን ከተፈጥሮአችን ለመጨነቅ የተሰራ ነን። የሌሎቻችን ደግሞ ከእንዳንደቻቸንም የባለ ነው። ማንነታችን (personality) የተለያየ ነው። የባህሪ ጎልዮ (Temperamental Theory) ሁለት አይነት ሰዎችን እንደሚከተለው ያወዳድራል፤ አስቲ እንደሆነ።

የፍርድ ሰው

Judging Attitude

አስተዋይ ሰው

Perceiving Attitude

አከተመ/Settled

ገና/pending

ተወሰነ/decided

አሳብ እየተሰበሰበ/gathering more data

ያለተ/Fixed

መለወጥ የሚችል/Flexible

አስተድግጦ ጥላን/ planning ahead

በሂደት የሚለወጥ/Adapting

as you go

ሕይወትን መቆጣጠር/Running Life

ሕይወትን መልቀቅ/Letting

Life Happen

መደምደሚያ/Looking For Closure

ለአስተያየት ክፍት/Open to

Options

ውሳኔ ማድረግ/Decision-making

ተጨማሪ አሳብ/Treasure

Hunting

ያለቱ ጥላን/Planned

መለወጥ የሚቻል/Open-ended

የተፈጸመ/Completed

በመነሳሪያ ላይ/Emerging

የተወሰነ/Decisive

በንድፍ ደረጃ/Tentative

አበቃ/Wrapping it up

ላልታ የሚገባ/Something will

turn up

አስቸኳይ/Urgent

ጊዜ አለ/There's time

የመጨረሻ ቀን/Deadline

የመጨረሻ ቀን ለምን/why deadline

ከእነዚህ ሁለት አመለካከቶች የትኛው ይመስላችኋል የመጨነቅ አድሎ ከፍ ያለ? የፍርድ ሰው ነው። የፍርድ ሰው፣ ፍርሀት ያለው፣ በጣም ጠንቃቃ፣ ‘ለክፉ ቀን አስብ’ የሚል፣ ነው። እግዚአብሔር ይባርካቸው፣ እነርሱ የሀብረተሰብ የማእዘን ድንጋይ

ናቸው። ያለ እነርሱ ሀብረተሰብ መቆም አይችልም። ሆኖም እንደ እነርሱ አይነት ሰዎች ናቸው ሳያውቁት በአለማችን መዘረጋጋት የሚሸፈኑት። የዚህ አይነት ሰዎች አለፊነትን ለመያዝ ብቃት ያላቸው ናቸው። በመንፈሳዊው መንገድ ግን አለማችን ጥንቃቄን መስሎ በሕይወታቸው እንዳይሰለጥን በየጊዜው ራሳቸውን መመርመር ይገባቸዋል። የድፍረት እርምጃ በፈቃዳቸው በመውሰድ የመጠራጠርን ገደል ማለፍ አለባቸው። አምነትም ጥንቃቄን የሚያልፍ ኃይል እንዳለው መገንዘብና መለማመድ ይገባቸዋል።

3. የእውነትና የውሸት ጥርጥር

ሰው ጥርጣሬውን መጋፈጥ ያለበት ጊዜ ይመጣል፤ ልዩነቱ ጥርጣሬውን እውነተኛ በሆነ መንገድ መጋፈጡ ወይም ማስመሰሉ ላይ ነው። ሐዋርያው ቶማስ በእውነተኛ መንገድ ጥርጣሬያቸውን ለተጋፈጡ ጥሩ ምሳሌ ነው። በሙሉ ልቡ ማመን ፈልጓል፤ ነገር ግን እንደ ማረጋገጫ ካላገኘ ራሱን ወደ አምነት ማምጣት አቃተው። ጌታ የሱስ ቶማስን ስለጥርጣሬው አልቆላውም ግን እንዲህ አለው።

“ጣትህን ወደዚህ አምጣ አጀኛንም ተመልክት እጅህን ዘርጋና በጎኔ እሰጣ
አትጠራጠር አመን” ዮሐንስ 20፡ 27።

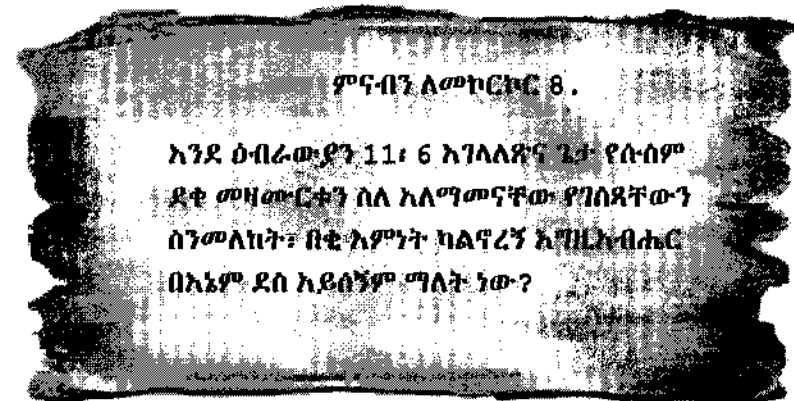
የዚህ አይነት ጥርጣሬ የሚያሰቃይ ነው። ማመን አየፈለገ ፈቃዱ ግን በእውነትና በሰሜኑ የተጎተተበት ሰው ችግር ነው። ነገር ግን እውነተኛ በሆነ ጥረትና ፍላጎት የሆነውን እግዚአብሔር በቸርነቱና በምህረቱ እንደሚገናኘው አምናለሁ።

የውሸት መጠራጠር ማለት ለማመን ምንም አትድ የሌለው ሰው መጠራጠር ነው። የዚህ ሰው መጠራጠር ከማመን ይልቅ ወደ ክህደት የሚያጋድል ስለሆነ፤ ምንም ያህል ማረጋገጫ ቢሰጠውም ያ አይነቱ ተጠራጣሪ ሁልጊዜ ለመጠራጠር ሌላ ምክንያት ያገኛል። እግዚአብሔርን ማታለል ግን አይቻልም፤ ጥርጣሬው የቀ አይነት እንደሆነ እርሱ ያውቀዋል።

ከዚያም አንዳንድ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና ፈሪሳውያን “መምህር
ሆይ ከእንተ ተአምራዊ ምልክት ማየት እንፈልጋለን” አሉት። እርሱ ግን

መልሶ እንዲህ አላቸው። “ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክትን ይጠይቃል፤
ነገር ግን ከነቢዩ ዮናስ ምልክት በስተቀር ሌላ ምልክት አይሰጠውም”
ማቴዎስ 12፡ 38-39።

እነኚህ ሰዎች ብዙ ተአምራት አይተዋል፤ በብዙ ምልክትም ተነግሯቸዋል። ነገር ግን ማመን አልፈለጉም።

ለማመንም አለማ አልነበራቸውም። ዮናስ በአሳ ሆድ ሶስት ቀን ቆይቶ መውጣቱ፤ ለክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ ምልክት እንደነበረ ለእነርሱም ለማመን በቂ ማረጋገጫ ነበር።

ወዮልሸኮራዚን ወዮልሸቤተ ሳይዳ በእናንት የተደረገው ታምራት በጢርስና
በሲዶና ተደርጎ ቢሆን ኖሮ ገና ዳሮ ማቅ ለብሰው አመድም ነሰንሰው ንሰሕ
በገቡ ነበር ማቴዎስ 11፡ 21።

ሰው በእውነት ለማመን ከፈለገ አንዳንድ ጊዜ ማረጋገጫ ያገኛል። የማረጋገጫ አለማኖር አለማመኑን እንዲያጽናለት ብሎ የሚፈልግ ግን አያገኝም። ምክንያቱም እግዚአብሔርን ዝቅ ዝቅ የሚያደርግ አመለካከት ስለሆነ ያ ሰው ኃጢአት እየሠራ ነው። በእግዚአብሔር ላይ ለመፍረድ የሚያስችለው መረጃ አየፈለገ ነው ማለት ነው። ማናችንም ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ ለመፍረድ እንችልም፤ እርሱ በእኛ

ላይ ይፈርዳል እንጂ። በሌላ አነጋገር እኛ እግዚአብሔርን በርሱ መንገድ ልንገናኘው ሲገባን እርሱን በእኔ መንገድ ካልመጣህ ማለታችን ነው።

ፈረሳውያን ጥርጣሬያቸው ለመተው የሚያደርጉት ጥረት ሁሉ የውሸት ነበር። የፈሳቸውን አመለካከት ለማረጋገጥ ብቻ እንጂ የእግዚአብሔርን አውነት ለማግኘት አልነበረም ጥረታቸው። ለዚህ ነው ጌታ የሱስ “ክፋና የአመንዝራ ትውልድ” ብሎ በኃይለኛ ቃል ያጋለጣቸው።

4. የጥርጥር ውጊያ

እስካሁን በዚህ መጽሐፍ ውስጥ እንዳየነው በሰው ልጅ የሕዋሳት ክፍፍል ወስጥ መሪነቱ የመንፈስ መሆን እንደሚገባው ተነጋግረናል። መንፈስ መሪ ሲሆን ፈቃድ ደግሞ የመንፈስ ዋና ሹም ሆኖ አዕምሮንና ሰሜትን ምክትል ሹማምንት አድርጎ ሥጋን ያስተዳድራል። አዕምሮ ያከማቸውን የአውቀት ስብስብ ሰሜትም አስፈላጊ የሆነውን ሰሜታዊነት (emotions, excitement) እምጥተው በፈቃድ ስር ይወራሉ። ሮሜ 8 እና ገላትያ 5 ስለዚህ የሹመት ክፍፍል ያብራራሉ።

እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ ልባቸውን (አእምሯቸውን) በሥጋ ፍላጎት ላይ ያሳርፋሉ። እንደ መንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ ግን ልባቸውን (አእምሯቸውን) በመንፈስ ፍላጎት ላይ ያደርጋሉ፤ የሥጋን ነገር ማሰብ ሞት ነው፤ የመንፈስን ነገር ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው። ለኃጢአት የተገዛ አዕምሮ ከእግዚአብሔር ጋር ጠበኛ ነው፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛም፤ መገዛትም አይችልም። በሥጋ ፈቃድ የሚመሩትም እግዚአብሔርን ማሰደስት አይችሉም። እናንተ ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችሁ የሚኖር ከሆነ በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ ናችሁ። ሮሜ 8፡ 5-9።

ከእግዚአብሔር ቃል እንደምንረዳው እንግዲህ አላፊ (responsible) መሆን ያለበት አካልም ነፍስም ሳይሆን መንፈስ መሆን አለበት።

አዕምሮ ገዢ ከሆነ የሚሰጠውን መመሪያ አስቀድሞ መረዳት አለበት። ይህ የአዕምሮ ሥነ ፍጥረት ነው፤ ሁሉን ነገር መረዳት መፈለግ እና ላልተረዳው ነገር

አለመሰጠት። አዕምሮን ለገዢነት ከመረጥን ታዲያ የአምነት ነገር ሁሉ የምንረዳው ነገር ብቻ መሆን አለበት ማለት ነው። የአዕምሮ መሪነት ችግሩ በተለይ መንፈሳዊ ነገርን በሚመለከት አዕምሮ ለማወቅ ያለው ችሎታ የተወሰነ ነው፤ አውነትንም ሙሉ ለሙሉ ለመረዳት አቅም የለውም።

የማምነውና የምላማመደው የተረዳሁትን ነገር ብቻ ከሆነ ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወቴን ከማቀጨጨም በላይ በአገልግሎቴም እግዚአብሔር ያቀደለኝ ቦታ ለመድረስ አልችልም። ምክንያቱም የሚበልጠው አውነት ያለው ከአዕምሮ መረዳት በላይ በሆነ ደረጃ ውስጥ ነው።

ሰሜት ገዢ ከሆነ ደግሞ የሚሰጡንን መመሪያዎች ሁሉ፤ ትክክል ናቸው ብለን ለመቀበል ጥሩ ሰሜት የሚያመጡ ብቻ መሆን አለባቸው። የዚህ ሁኔታ ችግሩ አስቀድመን እንዳየነው ማናችንም ሰሜታችንን ማዘዝና መቆጣጠር የምንችልበት ሁኔታ ላይ አይደለንም። እኔ በሰሜቴ ላይ ካለኝ ቁጥጥር የበለጠ ሰሜቴን የሚቆጣጠሩ ሌሎች ሁኔታዎች አሉ። ሰሜቴን ካለህበት ሁኔታ ወጥተህ ሌላ ሁኔታ ይሰማህ ለማለት አልችልም፤ ኃይልም የለኝም ሰሜትም አይሰማም፤ ስትጮሁበት ብትውሉ ሰሜት ከሚሰማው ነገር ንቅንቅ አይልም። ስለዚህ በድርጊቴ ላይ አላፊነት እንዲኖረኝ የሰሜት ገዢነት ሊሠራ አይችልም፤ ሰሜት የማይጨበጥ ከቁጥጥር ውጪ ስለሆነ ለአላፊነት አይበቃም።

ጌታ የሱስ እንግዲህ ትእዛዙንም ሆነ ምሪቱን ያተኮረው በፈቃዳችን ላይ ነው። ፈቃድ ከአዕምሮም ሆነ ከሰሜት የተለየ ክፍል ነው። ይህንን ልዩነት ለማሳየት ስዕል ተጠቅመናል። ያንን ስዕል እንደገና ይህንን ምዕራፍ ከመጨረሻችን በፊት እናየዋለን። እንደገና ስዕሉን ስናየው እንደምንገነዘበው፤ ፈቃድ ከመንፈስ ክፍል ተነስቶ ወደሌለው ክፍላችን እንደት እንድሚሰፋፋ ለማሳየት ተሞክሯል። መንፈስን፤ ነፍስንና አካልንም እንደሚነካ ይታያል፤ በዚህም ለመግለጽ የተፈለገው፤ ፈቃድ አዕምሮም ሆነ ሰሜት ለመቀበል የሚያስችላቸውን አውነት ይዞ እነርሱንም ሊሸፍናቸው እንደሚችል ማሳየት ነው።

ሰለዚህ ፈቃድ በአዕምሮና በሰሜት ላይ ሊሰለጥን ይችላል ማለት ነው። አንድ ነገር በአምነት ፤ለመቀበል ያ ነገር ምክንያታዊ ወይም ስሜትን የሚነካ መሆን የለበትም። ፈቃድ አምነትን ለመለማመድ የሚያስፈልገው፤ ያ ነገር የአግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ማወቅ ብቻ ነው። ፈቃድ አንድ አሳብ የበሰለ አሳብ ነው ብሎ ማወቅ የለበትም ወይም ደስ የሚል ስሜት እንዲሰማውም መጠበቅ የለበትም፤ አምነትን ለመለማመድ መወሰን ብቻ ነው ያለበት። አንዳንድ ሁኔታው ፈታኝ ቢሆንም ድርጊቱ እንዳዚህ ቀላል ነው።

ጌታ ወደ መስቀል ላለመሄድ ብዙ ምክንያቶች ሊሰጥ ይችላል ነበር። ጥሩ ስሜት እንዳልተሰማው ሳንጠይቅ የምንረዳው እውነት ነው። ውሳኔው የተመሠረተው በፈቃድ ላይ ብቻ ነበር፤ የአግዚአብሔር ልጅ በፔቴሴማኒ ሆኖ ያለውን ቃል አስታውሱ

“ነገር ግን የአኔ ፈቃድ ሳይሆን የአንተ ፈቃድ ይፈጸም” ሉቃስ 22፣ 42።

ይህንን ማለት የሚችል ከመንፈስ የሆነ ፈቃድ ብቻ ነው፤ መነሻው መንፈስ የሆነ ፈቃድ ብቻ ነው ራሱንም አዕምሮንም ስሜትንም ተቃውሞ የአግዚአብሔር ፈቃድ ብቻ ይሁን ማለት የሚችል።

ታዲያ አዕምሮና ስሜት ጠላቶች ናቸው ማለት ነው? በፍጹም አይደለም! ሁለቱም በአግዚአብሔር የተፈጠሩ የአኖንታችን ክፍሎች ናቸው። በአግዚአብሔር ሲቀደሱ ያላቸው ሙያ (በሚቀጥለው ምዕራፍ እንደምናየው) በምንም የማይተካ ነው።

ሙያቸው ግን ኢንፎርሜሽን መሰብሰብ እንጂ ስለ አምነት መወሰን አይደለም። አዕምሮና ስሜት ምክትል ሹማምንት መባል ይችላሉ፤ ባለሥልጣን ግን አይደሉም። ባለሥልጣኑ መንፈስ ሥራውን የሚሠራው በዋናው ሹሙ በፈቃድ ነው። ሰለዚህ ፈቃድ በሹመት ከአዕምሮና ከስሜት በላይ ሆኖ ራሱ ግን ከመንፈስ ስር ነው። መንፈስ ከአዕምሮ፤ ከስሜትም ሆነ ከአካል ጋር ያለው ግንኙነት በፈቃድ በኩል ብቻ ነው።

በምዕራፍ ስድስት ውስጥ አንዳንዶቹ የሰው የሀዋሳት ክፍሎች ለሰይጣን በቀጥታ ክፍት እንደሆኑ፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ሰይጣን በቀጥታ የማይደርስባቸው እንደሆኑ

መጥቀሳችንን ታስታውሳለችሁ ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ። በዚያ ክፍል ባስቀመጥነው ሰዕልም መንፈስንና ፈቃድን በመዝጋት ሰይጣን በቀጥታ የማይደርስባቸው መሆኑን አሳይተናል። በሌላ አባባል ሰይጣን በቀጥታ አካላችንን ሊነካ ይችላል፤ አስተሳሰባችንን በቀጥታ ሊያግባባ ይችላል፤ ስሜታችንንም በቀጥታ ሊቀሰቅስ ይችላል። ነገር ግን መንፋሳችንንም ሆነ ፈቃዳችንን በቀጥታ ሊነካ አይችልም። መንፈሳችንን ሊያውክና ፈቃዳችንን ሊያግባባ የሚችለው፤ በቀጥታ በሚደርስባቸው ክፍሎች አድርጎ ብቻ ነው።

ከሰይጣን ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት ሊኖራቸው የሚችሉት ክፍሎቻችን አካል፤ አዕምሮና ስሜት እንደሆኑ አየን። ፈቃዳችንም አምነት የጎደለው ውሳኔ እንዲወስን ለማድረግ እንዲያግባቡት ሰይጣን የሚጠቀመው እነዚህን ክፍሎች ነው። በምሳሌ ብገልጸው በፈቃድ፤ በአዕምሮና በሰሜት መካከል የሚኖረው ለውውጥ ይኸን ሊመስል ይችላል።

ፈቃድ፡ “ጌታ ሆይ ኃጢአቴን ሁሉ ለአንተ እናዘዛለሁ፤ ይቅርታ እንድታደርግልኝም አለምንሀለሁ”

አዕምሮ፡ “አሁን በእርግጥ ይቅር ብሎኛል ብለህ መቼም አታምንም፤ ያንን ሁሉ ኃጢአት አድርግህ ለዛውስ መቼ የሚበቃውን ያህል ተፀፀትክና?”

ስሜት፡ አዕምሮ ያለውን ለማረጋገጥ የሚመስል ይቅር ያለመባል ስሜትን በኩርፊያ ይገለጻል።

ፈቃድ፡ “እውነትም እኮ ይቅር አልተባልኩ ይሆናል፤ በልቅሶና በእንባ ሁኔ ይቅርታ ባልጠይቅ እንዴት ይቅር አባላለሁ?”

አዕምሮ፡ “ግን እኮ ስህተቱ ያንተ አይመስለኝም፤ ሰለዚህ ጥፋትህ ባልሆነ ነገር ይቅርታ መጠየቅ ራሱ እኮ ማስመስል ነው። ጊዜ ውሰድና ነገሩን በደንብ መርምር”

ሰሜት፡ ነቃ ነቃ ማለት ይጀምራል አዕምሮንም በመደገፍ ከልቅሶና ከልመና ለመገለገል ጎንበስ ቀና ማለት ይጀምራል።

ፈቃድ፡ “ እምን ልክ ነው፤ ለጥፋቴ እኮ የገፋፋኝ ብዙ ሁኔታዎች አሉ። አስቲ ራሴን ለመርምርና ጥፋት ከተገኘብኝ እግዚአብሔርን ተመልሼ ደጅ አጠናዋለሁ፡

የሆነው እንዲህ ነው። ፈቃድ በመጀመሪያ የእምነት ውሳኔ አደረገ። ያ ውሳኔ ግን በአዕምሮና በሰሜት በኩል ውጊያ መጣበት። ያ ሲሆን ፈቃድ ውሳኔውን በመለወጥ ከአዕምሮና ከሰሜት ጋር መስማማት ጀመረ።

“ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሌሊን ከአመጸም ሁሉ ሊያነጸን አርሱ ታማኝና ጸድቅ ነው” 1 ዮሐንስ 1፡ 9

የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል መሠረት ከማድረግ ይልቅ ፈቃድ ወደ ሌላ ምክንያት አዘነበለ። ይህ ሰው ግን ይቅር ሳይባል ሂደ፤ ምክንያቱም መጠራጠር እምነቱን ተዋጋው። ከ 1 ዮሐንስ የጠቀሰው ጥቅስ ያላለውን አስቦ “በልቅሶና በእንባ በመሬት ላይ ወድቀን ለእንደ ሰአት ብንለምነው እግዚአብሔር ምናልባት ይቅር ይለን ይሆናል” አላለም። ያለው ነገር ቁልጭ ብሎ የተቀመጠ ግልጽ እውነት ነው። እውነተኛነት የሰሜት ጉዳይ አይደለም፤ የውሳኔ ጉዳይ ነው። ሰው እምነትን ሲለማመድ የሚያረጋግጥለት ሰሜት ሊኖረው ሊቆየረውም ይችላል። ነገር ግን እምነት የፈቃድ ጉዳይ ነው። ፈቃድ እምናለሁ ብሎ በእውነተኛነት ከወሰነ፤ ሰሜት በግዱ ቀስ ብሎም ቢሆን ይከተላል። አስቲ ልውውጡን በሌላ መልኩ እንየው።

ፈቃድ፡ “ጌታሆይ ኃጢአቴን ሁሉ ለእንተ አናዘዛለሁ፤ ይቅርታ እንድታደርግልኝም አለምንህለሁ”

አዕምሮ፡ “አሁን በእርግጥ ይቅር ብሎኛል ብለህ መቼም አታምንም፤ ያንን ሁሉ ኃጢአት አድርግህ ለዛውስ መቼ የሚበቃውን ያህል ተፀፀትክና?

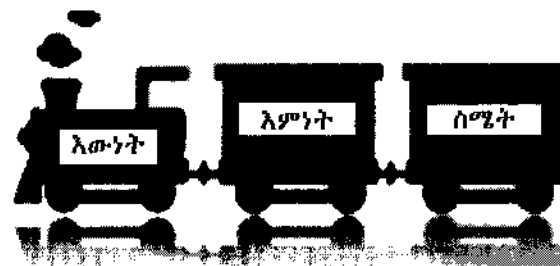
ሰሜት፡ አዕምሮ ያለውን ለማረጋገጥ የሚመስል ይቅር ያለመባል ሰሜትን በኩርፊያ ይገለጻል።

ፈቃድ፡ “ጌታ ሆይ ውጊያ አለብኝ፤ እኔ ግን ወስኛለሁ፤ አሳቤና ሰሜቴ ምንም ሌላ ነገር ቢነግሩኝ አንተ ግን ይቅር እንዳልከኝ ለማመን ወስኛለሁ። ምክንያቱም ቃልህ ኃጢአቴን ከተናዘዝኩ ይቅር እንደምባል ተናግሯል”።

ፈቃድ በወሰነው ውሳኔ ሲጸና፤ ውብ የሆነ ለውጥ በሰውዬው ሕይወት ውስጥ መካሄድ ይጀምራል፤ አዕምሮና ሰሜት ከፈቃድ ጋር መስማማት ይጀምራሉ።

የእውነት - እምነት - ሰሜት ባቡር

የካምፓስ ክሩሴድ መሥራቾችና መሪ የነበሩት ቢል ብራይት በእንደ ትራክት ላይ ያወጡት የባቡር ሰዕል ነበር

እውነት የባቡሩ ሞተር ነው። ኃይል ያለው ሞተሩ ውስጥ ነው። እምነት ባቡሩን የሚያንቀሳቅሰው ነዳጅ ነው። ሰሜት የባቡሩ ጭነት ነው። ብዙ ሰዎች ችግራቸው ነዳጁን (እምነትን) በጭነቱ (ሰሜት) ከፍል ያደርጉታል። በጭነቱ ከፍል የተቀመጠውን ነዳጅ ሞተሩ (እውነት) ሊጠቀምበት ስለማይችል፤ ባቡሩ አይንቀሳቀስም። ትርፉ ወደኋላ እየተመለከቱ ብቻ ባሉበት መቆየት ነው። ወደ ሌላ ቦታ መድረስ ከተፈለገ ነዳጁ (እምነት) ሞተሩ ጋ መድረስ አለበት።

እንዳንደ ቀዝቃዛ ምድጃ የሚመስለው እውነት እምነት ሲጨመርበት ሞቅ ሞቅ ማለትና መንቀሳቀስ ይጀምራል። በዚያን ጊዜ ሰሜትም ምርጫ የለውም ተከትሎ

ይመጣል።አምነታችንን በሰሜታችን ላይ ካዋልን ኃይል አጉል ቦታ አያባከንን ነው። ይቅርታ ተደርጋልኛል ብሎ ያ ሰው ሲወሰን ትንሽ ቆይቶ ይቅር አንደተባለ ይሰማዋል።

የብዙዎቻችን ጥያቄ ታዲያ አሰከመኛ የሚለው ይሆናል። አሰከመኛ ነው ሰሜታችን እንዲከተል። አዕምሯችን እንዲሰማማ የምንጠብቀው? የውሳኔያችን ጥንካሬ ይፈተናል። ያ ፈተና ጊዜ ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ወሰንን መጽናት አለብን። ቀደም ብለን አምነትን ከጡንቻ ጋር አወዳድረነው ነበር። ጡንቻ ግፊትና ተቃውሞ በበዛበት መጠን አየጠነከረ ይሄዳል።

የብዙ ቢሊዮን ብር ኢንዱስትሪ የሆኑት የሰውነት ማጠንከሪያ ተቋሞች ሁሉ በዚህ ቲዮሪ ላይ የተመሠረተ ሥራ ነው የሚሰሩት። ከሰሜታችንና ከአዕምሯችን በሚመጣብን ተቃውሞ አልፈን አምነትን አየተለማመድን ከሄድን አምነት አየጠነከረና አያደገ ይመጣል። በጊዜ ደግሞ አምነት ጠንክሮ በሰሜትና በእዕምሮ ላይ ሲጎለምስ አነርሱም ድጋፋቸውን ይሰጣሉ። የሚከተለውን ካንድ የአንግሊዝኛ ዕለታዊ መንፈሳዊ ንባብ መጽሐፍ የተተረጎመ ነው። የባቡሩን ስዕል በጥሩ ሁኔታ ስለሚገልጸው ነው እዚህ ያስገባሁት።

ሶስት ሰዎች በገደል ጫፍ ላይ ይሄዳሉ
ሰሜት አምነትና አውነት ይበላሉ
ሰሜት አደናቅፎት ቁልቁል ሲንሸራተት
አምነትም አብሮ ሲጎተት
በጣም ስለተጠጋ ወደ ሰሜት
አርሱም ወደቀ ክፉ ውድቀት
አውነት ግን ባለበት ሆኖ ሳይደናገጥ
አምነትን ጎተተው ርቆ እንዳያመልጥ
አውነትን ተደግፎ አምነት ሲንሳ
ሰሜትንም ቀስ በቀስ አወጣው ከደረሰበት አበሳ

ሚስ ቻርለስ ኢ ካውማን፡
(Streams in the desert Vol. 2)

አውነተኛ አምነት ጥርጣሬን ጨርሶ ያጠፋል ማለት አይደለም። በጥርጣሬም ወስጥ ግን አልፎ ይሠራል። ምን ማን ኒ “What Shall This Man Do?” በሚለው መጽሐፋቸው የሰጡትን ገለጣ እንይ፤

“በጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ጴጥሮስን ከያዙት አሳዳጆች አጅ ለማሰለቀቅ የተደረገውን ጸሎት ማስታወስ አፈልጋለሁ። ጸሎታቸው ተመልሶ ጴጥሮስ ተፈቶ መጥቶ በሩን ሲያንጻጻ አማኞቹ አርሱ አይደለም በማለት ተከራክሩ “የአርሱ መልአክ ነው” አሉ። በዚያ ቤት አምነት ነበር፤ አውነተኛ አምነት፤ ከእግዚአብሔር ተአምራዊ መልስ የሚያመጣ አምነት ነበር። ግን የሰዎች ደካማነትም እዚያው ቤት ነበር። ጥርጣሬ ቅርብ ነበር፤ በጊዜው አንገቱን ብቅ አደረገ። የጸሎቱ መልስ መሆኑን ከመቀበል ይልቅ ከዚያ በላይ የሆነ የሚያስመስል ጥርጣሬ ተከሰተ”።

ሌላ የትና መቼ እንደሰማሁት ትዝ የማይለኝ አንድ አውነተኛ ታሪክ አውቃለሁ። በአንድ ከተማ ውስጥ (ኢንዶኔዥያ ይመስለኛል) ሰዎች ትንሽ ቤት ተከራይተው ጸሎት ቤት ከፈቱ። አነርሱ የተከራዩት ቤት ያለበት ግቢ ወስጥ ሌላ ባዶ ቤት ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሌሎች ሰዎች ያንን ባዶ ቤት ተከራይተው ዳንስ ቤት ከፈቱ።

የሙዚቃው ጩኸት የሰዎቹ ብዛትና ሌሎችም ዳንስ ቤትን ተከትለው የሚመጡት ባሕሪዎች የጸሎት ቤቱን ሰዎች በጣም አወካቸው። ስለዚህ መጸለይ ጀመሩ “ጌታ ሆይ ይህንን ዳንስ ቤት ዝጋና ሌላ ከአኛ አገልግሎት ጋር የሚሰማማ ነገር አምጣ” እያሉ ወደ እግዚአብሔር ይጸልዩ ጀመር።

የዳንስ ቤቱ ተከራዮች ግን ስለጸሎታቸው ቢሰሙም ስቀውባቸው ሥራቸውን ቀጠሉ። አንድ ሌሊት ግን ኃይለኛ የአየር ነውጥ ሆኖ መብረቅ ወረደ። ያ መብረቅ በቀጥታ በዳንስ ቤቱ ወድቆ ሲያወድመው ጸሎት ቤቱ ግን ሳይነካ ቀረ። የዳንስ ቤቱ ተከራዮች የጸሎት ቤቱን ተከራዮች ከሰሷቸውና ፍርድ ቤት ሄዱ። የዳንስ ቤቱ ተከራዮች “ጸልየው ዳንስ ቤታችንን በመብረቅ አሰመቱ” ሲሉ የጸሎት ቤቱ ተከራዮች ደግሞ “እኛ እንዲህ ያለ ነገር አላደረግንም ብለው ካዱ።” ዳኛው ሲፈርዱ “በተፈጥሮ

ኃይል ላይ ማንንም ጥፋተኛ ማድረግ አይቻልም፤ አንድ ነገር ግን አስገርሞኛል ከጸሎት ቤቱ ባለቤቶች ይልቅ የዳንስ ቤቱ ባለቤቶች የበለጠ አምነት እንዳላቸው አየሁ”።

ፈቃድ ለማመን ውሳኔ ሲያደርግ ጥርጥር ወዲያው ይጠፋል ማለት አይደለም። ይህ ሁኔታ በአፍ ሲነገር ቀላል ይመስል ይሆናል፤ በሕይወት ሲሆን ግን ትንሽ የተደበለለቀ ነው። ልብ ብለን ካየነው ትንሽ ጥርጥር የሌለበት አምነት ማግኘት ከባድ ነው። ጥርጥር አምነት ከሚፈተንባቸው ተቃውሞዎች ዋነኛው ነው። ታዲያ ጠላት ዋና መሳሪያውን በቀላሉ የሚተው ይመስላችኋል?

ያለምንም ጥያቄ አግዚአብሔር ይህንን ብሎኛል የሚላችሁ ሰው ወይ ራሱን አያታለል ነው፤ ወይ ደግሞ ሙሉ ለሙሉ ሀቀኛ አይደለም። “ጨክኜ በጣም ባምን እኮ ይሠራ ይሆናል” የሚል ጭፍን አምነት በአምነት ላይ ማስቀመጥ ማለት ነው። ግን አምነታችን በአግዚአብሔር ላይ እንጂ በአምነታችን ላይ ብቻ እንዳይሆን መጠንቀቅ አለብን።

አግዚአብሔር ሕይወታችንን በዘርዘር ያውቀዋል። ያለመረጃ ሙሉ አምነትን ለመለማመድ ያለንን አቅም ይረዳል። ታዲያ ትንሽ ጥርጣሬ እኛ የእርሱን አጋዥነት እንድንጠይቅ ያደርገናል እንጂ እርሱ ፊቱን አዙሮ እንዲመለስ አያደርገውም። ስለዚህ ሁልጊዜ ምርጫው አምነት ወይ ጥርጥር አይደለም። አግዚአብሔርን የሚያስደስተው በጥርጣሬ ፊት እንኳን አምነታችንን ይዘን መቆማችን ነው። ይህንን ስናደርግ እርሱም እኛን ወክሎ እንዲነሳ ያደርገዋል።

5. ቅን ጥርጣሬ

መጠራጠር ሁልጊዜ መጥፎ ነገር አይመስለኝም። ቅን የሆነ ጥርጣሬ አለ። ጥርጥር የሚጫወተው ጥሩ ሚና ሊኖረው ይችላል። ማይክ ፊልፒስ ስል ጆርጅ ማክዶላንድ በጻፉት መጽሐፍ በዚህ አሳብ ላይ እንዲህ ብለው ጻፉ፡

ጥርጥር፣ አለማመንም እንኳን ቢሆን ነገራቸው በአግዚአብሔር እጅ እንዲሆን ለሚፈቅዱ ሁሉ ጥሩ መሳሪያ ሊሆን ይችላል። አግዚአብሔር አምነታቸውን

እንዲጥሉ አያደርጋቸውም፤ ነገር ግን አምነታቸውን መገንቢያ አድርጎ ሊጠቀምበት ይችላል።

ጆርጅ ማክዶላንድ ራሳቸውም ደግሞ በዚህ አሳብ ላይ ጽፈዋል።

“ጥርጣሬዎች እውነተኛ ለሆነ ሰው የሚመጡ መልዕክቶች ናቸው። ገና ላልተረዳናቸው ነገር ግን እንድንረዳቸው ለሚያስፈልጉ ነገሮች የመጀመሪያ በር እንኳኪዎች ናቸው። ጥርጣሬ ጥልቅ የሆነውን አርግጠኛነትን እንኳን ማለፍ ይችላል። ምክንያቱም ያልታወቀውን፣ ያልተገበኘውን፣ ያልተያያዘውን ሁኔታ ቀና ብለን በምናይበት ጊዜ አርግጠኛ አለመሆናችን ብቻ ይሆናል አርግጠኝነታችን”።

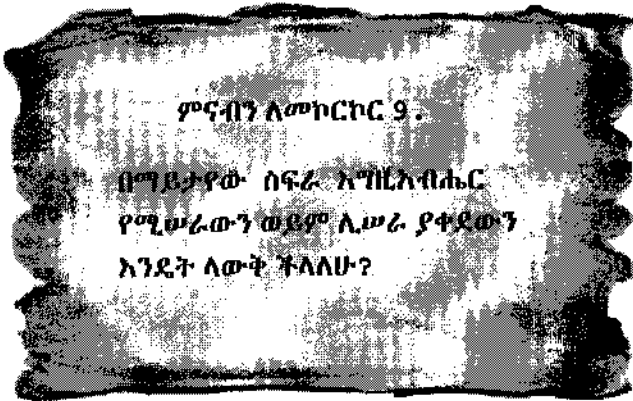
በደንብ ካሰብንበት አርግጠኛ ነኝሁለችንም ይህንን ልምምድ አሳልፈናል። በመጀመሪያ ጊዜ ሰው በጸሎት ተፈወስኩ ብሎ ሲናገር ሰላማ በውስጤ የነበርኝ ሰሜት መጠራጠር ነበር። ጊዜው እያለፈ ሲመጣ፣ ብዙ ሰዎችም ተመሳሳይ ምስክርነት ሲሰጡ፤ በተለይ የአንዳንዶቹን ምስክርነት ላለመቀበል ምክንያት እንደሌለኝ ሳውቅ፣ “አሁ” እያልኩ ማዳመጥ ጀመርኩ። ከዚያም “እስቲ ጠጋ ብዬ ልመርምረው” አልኩ። “እውነት ይመስላል” አልኩ። ቀጥሎም “እውነት እንደሆነ አምናለሁ” ማለት ደረጃ ደረሰኩ። “ጌታ ሆይ እስቲ ለኔም ፈውስ” ብዬ መጸለይ ጀመርኩ “ዋው ጌታ ሲፈውስ” ብዬ ለመመስከር በቃሁ።

6. አስተሳሰብና ሰሜት

አምነት ወይም ጥርጣሬ የፈቃድ ጉዳይ ነው የሚለው እነጋገር አምነትን ቀዝቃዛና ሀልውና የሌለው ሚካኒካል ድርጊት ብቻ የሚያደርገው ይመስላል። ግን እንደዚያ አይደለም። አምነት አዕምሮንና ሰሜትን ይቃወማል ለማለት እንዳልሆነ አስቀድሜ አግዚአብሔር አዕምሮንም ሆነ ሰሜትን እንደፈጠረ መጥቀሴን ታስታውሳላችሁ። ግን አምነት የፈቃድ ጉዳይ ነው ስንል ፈቃድ ዋናውንና የራሱን ውሳኔ ያደርጋል ለማለት ነው እንጂ የአዕምሮና የሰሜት ድጋፍ እያስፈልገውም ለማለት አይደለም። የአዕምሮንና የሰሜትን አስተዋጽኦ መናቅ ራሱ ሞኝነት ነው።

አዕምሮ

አዕምሮ በቀለሉ በሰይጣን ሊግባባ ይችላል ማለት ሙሉ ለሙሉ አይታመንም ማለት አይደለም።

ምናብን ለመኮርኮር 9 .

በማይታየው ሰፍራ አግቢአብሔር
የሚሠራውን ወይም ሊሠራ ያቀደውን
እንዴት ለውቅ ትላለሁ?

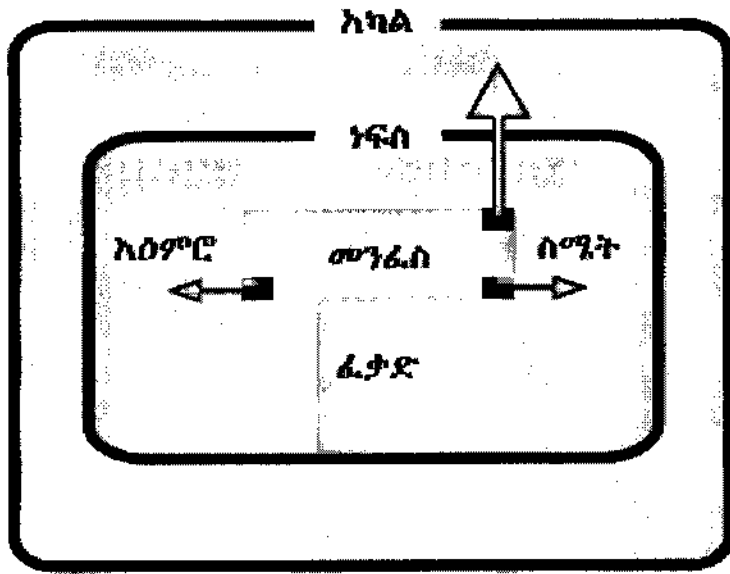
መጽሐፍ ቅዱስ በአዕምሮ መንፈስ ስለመታደስ፣ አዕምሮን ስለመጠበቅ፣ የጨለማ አሳብ ስለአለማሰብ፣ የክርስቶስ አሳብ እንዲኖረን ጠንካራ በሆነ ቋንቋ አብዝቶ ይመክረናል። ይህንን ካደረገ አዕምሮ ለፈቃድ መልካም አማካሪ መሆን ይችላል። በመጽሐፍ ቅዱስ አውነት የተሞላ አዕምሮ፣ ለጌታ የሱስ ጌትነት ራሱን ካስገዛ፣ በእግዚአብሔር ግርማ የሚገረምና በእግዚአብሔር ሕልውና ደስ የሚሰኝ ከሆነ፣ ይህ አዕምሮ ፈቃድን በመምከር ታላቅ ጥቅም መስጠት ይችላል። አውነት በፈቃድና በምክንያትም ላይ መሰልጠን ይችላል፤ እንዴን ተቀብሎ ሌላውን የሚገፋ አይደለም።

አዕምሮ መንፈሳዊ የሆኑ ምክንያታዊነትንና አስተሳሰብን በማቀበል የፈቃድን የውሳኔ ኃይል ከፍ ማድረግ ይችላል። በእግዚአብሔርም ቃል ከተሞላ ፈጣን የሆነ ማስጠንቀቂያ ቢታቀደው ውሳኔ ላይ ማቀበል ይችላል። የተቀደሰ ምክንያታዊ አስተሳሰብ እምነትን ለመለማመድ ጠቃሚ ወዳጅ ነው።

ዛሬ በባህላችን ችግሩ ያልተቀደሰ አስተሳሰብ፣ መንፈሳዊ ጥበብን ያልተረዳ ምክንያታዊነት፣ ግትር አውቀት፣ የሥልጣኔያችን አውራ ጎዳና መሆኑ ነው። አስተሳሰብ ለሰሜታችን ኃይለኛ አግባቢ ሲሆን ሰሜታችን ደግሞ በተራው ለድርጊታችን ምክንያት ይሆናል። አዋቂዎች እንድሚሉት አዕምሯችን ከ 1200 ቃላት በላይ በደቂቃ አስተካክሎ ማውጣት ይችላል። ይህ ችሎታችን በባህል ተይዞ በምክንያታዊነት ታግቶ፣ ተቃውሞና መሳሳት ፈርቶ ባይያዝ ኖሮ የሚቀሰቀሰው ሰሜታዊነት ለእድገት፣ ለሚዛናዊነት፣ ለጤና እና ከእግዚአብሔርም ጋር ለሌላ ግንኙነት እንቅፋት የሚሆን ይሆን ነበር። አዕምሯችን ግን ጌታን ሲያዳምጥ፣ መንፈስ ለገለጠው ቃሉ ሲገዛ፣ ለፈቃዱ መሪነት ሲታዘዝ፣ ያን ጊዜ የተቀደሰ ምክንያታዊነት ወይም አስተሳሰብ አያሳደግን ነው።

ሰሜት

ሰሜትም ለፈቃድ በጣም ጠቃሚ የሆነ ድጋፍ መስጠት ይችላል። ራሳችንን ለእግዚአብሔር ስናስገዛ ሰሜታችን ወይ ስለም ይሰጠናል፤ ወይ የማይመች ሰሜት ይሰጣናል። እንዳንደ ገና ነገሩ ሳይሆን ህሊናችን ይወቅሳናል። ብዙ ጊዜ በገጻችን የሚታየው ሰሜታችን ነው። መንፈስ በውስጠኛው ክፍል መኖር የሚመርጠውን ያህል ሰሜት ደግሞ ከፊት ለፊት ወጥቶ መታየት ይወዳል። ሰሜታችን ከአስተሳሰባችን ጋር ቶሎ ስለሚተባበር፣ በእግዚአብሔር ቃል የተደገፈ አስተሳሰብ ለሰሜትም መልካም ነው። እስቲ እንደገና ያንን ሰዕል እናምጣና እንዳንድ ነገር አሻሽለን እንመልከተው።

መንፈስ እግዚአብሔር የሚልከውን መልዕክት የምንቀበልበት ክፍላችን ነው ብለናል። ያ ከእግዚአብሔር ወደ መንፈሳችን የተላከው መልዕክት በጥቅም ላይ እንዲውል ወደ ሌሎች ክፍሎቻችን መተላለፍ አለበት። በሰዕሉ ውስጥ የምናየው ያንን ነው። ከመንፈሳችን ወጥተው ወደ ሌሎች ክፍሎች የተዘረጉት ቀስቶች የሚያሳዩት ያንን ነው።

ለአዕምሯዊ ሰው እነዚህ መልእክቶች ቶሎ ወደ አዕምሮው ይመጡለታል። በሰዕሉ ላይ በመንፈስና በአዕምሮ መካከል ባለው መስመር ላይ ያሉት ትንሽ ሳጥን መስኮት መሆኗ ነው። ያኒ መስኮት መኖሯንና አጠቃቃሚን ካወቅሁበት፣ መንፈስ ቅዱስ በዚያች መስኮት በኩል አውቀት ከመንፈስ ወደ አዕምሮ እንዲተላለፍ ያደርጋል። ይህ ማስተላለፍ ደግሞ በተለያዩ ሁኔታ ሊከናወን ይችላል። ይህንን መጽሐፍ ቅዱስ “የአውቀት ቃል” ወይም “የጥበብ ቃል ይለዋል።” እመጣጡ፣ ትዝ በሚለን ነገር፣ ብልጭ የሚልልን አሳብ፣ የሚታየን ሰዕል ወይም ሌላ ነገር ሊሆን ይችላል። ሲመጣ ግን ለመጣለት ሰው ግልጽ ይሆናል።

በተፈጥሮ ሰሜታዊ (emotional) ለሆነ ሰው ደግሞ ከመንፈስ የሚመጣው ቀስት ወደሰሜቱ ለመሄድ ያደላል። እንዲህ ያለ ሰው ድንገት ጠንካራ ሰሜት ሊመጣበት ይችላል። የዚህ አይነት ሰው ያ ሰሜት ሲመጣበት ያውቀዋል። አሁንም ገለጻው የአውቀት ወይም የጥበብ ቃል ነው።

እንዲት የፈውስ ስጦታ ያላቸው ሴት ሲናገሩ፣ “ለበሽተኛ ልዩ የሆነ የርህራሄ መንፈስ በውስጤ ከተሰማኝ፣ ያ በሽተኛ ከጸለይኩለት አንድሚፈውስ እርግጠኛ አሆናለሁ” አሉ። አንዳንድ ሰዎች በጸሎት ላይ ሳይጠብቁትና ከቁጥጥራቸው ውጪ በሆነ መንገድ አንባቸው ዱብ ዱብ ማለት ይጀምራል። ለረጅም ጊዜ እንዲህ አይነት ሁኔታ የሚያጋጥማቸው ሰዎች ምክንያቱን ስለማያውቁት ወይ ይደብቁታል ወይ ደግሞ ያፍሩበታል። (በተለይ የመንፈስ ቅዱስ አንቅስቃሴ ወደ አገራችን ሲገባ፣ አልቃሻነት ክርስቲያኖች ከሚወቀሱበት ነገሮች አንዱ ነበር)። እየቆየ ሲሄድ ግን እንባ የእግዚአብሔርን ኃይል በዚያ በተጸለየለት ሰው ላይ ወይም በተጸለየበት ነገር ላይ የሚፈታ መሆኑን ይገነዘባሉ።

በተቀደሰና ባልተቀደሰ ሰሜት መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው ለሚለው ጥያቄ ቀላል የሆነ መልስ ቢኖረኝ ኖሮ አወድ ነበር። ግን ቀላል መልስ የለውም። ሰሜት ደጋግሜ እንዳልኩት በቁጥጥራችን ስር አይደለም። ከዚህም የተነሳ ውስጣዊ ሁኔታችንን ለመግለጽ ጥሩ መለኪያ ነው። አንባቸውን መቆጣጠር አስከደያቸዋቸው ድረስ እያለቀሱ “ምነው ምን መጣ?” ሲባሉ “እይ ምንም? ድህና ነኝ” የሚሉ ሰዎች አጋጥመዋችሁ አያውቁም፣ እርግጠኛ ነኝ ብዙ ጊዜ አጋጥመዋችኋል። ሲከፋን አንድ የተበለሽ ነገር አለ የሚል ሰሜት ስለተሰማኝ ነው። የምንሳሳተው ግን ሲከፋን አንድ ነገር ለመበለሽ ትክክለኛ የሆነ ምልክት ነው ብለን ያንን ነገር ለመለወጥ በምናደርገው ድርጊት ነው። መከፋት አንድ ነገር መበለሽቱን ሊነግረን ይችላል እንጂ ምን ማድረግ አንደሚገባን አይነግረንም።

የተቀደሰ ሰሜት ከብዙ ነገሮች መገኘት የሚመጣ ነው። መንፈሳዊ አውቀት ዋናው ቀልፍ ነው። ይህም ብዙ ነገሮችን ያጠቃልላል፤ የእግዚአብሔርን ቃል አምና በመቀበልና እንደ ቃሉ በማድረግ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን የቅርብ ግንኙነት በማሳደግ፣ መንፈሳዊ ውጊያን እንዴት መቋቋም እንዳለብን በመማር፣ ዲስፕሊንን

በመለማመድ፣ ከሌሎች አማኞች ጋር ባለን ግንኙነት በማደግ፤ እነኚህ ነገሮች በአንድ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ጤናማ ስሜትን ያመጣሉ። ስሜት በዚህ አይነት እንክብካቤ ከተያዘ ለፈቃድ አባሪ መሆን ይችላል። ሆኖም ግን የውሳኔ መሠረት መሆን አይችልም።

አንዳንድ ሰዎች ከመንፈሳቸው በቀጥታ ወደ አካላቸው የሚመጣ ምልክት ያገኛሉ። ይህ በሰዕሉ ውስጥ ከመንፈስ በቀጥታ ወደ አካል በሚሄደው ቀስት ተጠቁሟል። ለአንድ ሰው ለመጸለይ ያ ሰው የት ጋ አንዳመመው ለመጠቀም በጸላዩ ተመሳሳይ አካል ላይ የህመም ስሜት መስማት ብዙ የጸሎት አገልገሎት የሚሰጡ ሰዎች የሚመስከሩት ነው። የሌላውን ሸክም መሸከም ከሚገለጽባቸው መንገዶች አንዱ ነው። ለዚያ ሰው ጊዜ ወስደው በሚጸልዩበት ጊዜ በራሳቸው ላይ ያለው ህመም ሲቀንስ የጸላዩለትን ሰው ሁኔታ ያሳውቃቸዋል።

7. ድርቀትና ጥርጥር

ድርቀትና ጥርጥር ሁለቱንም በተለያዩ ጊዜያት የምናልፍበት ልምምድ ነው። አንዳንዴ ለትንሽ ጊዜ አልፎ አልፎም ለብዙ ጊዜ ህይወታችን ጋዝ እንዳለቀበት መሲና ይሆናል፤ መንቀሳቀስ ያቅተዋል። ይህ ሲሆን በጥርጥር ተይዘን ሊሆን ይችላል። በጥርጥር ምክንያት የሚመጣ መንፈሳዊ ድርቀት አለ። መረዳት መታዘዝን ይከተላል ብለን አልፈናል፤ አንዳንድ ሰዎች ግን መረዳት ካልቀደሙ ብለው መታዘዝን እምቢ ይላሉ። ውጤቱ መንፈሳዊ ድርቀት ይሆናል። ማክዶላንድ እንደጻፈው “የመጣላችሁ ቃል እውነት አልመስል ካላችሁ፣ ቃሉ የጌታ ቃል አይደለም ወይም እናንተ ቃሉን ለመረዳት በቂ ሃቀኝነት የላችሁም”። ያንድ ሰው አዕምሮ መቀበል የሚችለው ቃል ያ ቃል የጌታ ቃል እንደመሆኑ መጠንና ሰውዬው ከጌታ ጋር ባለው ሀብረት መጠን ነው። እውነት ያልሆነ ቃልና ሀብረት ማጣት መረዳትን ይከለክላል።

ስለዚህ የያዛችሁ መንፈሳዊ ድርቀት መረዳት ካለመቻላችሁ የተነሳ ከሆነ፣ መፍትሔው የእግዚአብሔርን ቃል በሞኝነት መታዘዝ ነው። መረዳትና መንፈሳዊ ቅባትም ተከትለው ይመጣሉ።

በሌላ በኩል ደግሞ አንዳንዴ ድርቀት ፈተና ነው። ያ ማለትም በድርቀት የሚመለለሰው ሰው በዚያ ሁኔታ ውስጥ ማለፉ በጥፋቱ ወይም የራሱ በሆነ ምክንያት አይደለም። አንዳውም ያ ሰው ወይም ያቺ ሴት በሚችሉት ሁሉ ታዛዦች በመሆን ሲመለሉ ድርቀት ውስጥ ይገባሉ። ሰው ወደ በለጠ መንፈሳዊ እድገት እንዲደርስ እግዚአብሔር አንዳንዴ ድርቀትን ይጠቅማል። ታዲያ በዚያን ጊዜ የምናደርገው ምንድነው? መልሱ አሁንም ያው መታዘዝ ነው። ባለመታዘዝ ምክንያት ለመጣብን ድርቀት ማድረግ የሚገባን መታዘዝን መለማመድ ነው። ቃሉን መታዘዝ መቀጠል አለብን። በስሜታችን ለርሱ ስላለን ፍቅር ብቻ ሳይሆን ስሜታችን እምቢ ቢልም በፈቃዳችን መታዘዝን መለማመድ፣ ደግመን ደጋግመን ያንኑ ማድረግ ነው፣ ቅባቱ ይከተላል።

8. ፍርሀትና ጥርጣራ

ፍርሀትን መለማመድ ሰይጣን በስሜታችን ላይ ካለው የተጽእኖ መንገዶች አንዱ ነው። የፍርሃት አላማው ደግሞ እኛ የእግዚአብሔር ከሆነው ነገር ዞር እንድንል ማድረግ ነው። በዚህ ጊዜ አምነታችን ብርታትን ይጠይቃል። ይህም ማለት የአካባቢው ሁኔታ ሳይመችም በፈቃድ እግዚአብሔርን መተማመን ማለት ነው። ብርታት፣ ሁኔታዎችና ስሜቶች አይሆንም ሲሉ በእግዚአብሔር ለመተማመን መፍቀድ ማለት ነው። እኔ ፍርሀት አልወድም፣ አጥብቄ ከምጠላቸው ነገሮች አንዱ ነው።

ነገር ግን ጌታ የሱስን መከተል ደግሞ አልፎ አልፎም ቢሆን ፍርሀት ማምጣቱ የተረጋገጠ ነው። አንዳንዴ እምነታችን የጠበቅነውን ያህል አይሰራልን ይሆናል ብለን እንፈራለን። ለምሳሌ ለፈወስ መጸላይ ያሰፈራኝ ይሆናል፤ ጸሎቱ ምንም ለውጥ አያመጣ ይሆናል የሚል ፍርሀት ይኖራል። በእኛ እምነተኪሰንት ሰዎች ይኅዱ ይሆናል የሚል ፍርሃት ይመጣል። ራሳችንን በሰዎች ፊት እናቃልለን ብለን እንፈራለን፤ ሌሎች ለምንለው ነገር ተቀባይነት አይሰጡት ይሆናል ብለን እንፈራለን።

ታውቃለችሁ እነኚህ ሁሉ እውነተኛ ፍርሀቶች ናቸው። ታላላቅ የተባሉ የእግዚአብሔር አገልጋዮችን የሕይወት ታሪክ ስታነቡ፣ ከታላቁ ሐዋርያ ከጴጥሮስ ጀምሮ፣ በታላቁ ሐዋርያ በዳውሎስ በኩል እድርጎ ፍርሃትን የማይለማመድ እውነተኛ አገልጋይ

የለም። ግን ስለ ፍርሀት አንድ ሌላም ነገር ልንገራቸው፣ ፍርሀት ሌላ ምክንያትም አለው። ፍርሀት አግዚአብሔር አንድ መልካም ነገር ለማድረግ መነሳሳቱን ማረጋገጫ ነው።

ይህ ትምህርት የሚያሳስበኝ አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ አለ። የቃል ኪዳኑን ታቦት ተሸክመው በኢያሱ መሪነት በሚሊዮን የሚቆጠሩ አስራአላውያንን ወደ ተስፋይቱ ምድር ለማስገባት የተነሱትን ካህናት ያሳስበኛል። ማድረግ ያለባቸው አንድ ነገር ብቻ ነው፣ በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ አግራቸውን ማስገባት፣ ከዚያ ወንዙ ይቆማል፣ ሕዝቡ በደረቅ ምድር ይሸገራል። ምን የተሰማቸው ይመስላችኋል? ዮርዳኖስ ወንዝ ጫፍ ላይ ቆመው ፈጣኑ የዮርዳኖስ ወንዝ ውሀው አየተጋፋ ቁልቁል በፍጥነት ሲሄድ የእናንተን አለውቅም እንጂ እኔ ግን ፍርሀት ተሰምቷቸዋል ብዬ አገምታለሁ፤ በውኃው መወሰድ አስፈራርቷቸዋል። “እነኚያ ሞኞች ካህናት” አየተባሉ መሳቂያና መሳላቂያ የሆነ ታሪክ ትተው ማለፋቸው ሳያሰጋቸው አልቀረም። አንድ እድል አንጻን ቢተርፋ ለረጃም ጊዜ የህዝቡ ሳቅ እያፈርጥ ይሆናል። ውኃው አይከፈል ይሆናል፤ ሌላው ትልቁ ፍርሀት ነው። ኢያሱ ለመሆኑ ምን ማድረግ እንዳለባቸው ከአግዚአብሔር በትክክል ሰምቷል? ዳር ቆሞ አስተያየት ሰጪም ሞልቷል፤ “ይሄ ለእኔ በፍጹም ሎጂካል አይደለም” የሚል የኮሌጅ ተማሪ፣ (እሺ የቶራ ተማሪ) ወይም “እኔ አልተሰማኝም ቀጮኛል” የሚል ሰሜተኛ፤ አምነታቸው ሙሉ አልነበረም። ነገር ግን የፈቃድ ብርታት ስለነበራቸው አንድ አግራቸውን እንቀሳቅሰው ወደፊት ተፈመዱ፤ የእነርሱ አግር መንቀሳቀስ ሲጀምር አግዚአብሔር ሥራውን ሠራ።

እንኚያ ካህናት አኮ ከእኛ የተለየ፤ ማለትም ከእኔ ከእንቺ ከእንተ የተለዩ ሰዎች አልነበሩም። ወይም የተለየ አምነታዊ ጥበብ ወይም መንፈሳዊ ብርታት ኖሯቸው አይደለም። ፍርሀት ከሌለብን መጋፈጥ የሚገባንን አላፊነታችንን እየሸሸን ራሳችንን በመሸፈን ውስጥ ነው ያለነው ማለት ነው። ፍርሀት ከሌለን ባለንበት ቆመናል ማለት ነው። ከተመቻቸንበት ሁኔታ ወደ ግራም ወደ ቀኝም ባለማለት በተጠንቀቅ ቆመናል። ያ ማለትም ጠውልገናል፤ ታፍንን መሸተት ጀምራለሁ፤ አድገት አይታይብንም፤ ጣፋጭነታችን አልፎ ጎምዝዘናል ማለት ነው። ሞአባውያን በነቢዩ በኤርምያስ በኩል በአግዚአብሔር ተገለጸው ነበር

“ሞአብ በአምቡላው ላይ እንዳረፈ የወይን ጠጅ ክልጅነት ጀምሮ የተረጋጋ ነበረ፤ ከአቃ ወደአቃ አልተገለበጠም... ቃናው እንዳለ ነው መአዛውም አልተለወጠም... ስለዚህ አቃውን የሚገለብጡ የሚገለባብጡ ሰዎችን የምልክበት ጊዜ ይመጣል” ኤርምያስ 48፣ 11-12።

ሞአባውያን ለውጥ ይፈሩ ነበር። ቀላል የሆነውን መንገድ ብቻ በመምረጥ ምንም ለውጥ አያደርጉም ነበር። የተቀመጡበት አምቡላ መአዛቸውን አበላሸቱታል። በተለይ የአምነት ውሳኔን በሚመለከት የሚያስፈራንን ነገር ሁልጊዜ አንጥለው። የአድገታችንና ታላቅ ነገር የመምጣቱ ምልክት ሊሆን ይችላል።

በእጭሩ

ፒተር በፌት የታወቁት ፊላንትርፒስት የዋረን በፌት ልጅ ናቸው። ፒተር በፌት “Life is What you make it” በሚለው መጽሐፋቸው መዝጊያ ላይ አንድ ጽሁፍ አስቀምጠዋል። እኔ ይህንን ምዕራፍ ታይተ በማደርግበት ጊዜ ባለቤቴ ኤልሳቤጥ መጽሐፉን ታነበው ነበር። አንድ ቀን ታዲያ ቀጥሎ ያለውን ከፍል ለእኔም እነበበችልኝ። ፒተር በፌት እንዳሉት ጽሁፉን የጻፉት ጀርመናዊ ባለቅኔ ጎቴ ይባላሉ። ጽሁፉን ልተረጉመው ሞክረኋለሁ፤ ግን ለእንዳንዶቻችሁ እንግሊዝኛው የበለጠ ትርጉም የሚሰጣችሁ ስለ መሰለኝ እንግሊዝኛውንም አስቀምጬዋለሁ።

ሰው ካልተሰጠ (committed) መጠራጠር አለ ማለት ነው፤ ወደ ኋላ የማለት አድል። መነሳሳትንና መፍጠርን በተመለከተ አንድ ቀላል እውነት አለ። ይህንን እውነት አለማወቅ ከቁጥር በላይ የሆኑ አሳቦችንና ጥሩ ጥሩ ጥላኖችን ይገድላል። አንድ ሰው ለአሳቡ ወይም ለጥሉ ራሱን በእርግጠኝነት ከሚሰጥበት ቅጽበት ጀምሮ ለዚያ ነገር አስፈላጊ የሆነ ነገር ሁሉ መከናወን ይጀምራል። በሌላ ጊዜ ፈጽሞ ሊሆኑ የሚይችሉ ነገሮች ናቸው የተባሉ ሁሉ መሆን ይጀምራሉ። ከውሳኔው የተነሳ ተከታታይ የሆኑና ውሳኔውን የሚደግፉ ብዙ ጎዳኖች፣ የማይታዩ ክንውኖችና ሰብሰባዎች፣ እንዲሁም የቁስና የገንዘብ እርዳታ በፍጹም ከግምት ውጪ በሆነ መንገድ ወደ እርሱ ይመጣሉ። ስለዚህ ማድረግ ያቀዳችሁትን ሁሉ፤ ወይም ራዕያችሁን ጀምሩት። ድፍረት በውስጡ ብልህነት፣ ኃይልና ምትሀት አለው፤ አሁኑኑ ጀምሩት።

Untill one is committed; there is hesitancy, chance to draw back. Concerning all acts of initiative and creation, there is one elementary truth, the ignorance of which kills countless ideas and splendid plans: that the moment one definitely commits oneself, then providence moves too. All sorts of things occur to help one that would never otherwise have occurred. A whole stream of events issues from the decision, raising in one's favor all manner of unforeseen incidents and meetings and material assistance, which no one could have dreamed would come his way. Whatever you can do, or dream you can do begin it. Boldness has genius, power, and magic in it. Begin it now.

በሚቀጥለው ምዕራፍ አንድ አርዕስት እናያለን። ይህ ሁኔታ ደግሞ የኅብረተሰባችን (በተለይ የዲያሰፖራ ውጤት ሆነን በምዕራቡ ለምንጭር) ትልቅ ክፍል ስለሆነ የእምነት ጠላት ነው ብለን ለመገመት እንኳን እንገምት ይሆናል።

ምዕራፍ ዘጠኝ

ብቸኝነት

የእምነት ጠላቶችን ስናይ የመጨረሻ ነጥብ አድርጌ ላቀርበው የፈለኩት ብቸኝነትን ነው። በምዕራቡ ኅብረተሰብ በተለይ በአሜሪካ ለብቸኞች የተለየ አድናቆት አለ። ባህሉ አራሰህ በራሰህ ቁም! ራሰህን ቻል! ሰውዬው! ጀግናው! ይህ ሁሉ ብቸኞችን የሚያቆላምጥ አዳናቂ አባባል ነው። ብዙ አፈ ታሪኮችም አሏቸው፤ አዳኙ፤ የተራራው ሰው፤ ብቸኛው ኩብት አርቢ (The Lone Ranger)። ሰው ያስፈልገኛል የሚል ምልክት እንኳን ካሳያችሁ ፈረንሳይ ይመስላል “ምነው ራሰህን መቻል አቃተህ እንደ?” በሚል የጥያቄ አመለካከት ይገለጻል።

የመኸሻል ብቃት ሁሉን በራስ ማድረግ በሆነበት በምዕራቡ ኅብረተሰብ አብሮ የሚለው ቃል ብዙ ተደናቂነት የለውም። የብቸኝነት አባዜ በጣም ስለተናወጣቸው በጋብቻ እንኳን ሐብትሽ በሐብቱ ቀርቶ ቅድመ ጋብቻ የፍቺ ስምምነት (prenuptial agreement) የተከበረ የሕግ ሐረግ ሆኗል። በውስጥ ሕይወታችን ሰው እንደሚያስፈልገን ያለን ስሜትና ጉጉት ጉልህ ቢሆንም እንኳን፤ “አጅህን አትሰጥ፤ ነፃነትሽን አትሰፈ” ነው የሚሰጠን ምክር።

አንድ አፍሪካዊ ካህን ወደ አሜሪካ ተጉዘው በአንድ የሰፈር የጸሎት ፕሮግራም ላይ ተካፈሉ ይባላል። ከጸሎቱ በኋላ ከአስተባባሪው ጋር ሲጨወቱ አስተባባሪው “ስለ አሜሪካ የሚያስደንቀዎት ነገር ምንድነው?” ብዬ ጠየኳቸው አሉ። ገና ጥያቄዬን ሳልጨርሰው ከእፌ ነጥቀው “ብቸኝነታችሁ” ብለው መለሱልኝ። እኔ “ታላላቅ አውራ ጎዳናቸው፤ ረዣዥም ሕንጻዎቻችሁ” ወይ ደግሞ “እንግዳ ተቀባይነታችሁ፤ ለተቸገረ ያላችሁን ለማካፈል ያላችሁ ትርታ” ወይም ተመሳሳይ መልሶች ነበር የጠበቅሁት፤ መልሳቸው ገርሞኝ “ምን ማለትዎ ነው?” ብዬ ጠየቅኳቸው።

ሲያብራሩልኝ እንዲህ አሉ፡ “በእኔ አገር ሰው ብቻውን ለመኖር በአባቡ እንኳን አይመጣለትም። ምንም ገንዘብ ቢኖረው አፓርታማ ሙስጥ እንኳን ከሌላ ጋር አብሮ ነው የሚኖረው፤ ሰው ራሱን ከቤተሰቡና ከወዳጅ ነጥሎ መኖሩ እኮ ራሱ ድህነት ነው” አሉ።

አስተባባሪው “በአባቤ አፍሪካዊው ካህን የነገሩኝ ሁኔታ ይታየኝ ጀመር አሉ። አብሮ መሆን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ግልጽ ሆኖ እንደ ሰዕል ታየኝ፤ ባየሁት ሰዕል ደግሞ ተማረከሁ፤ እንደገና ደግሞ አስፈሪም ሆነብኝ። በውስጤ ያለ እንደ ነገር ያን አብሮ መሆንን በጣም ፈለገው፤ እንደገና በውስጤ ያለ ሌላ ነገር ያን አብሮ መሆን የሚለውን አሳብ ይዋጋው ጀመር፤ የሚያመሰቃቅልና የሚያጣብብ ሰሜት ፈጠረብኝ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በሕይወቴ ወስጥ ጥያቄ አለብኝ፡- የቱ ነው መልካሙ አብሮ መሆን ወይስ ለብቻ መሆን? መሆን አለመሆን? ጥያቄው ያ ነው” (በትንሽ የቬክስፔር ቅኝት ነው የዘጉት)

አምነት የሀብረት ጉዳይ ነው። ምክንያቱም በማምንበት ጊዜ ከአመንኩት ነገር ጋር ሀብረት አለኝ ማለት ነው። በእግዚአብሔር ስለማምን ከእግዚአብሔር ጋር ሀብረት አለኝ። የሀብረቱ ጥንካሬ ደግሞ በእግዚአብሔር የተደገፈ ነው። ይህ ሁኔታ የተጀመረው ደግሞ በአምነታችን ጀማሪ በሆነው በጌታ የሱስ ነው።

“አብ ሲሰራ ያየውን እንጂ ወልድ ከራሱ ምንም ሊያደርግ አይችልም፤ አብ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ያደርጋልና” ዮሐንስ 5፡ 19።

ጌታ የሱስ በዚህ ቦታ በሚያደርገው ነገር ሁሉ በፍጹም በእግዚአብሔር ላይ የተደገፈ መሆኑን ነው የሚያውጀው። ከእስር ምዕራፎች በኋላ ደግሞ ይህንን ሁኔታ ከእኛ ጋር የሚያያይዘው ቃል ተናገረ።

“ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም” ዮሐንስ 15፡ 5።

ጌታ የሱስ ከአባቱ ጋር ባለው ግንኙነት አውነት የሆነው እኛ ከእርሱ ጋር ባለንም ግንኙነት አውነት ነው። በእግዚአብሔር ላይ መደገፍን በምሳሌነት አሳየን፤ በእግዚአብሔር ላይ መደገፍ ዋጋ (virtue) ያለው ነገር መሆኑን ሲያሳየን ነው

“ምንም ሊያደርግ አይችልም” የሚለውን አባባል የተጠቀመው። በእግዚአብሔር ላይ ካለመደገፍ በስተቀር ምንም መሥራት እንደማንችል ነው የሚያሳየው፤ ያ ብቻ ሳይሆን ጌታ የሱስ በትምህርቱ ሁሉ ያሳየን ይህ መደጋገፍ ከላይ ወደ ታች ብቻ ሳይሆን ወደጎንም የሚሆን ነው። ከእርሱ ጋር እንደተያያዝን እርስ በርሳችንም መያያዝ እንዳለብን ነው ጌታ ያስተማረን። እንዲያውም ጌታን በሙሉት ለመለማመድ የእርስ በእርስ ጎብረት አስፈላጊ ነው። ወይም አንድ የእግዚአብሔር ሰው አንዳሉት “ብቻዬን ሆኜ ስፈልገው (እግዚአብሔርን ማለታቸው ነው) እንድንደ አውቆ የተደበቀብኝ ይመስለኛል፤ በጎብረት ውስጥ እንዳገኘው ፈልጎ ሳይሆን አይቀርም”፤ ምልክትነቱም ግልጽ ነው፤ ሰዎች ከእግዚአብሔር ሲርቁ መጀመሪያ የሚያደርጉት ከጎብረት ራሳቸውን ማግለል ነው።

1. የጎብረቱ ክፍል መሆን

እንደ በፊውስ ስጦታ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያገለግሉ ሰው እንደ ቀልቤን የያዘው ነገር ጽፈው እነበብኩ።

“እግዚአብሔር የክርስትና ሕይወቴን አድሶ ይህንን አገልገሎት (የፊውስ ስጦታ ማለታቸው ነው) ከሰጠኝ ከሁለት አመት በኋላ በአመቱ በመጀመሪያው ወር እንደ ነገር ተናገረኝ” አሉ። “በዚህ አመት ብትታመም በራስህ ጸሎት አልፈውሰህም” አለኝ። ከዚያም ልክ እንደቃሉ አደረገ። ትንሽ የራስ ምታት ወይ ጉንፋን በያዘኝ ቁጥር ራሴ ለራሴ ሰጸልይ ምንም ለውጥ አላይም፤ ሌሎች እንዲጸልዩኝ ሰጠይቅ ግን እግዚአብሔር ወዲያው ይፈውሰኛል” አሉ።

እነኚህን ነጥቦች አስቲ አናሰለሰላቸው።

- እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር ያለን ሀብረትና መደጋገፍ አያደገና አየቀጠለ እንዲሄድ እንጂ እንድንጎራራቅ ፈቃዱ አይደለም።
- አድግታችን የታቀደው አብሮ ነው እንጂ ለየብቻ አይደለም።
- እንደ እግዚአብሔር አመለካከት ሌሎች በሕይወታችን እንደሚያስፈልጉን ማወቅ የተከበረ ወይም ዋጋ ያለው ባሕሪ ነው።

አንድ ጥያቄ እዚህ ጋ ለማንሳት አስፈላጊ ቦታ ይመስላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን ለመግለጽ አካል የሚለውን ቃል ሲጠቀም ስዕላዊ አገላለጽ ነው ወይስ እውነተኛ ነው? በተፈጥሮአዊ አገላለጽ መቼም ስዕላዊ አገላለጽ መሆኑ ግልጽ ነው። ምክንያቱም ማንኛችንም የሌለ አካል ቅጥያ አይደለንም። ነገር ግን ጳውሎስ እካል የሚለውን ቃል የተጠቀመበትን

እውነተኛ አገላለጽ ከመንፈሳዊ እንጻር ማየት መቻል አለብን። መንፈሳዊው አለም እውነተኛ መሆኑን ካመንን፤ መጽሐፍ ቅዱስ እኛ የክርስቶስ እንደሆንን ነው የሚያሳየው (1 ቆሮንቶስ 12)። በመንፈሳዊ አለም ብቸኛ መሆን ተፈላጊ አለመሆኑን ብቻ ሳይሆን የማይቻል ለምምድ ነው። ምክንያቱም አንድ ብልት የሌለውን ብልት አገልግሎት ሊሰጥ አይችልም። ምንም ያህል አይን ጥሩ ቢሆን አይን መስማት አይችልም።

በክርስቶስ አካል ሳብረት ውስጥ የእግዚአብሔር መልካም ነገሮች የሚተላለፉ ናቸው። እውነተኛ ፍቅር በሥራ ሲገለጽ ሰናይ የበለጠ ፍቅር እንደንለማመድ ይገፋፋናል። መልካም ባህሪ ያለው ሰው ስታዩ፤ የአርሱን ባህሪ ለመለማመድ ትጥራለችሁ፤ እግዚአብሔር ሁኔታውን ያቀነባበረው እንደዚያ እንዲሆን እድርጎ ነው።

የሰላሲ ምስጢር የዚህ አብሮ የመሆን የሳብረት ውህደት ምሳሌ ነው። አንድ አምላክ በሶስት ህልውና መገለጹ። አንድነቱን መረዳት አስፈላጊነቱ በሰላሲ ውስጥ ያለውን ውህደት ለመገንዘብ ነው። ሶስትነቱን መረዳት ደግሞ ፍቅርንና የመሳሰሉትን መለኮታዊ ባህርያት ለመረዳት ይጠቅማል። ምክንያቱም ፍቅር ከአንድ በላይ መሆንን ይጠይቃል።

ለመውደድ የሚወደድ ያስፈልጋል። ፍቅር በብቸኝነት ወስጥ ቦታ የለውም። ወዳጅ እንዲኖር ተወዳጅ መኖር አለበት፤ ፍቅር በሁለቱ መካከል በመግባት ነው ሊገለጽ የሚችለው። ሰላሲ መለኮታዊ ህብረት ነው፤ አብ ወዳጅ ሲሆን ወልድና መንፈስ ቅዱስ ተወዳጅ፤ ወልድ ወዳጅ ሲሆን አብና መንፈስ ቅዱስ ተወዳጅ፤ መንፈስ ቅዱስ ወዳጅ ሲሆን አብና ወልድ ተወዳጅ። በአንድነታቸው ደግሞ ቃሉ እንደሚል “እግዚአብሔር

ፍቅር ነው” ስለዚህ እግዚአብሔር ህብረት ነው። ይህ መለኮታዊ ህብረት ደግሞ ለሰብአዊ ህብረት ሞዴል ነው። ሞዴል ብቻ ሳይሆን ሐዋርያው ጴጥሮስ እንደሚል መነሻውም ነው።

“ከክፉ ምኞት የተነሳ በአለም ካለው ምግባረ ብልሹ ሕይወት አምልጣችሁ ከመለኮታዊ ባህሪ ተካፋዮች እንድትሆኑ በእነዚህ ነገሮች አማካይነት አጅግ ታላቅና ከቡር የሆነው ተስፋ ሰጥቶናል” 2ጴጥሮስ 1፤ 4።

እግዚአብሔር የራሱ ባህሪ ተካፋዮች እንድንሆን ይፈቅዳል፤ ይጋብዘንማል። ይህ መለኮታዊ ህብረቱ ነው። ግን አንተ ብቻ ሳትሆን የተጋበዘከው እናንተ ሁላችሁም አብራችሁ ነው። የመለኮታዊውን ክብር ልናንፀባርቅ የምንችለው አንዳችን ከሌላችን ጋር በሚኖረን ፍጹም ህብረት ውስጥ ብቻ ነው።

በእምነት ማደግን በሚመለከት እንግዲህ ከሌሎች ተለይተን ብቻችንን በሆንበት ቦታ ልናደግ እንችላለን። ከዚህም የተነሳ፤ በእምነት ማደግ አንዳችን ከሌላችን ጋር የምንወዳደርበትና የበለጥን ነን የምንልበት ሊሆን አይችልም። አይኔ ከጆሮዬ ጋር አይወዳደርም፤ ተወዳዳሪዎች ወይም ተቃራኒዎች ሳይሆኑ ለአንድ ግብ የሚሠሩ ናቸው። አንተ ታጋሽነትህን፤ ልምምድህን፤ እውቀትህን፤ ጥበብህን፤ አመለካከትህን፤ ስጦታህን ወደ ህብረታችን ታመጣለህ። እነኚህን የአንተን ባህርያት ከአንተ ጋር ህብረት ከሌለኝ በስተቀር ሌላ ቦታ ላገኛቸው አልችልም፤ በእምነት ለማደግ ግን በጣም ያስፈልገኛል፤ በግልባጩ ደግሞ እኔም የራሴን ይገዢ ነው የምመጣው።

በአንድነት አንተና እኔ እነኚህን ባህርያት ማምጣታችን ለህብረታችን የእምነት እድገት አስፈላጊ ነው። አንድ የእግዚአብሔር ሰው አብሮ መሆንን መዘቃ መፍጠር ነው በማለት የእንግሊዝኛውን ቃል በመጠቀም እንደሚከተለው አብራራት።

MUSIC

Modeling (ምሳሌነት) እውነት በሕይወታችን እንዴት መገለጽ እንዳለበት አንዳችን ለሌላችን በማሳየት

Understanding (መረዳት) አንዳችን ለሌላችን ግልጽ ያልሆነውን አውነት ለመግለጽና ለማስረዳት በመጣር

Strength (ብርታት) በሰሜታችን ዝቅ በምንልበት ጊዜ አንዳችን የሌላችንን ፈቃድ ለማበረታታትና ለማነሳሳት በመሞከር

Inspiration (ማነቃቃት) የአምነት ልምምዳችንን ለማሳደግ አንዳችን ሌላችንን በማገዝ

Correction (መተራረም) አንዳችን ለሌላችን ስህተትን በመጠቆም ለመተራረም መጣር

ይህ በሚሆንበት ጊዜ መዘቃቃት ለጌታ አንፈጥራለን። ያም ማለት ለጌታ የምናቀርበው መዘቃቃት ሲመፍኔ ይሆናል። እያንዳንዳችን እኛ ብቻ ልናመጣ የምንችለውን የመዘቃቃት ቃና ይዘን ስንመጣ የሚጣፍጥ መዘቃቃት መንቆርቅር ይጀምራል።

ተስፋዬ ገብረአብ “የጋዜጠኛው ማስታወሻ” በሚለው መጽሐፉ ከያሬድ ጥበቡ የተጠቀሰ ብሎ ስለ አትዮጵያዊነት አንድ ቆንጆ ጽሁፍ ጠቅሷል። አሳቤን ሰብሰብ አድርጎ ስለሚገልጸው፣ ያለ ፈቃድ በዚህ ቦታ ብጠቀምበት ያሬድም ተስፋዬም ቅር አንድማይሰኙ አርግጠኛ ነኝ።

“የኦሮሞው የመለከት ድምጽ እየቀረበ ሲመጣ፣ በአማራ ዋሽንት፣ በትግሬ ከበሮ፣ በጉራጌ ዳንኪራ፣ በደቡብ እምቢልታ ታጅቦ የሚወጣው ህብረ ድምጽ፣ ከእያንዳንዱ አትዮጵያዊ አዕምሮ ሳይሆን ከውስጠ ህሊናው የሚንቆረቆር ታላቅ ሲመፍኔ አንደሚሆን ጥርጥር የለኝም።”

መዘንጋት የሌለብን ነጥብ በፒያኖ ላይ ቆንጆ መዘቃቃት ለማውጣት ተጨዋቹ ነጩንም ጥቁሩንም ቁልፍ መጫን አለበት፤ ወይም ጳውሎስ አንዳለ ጌታ የሱስ በመካከላችን የጥል ግድግዳ ሆነው የሚለያዩንን ነገሮች ሁሉ አፍርሷል።

አይሁድ ወይም አረማዊ
ወንድ ወይም ሴት
ሐብታም ወይም ደሀ
ወጣት ወይም ጎልማሳ
አሠሪ ወይም ሠራተኛ
በአምነት አዲስ ወይም በአምነት የቆየ

አስቲ ከእነኚህ አስራ ሁለት ቃላት አንተን ወይም እንቺን የሚገልጹሽን ስድስቱን ቃላት አስምሩባቸው። እነኚህ ግልጽ የሆኑ የእኛነታችን ገለጻዎች ሲሆኑ ለህብረታችን ቢያንስ እነኚህን ማምጣት እንችላለን። ከፍብለን የገለጽናቸውን ባህርያት ታጋሽነት፣ ልምምድ፣ አውቀት፣ ጥበብ፣ አስተያየት፣ ስጦታን ከነኚህ ገለጻዎች አኳያ አስቀምጦ ጠቅላላ ድምራቸውን ስናይ፣ እያንዳንዳችን በሌላ ሊተካ የማይችል ጥቅም ለአምነት አድገት እናመጣለን። ጌታ የሱስ የእጥቢያ ቤተ ክረስቲያንን ሲያቅዳት ይህ አይነቱ ኅብረት ለአለም አንዲታይባት ለማድረግም ጭምር ነው። አስቲ በአምነት ለማደግ አንዳችን በሌላችን ልንረዳበት የምንችልባቸውን መንገዶች በሁለት ቃላት እንመልከት።

2. አብሮ መሥራት (Synergism)

የእንግሊዝኛው ቃል Synergism ከሁለት የግሪክ ቃል የተውጣጣ ነው። Syn ማለት አብሮ (together) ሲሆን ergos ደግሞ ሥራ ወይም መሥራት ማለት ነው። በአጠቃላይ ትርጉሙ አብረው የሚሰሩ ሲሆን በአጠቃቅም ላይ ሲውል ደግሞ ብቻ ለብቻ ከሚሰሩት የበለጠ ይሰራሉ የሚለውን አሳብ ለማጽናት ነው።

ክረብኤጅ የሚባል አንድ የካርታ ጫወታ አለ። ሁለት አንድ አይነት ካርታዎች ካሏቸው ሁለት ነጥብ ታገኛላቸው፣ ሶስት አንድ አይነት ካርታዎች ካሏቸው ስድስት ነጥብ ታገኛላቸው፣ አራት አንድ አይነት ካርታ ካላቸው ነጥባቸው አስራሁለት ይሆናል። ይሄ አብሮ መሥራት (Synergism) ይባላል። ካርታዎቹ በአንድነት ሲጠራቀሙ ዋጋቸው ለብቻ ልብቻ ከሚኖራቸው በጣም የበለጠ ይሆናል።

በመጽሐፍ ቅዱስ አስራ ሁለት የሀብረተሰብ ቁጥር ነው ይላሉ የመጽሐፍ ቅዱስ ቁጥር አጥኚዎች። አስራ ሁለቱ የአስራኤል ነገዶች፤ አስራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት ለዚህ አንድ ምሳሌ ይጠቀሳሉ። የሶቬየት ሊቃውንት ደግሞ ለመተዋወቅና አብሮ ለመሥራት አስራ አንድ ወይም አስራ ሁለት ሰዎች አብረው ቢሆኑ ቶሎ የተሻለ ውጤት ያገኛሉ ይላሉ።

አስራ ሁለት ሆነው አብረው በአግዚአብሔር ተማምነው የሚሰሩ ሰዎች የሚያመጡት ውጤት በጣም ትልቅ ነው፤ የሥራው ክንውንና ጥራት ቤተክርስቲያኑ በሙሉ ተባብሮ ከሚሠራው የተሻለ አንደሆነ ተጠንቶ ተደርሶበታል።

ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይህንን አውቀው ሥራን አስራ ሁለት ወይም ከዚያ ላንስ ግሩፕ በመስጠት የተሻለ ውጤት ያገኛሉ። በየቤተክርስቲያኑ አየተስፋፋ ያለው ይህ የትንንሽ ቡድን እንቅስቃሴ የመሆንና የማድረግ ነገር ነው። የጠራን አግዚአብሔርን የሚጠብቅብንን አይነት ሰዎች ለመሆን ትንንሽ ቡድን የበለጠ ይረዳናል። የአግዚአብሔርንም ነገር ለማድረግ ጥሩ ውጤት ለማምጣት አነስተኛ ግሩፕ ጠቃሚ ሆኖ ተገኝቷል። በዚህ አብሮ በመሥራት አድጎት አለ።

አንድ አይነት ስጦታ ያላቸው ሰዎች አብረው በዚያ ስጦታቸው ሲያገለግሉ ውጤቱ ብቻ ለብቻ ሆነው የሰጡት አገልገሎት ከሚያመጣው ድምር በጣም የበለጠ ይሆናል። አንዳንድ ሰዎች አንድ ነገር ይሆናል ብለው ያላቸው እምነት ከፍ ያለ ከሆነ፤ አብረዋቸው የሚሠሩትም ሰዎች እምነትም ያድጋል። የማውቃቸው ሰውዬ አሉ፤ ሰው እኔ ከጸለይኩለት በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል ብለው የሚያምኑ፤ ከእሳቸው ጋር ስሆን የአኔም እምነት በዚያ ነገር ላይ ከፍ ያለ ይሆናል። ሌላ ሰውም እውቃለሁ አጋንንት ያለበትን ሰው እጄን ጭኜ ከጸለይኩለት አጋንንቱ ይወጣል ብሎ የሚያምን። ከእርሱ ጋር ስንጸልይ የአኔም እምነት ከፍ ስለሚል አጋንንት ተንጨጭተው ይወጣሉ።

“አንድ ሰው እንዴት ሺሁን ያሳድዳል? ሁለቱስ እንዴት አስር ሺሁን እንዲሸኹ ያደርጋሉ?” ዘዳግም 32፤ 30።

ይህንን ቃል በገጹ አይተን ሰንተረጉመው አብረው ሲሠሩ እያንዳንዳቸው የሚያመጡትም ውጤት ብቻ ለብቻ ሲሠሩ ከሚያመጡት እምነት አጥፍ የበለጠ ነው። ጥያቄው ታዲያ ከማን ጋር አየሠራን ነው?

3. እርስ በእርስ (mutuality)

ይህኛው ቃል አላይ ካየነው ቃል በትንሹ የተለየ ነው። ያኛው (አብሮ መሥራት) አብሮ ሲሆኑ ኃይል እንደሚበዛ ሲሆን፤ ይህኛው ደግሞ አብሮ ሲሆኑ ሸክም እንደሚቀል ነው የሚናገረው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች ሲጽፍላቸው

“አንዱ የሌላውን ከባድ ሸክም ይሸክም፤ በዚህ ሁኔታ የክርስቶስን ሕግ ትፈጽማለችሁ” ገላትያ 6፤ 2 ነው ያላቸው።

የክርስቶስ ሕግ ምንድነው? እርስ በርስ መዋደድ። የፍቅርን ሕግ ለማሟላት ሸክማችንን መከፋፈል በምንችልበት ጎብረት ውስጥ መሆን አለብን።

አግዚአብሔር በእንደዚያ አይነት ጎብረት ውስጥ ግሩም ድንቅ ሥራ ይሠራል። ከከበዳት ከአንዷ ላይ ቀንበረን እንስቶ ለግሩፑ አከፋፍሎ በእነርሱ ጫንቃ ላይ አስቀምጦ እርሷን ሲያሳርፋት አይቻለሁ። በጎብረታችሁ ውስጥ የራሳቸው የባሰው ሸክም ሳይሰማቸው ለሌላው ሸክም የበለጠ የሚጨነቁና የሚጸልዩ ሰዎች አታውቁም? ባታውቋቸውም እርግጠኛ ነኝ አሉ።

ተጨንቀውስ የነበሩ ሰዎች ጭንቀታቸውን ወደ ጎብረቱ አምጥተው ምንም ነገር ሳይለወጥ እነርሱ ግን እፎይ ብለው ሲሄዱ አጋጥሟችሁ አያውቅም? ምስጢሩ የእርስ በእርስ ጉዳይ ነው። በዚህ አይነት ጎብረት ውስጥ እምነታችን ጠንካራ በሆነበት አኳያ በጎብረቱ ውስጥ ሌላ ያ ነገር ይሆንላቸዋል ብለን እናምናላቸዋለን። በድፍረት የሆነ እምነት ደግሞ ይተላለፋል። አግዚአብሔር በገዝብ ችግር ውስጥ ልጆቹን አያስገባም ብሎ የሚያምን ገንዘብ እያጣ የሚቸገረውን ሰው ቀንበር ሊሸክምለትና በእምነት ወደ አግዚአብሔር ሊያቀርበው ይችላል።

ምናብን ለመከራከር 10.

አስከመኛ ነው አኛ ባለማቋረጥ ዳኛውን ፍረድልን
አያለች እንደወተወተችው መበለት በመወትወት
መጸለይ የሚገባን? ወይስ ጸሎታችን መኛ ነው
ባዶ ደግሞት? አግዚአብሔርን ማግባቢያ ብቻ
የሚሆነው? አምነትስ በመካከል መግባት ያለበት
መኛ ነው?

በተለይ ስሜታዊ የሆነች ችግር (emotional problem) ያለባቸው ሰዎች
ለመፈወስ ሌላ ሰው ስለ አነርሱ ፈውስ አምነት እንዲኖረው ማስፈለጉን ተምረዋል።
በእርግጥም አምነት የፈቃድ ድርጊት እንደሆነ አምናለሁ። አግዚአብሔር ግን
ባለፍንበት ስሜታዊ ችግር ተመልሰን እንድናልፍ ስለማይፈልግ፣ ፈውሳችንን
በሌሎች አምነት ያደርገዋል። ያ ለእኔ የሚያምንልኝ ሰው እኔ የተሸከምኩትን
ቀንበር የውስጡን ዝባዝነት ስለማያውቅ ሸክሙ ቀለል ያለ ይሆንለታል፤ ስለዚህ
አምነትንም ለመለማመድ ይቀላጥል።

አግዚአብሔር አንዳችን ለሌላችን እንድናምን ይፈቅዳል እንደ? አምን ይፈቅዳል።
ይህም ማለት በአንዳንድ የሕይወት ክፍል እኔ ራሴ የሚሠራ አምነት ላይኖረኝ
ይችላል። እርስ በእርስ በምንደጋገፍ ጊዜ እኔ አምነቴ በጎደለበት በእንተ ወይም
በአንቺ ውስጥ ያለው አምነት ግን በእኔ ሊሠራ ይችላል። አንዳውም በአንዳንድ ነገር
ላይ በእንተ ወይም በአንቺ ውስጥ ካልሆነ በስተቀር አግዚአብሔር ሙሉ አምነት
አይሰጠኝም።

በላዚህ ከእናንተ ጋር ቅርብ መሆን ያስፈልገኛል፤ ራሴን ለእናንተ ግልጽና ክፍት
ማድረግ ይኖርብኛል። አለዚያ በሕይወቴ ውስጥ ትልቅ ጉድለት ይኖረኛል።

በሕይወታችሁ ያሉት ሰዎች አምነታቸው ለእናንተ የሚያስፈልጋችሁን ያህል
አለማመናቸውም የእናንተን አምነት ሊያቀጭጭ ይችላል። ይህ ለብዙዎቻችን
አዲስ ትምህርት እንደሚሆን ይገባኛል። ገበያን መሸፈን፣ ዳዳን ወይም የውስጥን
ለብቻ ማድረግ ለግልነት (privacy) መጠንቀቅ በተለይ በምዕራቡ ሳብረተሱብ
ባህልም ወግ ነው። ነገር ግን እንዳንደ መንፈሳዊ ሕይወት በሙሉት እንዲሠራ ልማዱ
መሰበር አለበት።

ሌሎች መጥተው የእኛን አምነት ለአነርሱ ባስቸገራቸው ነገር እንዲጠይቁን ክፍት
መሆን አለብን። ማመን ቀለል የሆነለችሁ ነገር ምንድነው? አምነትንስ ለማግኘት
የከበዳችሁ ነገርስ የለም? ይህ ሁኔታ ከጎረቤቶቻችሁ፣ ከቤተ ክርስቲያናችሁ
አባሎች፣ ከትዳር ዳደኞችሁም እንኳን የተለየ ይሆናል።

እነዚህን ነገሮች በቅርብ እንድትመረምሯቸውና ለራሳችሁ እውነተኛ ሆኖችሁ
እንድትመልሷቸው ላበረታታችሁ እወዳለሁ። ምክንያቱም ክርስትና የብቸኝነት ጉዞ
እንዲሆን አልታቀደም፤ እንድምታውቁት ቅድመ ክርስትና እንኳን የብቸኝነት ጉዞ
አልነበረም። እንዳንድ ነገሮች ያለምንም ለውጥ ከብሉይ ኪዳን ወደ አዲስ ኪዳን
ተሸጋግረዋል፤ አምነት እንዲ ነው።

የሱናማዊቷ ሴት ታሪክ የአምነት አጥረት አለበት ብሎ የአምነት እርዳታ መጠየቅ
ለሚፈልግ ሁሉ ጥሩ ምሳሌ ነው። ታሪኩ በ 2 ነገስት 4 ውስጥ ነው ያለው። ልጅ
አየፈለገች ያለ ልጅ የነበረችሁ ሴት ለነቢዩ ለኤልሳ ችርታ በማድረግ በቤቷ የእንግዳ
ማረፊያ አሠርታ ለእርሱ መጠቀሚያ አዘጋጀችለት። ለእርሷ ከነበረው ውለታ
(gratitude) የተነሳ ኤልሳ ደግሞ በሚቀጥለው አመት ልጅ እንደምትወልድ
አምኖ ትንቢት ተናገረ፤ ትንቢቱም ተፈጸመ ታሪኩ ግን በዛ አለበቃም።

አንድ ቀን ይህ በአምነት የተወለደ ልጅ ከአባቱ ጋር በሜዳ ተሰማርቶ መሥራት የሚችልበት እድሜ ሲደርስ ራሱን ብሎ ታመመ፤ አባቱም ወደ ቤት ላከው፤ ከጥቂት ሰአት በኋላም ሞተ። እናቱ ከዚህ በኋላ ያደረገችው ጥልቅ የሆነ ትምህርት ያለበት የአምነት ምሳሌ ነው።

የልጁን አስከሬን ኤልሳዕ አልጋ ላይ አደረገችው። የልጁ አካል ከኤልሳዕ ጋር የሚገናኝበትን አንድ መንገድ ፈልጋ ያገኘችው ነው። አምነት ከተፈጥሮአዊ መነካካት ጋር የተያያዘ ነገር እንዳለው የተረዳች ይመስላል። ወደ ኤልሳዕ ወዲያውኑ ለመሄድ መዘጋጀት ጀመረች። ኤልሳዕ የእግዚአብሔር ሰው እንደሆነ፤ ልጇንም ያገኘችው በኤልሳዕ የአምነት ቃል እንደሆነ ታውቅ ነበር። ይህ አስደንጋጭና አሳዛኝ ነገር ሲደርስባት በመጀመሪያ እርሱን ማሰቧ አያስደንቅም።

ችግሯንና ኃዘኗን ለማንም፤ አልገለጠችም። ለምን ወደ ነቢዩ ለመሄድ እንደፈለገች ባሏ ቢጠይቃትም እንኳን “ምንም አይደል ልሂድ” ባንድንድ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች “ግደለም ሁሉም መልካም ነው” ነው ያለችው። ግን ሁሉ መልካም አልነበረም። በዛሬ ዘመን ሳይኮሎጂስቶች ብትመዘን “በክህደት ወስጥ” (in denial) ብለው ነበር የሚመድቧት። ከባሏም ጋር የመነጋገር ችግር ያለባት ትመስላለች። ነገር ግን ከዚያ ጠለት ያለ ምስጢር እየተካሄደ ነበር። በዚያ ሀዘኗ ውስጥ አያለች ሱናማዊቷ ሴት አምነት እየተለማመደች ውጤቱንም በፈቃዷ የተቀበለች ይመስላል። ሁሉም መልካም ሳይሆን ሁሉ መልካም እንደሆነ የሚያሳይ አምነት፤ ጌታ የሱስም አኮ ያሳየው አምነት ይህን አይነት ነበር።

“ወዳጆችን አልአዛር ተቸቷል፤ አኦም ከእንቅልፍ ላሰነሳው አሂዳለሁ”
የሐንስ 11፡ 11።

ጌታ የሱስንም “በክህደት ውስጥ ነው” ሳይሉት የቀራሉ? እርሱ ግን የአምነቱን ውጤት እያየ ነበር የሚናገረው። ኤልሳዕ ሴትየዋ ስትመጣ ከሩት ሲያያትና አገልጋዩን ግያዝን “ምነው ደህና አይደለሽምን?” ብሎ እንዲጠይቃት ሲልከው “ሁሉ ነገር ደህና ነው” ብለ ነው ለግያዝ የመለሰችው።

ከኤልሳዕም ጋር ፊት ለፊት ስትገናኝ ስለልጇ መሞት በግልጽ አለወራችም፤ ነገር ግን

ጥያቄ ብቻ ነው ያነሳችው “ጌታዬ ለመሆኑ እኔ ልጅ እንድትሰጠኝ ጠይቄህ ነበረን? አጉል ተሰፋ አንዳትሰጠኝ አላልሁምን?”

ከኤልሳዕ ከራሱ በቀር ሌላ የተለወጠ ነገር ላለመቀበል ወስኖ ነበር። ኤልሳዕ ግያዝን “እንግዲህ ሩጥ ... በትሬንም በልጁ ፊት ላይ አድርግ” ብሎ ሊልካቸው ሲሞክር አርሷግን “ሕያው እግዚአብሔርን በሕያው ነፍስህ አምላለሁ ፈጽሞ ትቼህ አልሄድም” አለች።

ከዚያ በኋላ የታሪኩ ትኩረት ከሴትየዋ ላይ ይነሳና በኤልሳዕ ላይ ይሆናል። እርግጠኛ ነኝ ሴትየዋ ቤት ከደረሱ በኋላ ኤልሳዕ በሰገነቱ ላይ ባለው ክፍል ውስጥ ለልጁ ሲጽልይ እርሷም በታችኛው ክፍል ሆና ትጽልይ ነበር። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል እዚያ ላይ አላተኮረም፤ ምክንያቱም የእርሷም አምነት ከኤልሳዕ አምነት ጋር ተጣምሮ ነበር። ብቻዋን የነበራት አምነት ከኤልሳዕ ጋር አንድነትና አስቸኳት፤ ከኤልሳዕ ጋር አብረው ሲያምኑ ግን ማዕበሉን ቀለበሱት።

በማዕበል ውስጥ በምታልፉበት ጊዜ ለብቻ መጋፈጥ ጀብደኝነት አይደለም። የምትችሉትን ያህል አብረዋችሁ የሚቆሙ ጸላዮች ከየቦታው ቀስቅሱ። እግዚአብሔር የሚጠቀምባቸውን፤ በቅባት የሚያገለግሉትን፤ በአገልግሎታቸው ከዚህ በፊት የተነካችሁባቸውን ሰዎች አብረዋችሁ እንዲቆሙ ቀስቅሷቸው። በማዕበል ስትያዙ ጊዜው የተራ ጸሎት ጊዜ አይደለም። አንዳንድ መንፈሳዊ መሪዎች ይህን አይነቱን ጊዜ “የመንፈሳዊ ውጊያ” (Spiritual Warfare) ነው የሚሉት። ለአንተም ለአንቺም በጸሎት አብረዋችሁ ለሚቆሙትም አካሉ አንድ ስለሆነ፤

“አንድ ብልት ቢበቃይ፤ ብልቶች ሁሉ አብረው ይሰቃያሉ” 1 ቆሮ 12፡
26።

የሱናማዊቷ ሴት የኤልሳዕን ተራ የሆነ አገልግሎት ብቻ አልፈለገችም። ሌላውን በእርሱ ፋንታ መለክ ለሌላ አይነት ችግር ይሠራ ይሆናል። ዛሬ ግን የእርሱ መገኘትና የእርሱ አምነት አስፈላጊ መሆኑን አውቃ ነበር፤ ስለዚህ ተሳካ።

መቼም ማንኛችንም እንደ ኤልሳዕ በእንደዚህ አይነት ሁኔታ ውስጥ ማለፍ

አንፈልግም፤ ምክንያቱም በእምነታችን ላይ ያልተጠበቀ ተጽእኖ ያመጣብናል፤ ግን እግዚአብሔር ያለ ምክንያት በአንደዚያ ያለ ሁኔታ ወስጥ አንድንሆን እያደርግም። አንዳንዴ እምነታችንን የሚጠይቁን ሰዎች በእኛ እምነት ላይ ያለቸው መተማመን የእኛን እምነት ያነሳሳዋል። ባለቤቴ ብዙ ጊዜ የምትለኝ ነገር አለ “አንተ ከጸላይክልኝ ይሳካልኛል”። ሩቅ በነበርኩበት ጊዜ ሰደውልላት “አንተ መጸላይ አትርሳ” ወይም “አንተ ስለ ጸላይክ ተሳካ” ትለኝ ነበር። ያ ደግሞ እርሷ በጠየቀችኝ ነገር ላይ እምነቴን ያነሳሳዋል።

በዚህ መጽሐፍ ወስጥ በምዕራፍ 3 ያየናትን የከነአናዊቷን ሴት ታሪክ እንድናይ ያደረገው ምናልባት ለዚህ ይሆናል። ያቺ ሴት ልጇ በእጋንንት ተይዛ የመኖሯን ሁኔታ አልቀበልም አለች። መቶ አለቃውም የአገልጋዩን ወደሞት መሄድ አልቀበልም አለ። ሱናማዊቷ ሴትም የልጇን መሞት አለመቀበል ብቻ ሳይሆን ለማውራት አንኳን አልፈለገችም። አስራ ሁለት አመት ደም ሲፈሳት የነበረችላት ሴት ለደም መፍሰስ እምቢ የሚል እምነት፣ በርጢኤዎስ አይነሰውርነትን አሻፈረች የሚል እምነት፣ ዝም በል አንኳን ሲባል እምቢ አውርነትን አልፈልግም ብሎ አመነ። የጌታን መልስ አስኪያገኝ ድረስ የዳዊት ልጅ ማረኝ አያለ ጮኽ!

እምንድነው እምቢ ማለት የሚገባችሁ? ምን ሁኔታ ነው በሕይወታችሁ፣ በቤተሰባችሁ፣ በማህበረሰባችሁ፣ በቤተ ክርስቲያናችሁ በቃ ከእንግዲህ ለዚህ ነገር እምቢ የሚያሰኝ እምነት እንዲኖራችሁ የሚጠይቅ?

ለዚህስ ነገር ማን እንዲተባበራችሁ፣ እምነታችሁ ከማን እምነት ጋር ቢደመር ይሠራል ብላችሁ ታምናላችሁ? የማን ቅባት? የማን የእምነት ቃል በዚያ ነገር ላይ ያስፈልጋችኋል? እንዲህ ያሉትን ጥያቄዎችን በሕይወታችሁ ደጋግማችሁ እየጠየቃችሁ መመለስ ያስፈልጋችሁ ይሆናል። ግን ከሱናማዊቷ ሴት ታሪክ ተማሩ፣ ለማመን የሚያስፈልጋችሁንና የሚያግዛችሁን የሌለ ሰው እምነትም ፈልጉና ጸሎታችሁን ከእግዚአብሔር አስመልሱ።

ክፍል አራት ጠለቅ ያሉ ጉዳዮች

እስካሁን ያየነው የዚህ መጽሐፍ ብዙው ክፍል የገለጸው ስለተራ እምነት ነው። በዚህ በመጨረሻው ክፍል ግን የእምነትን ስጦታ እናያለን። የእምነት ስጦታ ከተራውና በየአለቱ ከምንለማመደው እምነት አንዴት እንደሚለይ እናጠናለን። የእምነትንና የነፃነትን ግንኙነት እንመረምራለን፤ በመጨረሻም መጽሐፉን ለመዝጋት በእኛ ፈቃድና በእግዚአብሔር ፍቅር መካከል ስላለው ግንኙነት እንመለከታለን።

ምዕራፍ አስረ

የአምነት ስጦታ

1. ሶስት አይነት ስጦታዎች

በአጠቃላይ ስለ አግዚአብሔር ስጦታዎች (የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች) በምናጠናበት ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሶስት አይነት ስጦታዎች እንደ አሉ እንመለከታለን፤ ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉት ስጦታዎች ሁሉ በሶስት ክፍል መከፈል ይችላሉ።

ሀ. የመጀመሪያዎቹ የማነቃቂያ ስጦታዎች (Motivational Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነዚህ ስጦታዎች በአግዚአብሔር አብ የተሰጡን ሲሆኑ በተፈጥሮ አብረውን የተወለዱ፤ ከአማኝነት ጋር ግንኙነት የሌላቸው፤ በጥሩም በመጥፎም ልንጠቀምባቸው የምንችል፤ ስጦታዎች ሲሆኑ በማንኛውም ሰው ሊከሰቱ የሚችሉ ናቸው። ስጦታዎቹ በሮሜ ምዕራፍ 12 ውስጥ የጠቀሱት ናቸው፤ በጥቂቱም ቢሆን በ 1ኢጥሮስ ምዕራፍ 4 ውስጥም ተጠቅሰዋል።

“እንደተሰጠን ጸጋ የተለያዩ ስጦታዎች አሉን፤ ለአንዱ የተሰጠው ጸጋ ትንቢት መናገር (ይህ ቃል በዚህ ቦታ ላይ አንዳንዴ ተመልካች ‘perceiver’ ተብሎ ይተረጎማል) ከሆነ፤ አንድ አምነቱ መጠን ይናገር። ማገልገል ከሆነ ያገልግል፤ ማስተማርም ከሆነ ያስተምር፤ መምከር ከሆነ ይምከር፤ ለሌላቸው መለገስ ከሆነ አብዝቶ ይለግስ፤ ማስተዳደር ከሆነ በትጋት ያስተዳድር፤ ምህረት ማድረግ ከሆነ በደስታ ይማር” ሮሜ 12፡ 6-8

ለ. በሁለተኛ ቦታ ያስቀምጥኳቸው ስጦታዎች የአገልግሎት ስጦታዎች (Ministry Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነዚህ በጌታ የሰሰ ክርስቶስ እሰማድ ለሆኑ ለቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች የሚሰጡ አምስት ስጦታዎች

ናቸው። ስጦታዎቹ በኤፌሶን 4 ወስጥ የተጠቀሱት ናቸው።

"... አንዳንዶቹ ሐዋርያት፣ አንዳንዶቹ ነቢያት፣ አንዳንዶቹ ወንጌል ሰባኪዎች፣ ሌሎች ደግሞ አረኞችና አስተማሪዎች ይሆኑ ዘንድ የሰጠ አርሱ ነው" ኤፌሶን 4፡ 11።

ሐ. እዚህ ሶስተኛው ቦታ ላይ ያስቀመጥኳቸው፣ በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ በሰፊው የሚጠቀሱትና በሥራም የሚገለጹት የመግለጽ ወይም የገለጸ ስጦታዎች (Manifestation Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነኚህ ስጦታዎች ለማንኛውም ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ሲሆኑ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት እንዲውሉ የተሰጡ ናቸው። ስጦታዎቹ በ 1 ቆሮንቶስ 12 ውስጥ የተጠቀሱት ናቸው።

"ለአንዱ በመንፈስ የጥበብን ቃል መናገር ይሰጠዋል፤ ሌላው ደግሞ በዚያው መንፈስ የዕውቀትን ቃል መናገር ይሰጠዋል፤ ሌላው በዚያው መንፈስ እምነት ይሰጠዋል፤ ሌላው ደግሞ በዚያው በአንዱ መንፈስ የመፈወስ ስጦታዎች ይሰጠዋል፤ ሌላው ታምራትን የማድረግ፣ ሌላው ትንቢትን የመናገር፣ ሌላው ደግሞ መናፍስትን የመለየት፣ ሌላው በልዩ ልዩ ልሳን የመናገር፣ ሌላው ደግሞ በልዩ ልዩ ልሳን የተነገረውን የመተርጎም ስጦታ ይሰጠዋል" 1 ቆሮንቶስ 12፡ 8-10።

እምነት በስጦታ መልኩ የተገለጸው በእነኚህ በሶስተኛ ቦታ ላይ ባስቀመጥኳቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ውስጥ ነው።

2. የስጦታው አሰራር

የእምነት ስጦታ ሰዎች በተራ እምነት ብቻ ለማድረግ የማንችሉውን ነገር ማድረግ አንድንቸል ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጠን ከፍ ያለ ስጦታ ነው። ከተፈጥሮ ኃይላችንና ችሎታችን በላይ (Supernatural) በሆነ ኃይል የምንለማመደው እምነት ነው። ተንጠራርተን ተንጠራርተን ልንደርሰበት አንድማንቸል አርግጠኛ የሆነውን ነገር በቀላሉ ልንይዘው ስንችል ማለት ነው። የእምነትን ስጦታ ለሚለማመዱ ሰዎች

ይህ ስጦታ ከብዙ ስጦታዎች ይልቅ በጣም ግልጽ በሆነ መንገድ እግዚአብሔር እንደሚጠቀምባቸው የሚረዱበትና በቀላሉም በሕይወታቸው የሚሰራ ሆኖ ያገኙታል። ስጦታው ለመሥራት እኛን ማስፈቀድ አንኳን አይጠይቅም፤ እኛም ደግሞ ለመፍቀድ የምንደፍራውን ድፍረት ሁሉ አልፎ ይሄዳል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከላይ በሶስተኛ ቦታ ላይ ያስቀመጥኩትን ጥቅስ ሲከፍት እንዲህ ብሎ ነው።

"መንፈስ ቅዱስን መግለጽ ለአያንዳንዱ ሰው የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው ... ለአንዱ በዚያው መንፈስ እምነት ይሰጠዋል" 1 ቆሮንቶስ 12፡ 7።

የእምነት ስጦታ ላለው የእመነበት ጉዳይ ቶሎ ሊፈጸም ይችላል ወይም ጊዜ ሊወስድ ይችላል። ለምሳሌ እምነቱ ለፈውስ ከሆነ ያ ፈውስ ወዲያው ሊከሰት ይችላል። እምነቱ ግን ለእግዚአብሔር ሥራ የሚያስፈልገውን ወጪ ለመሸፈን ከሆነ ያ መልስ ወዲያው ሊመጣ ይችላል፤ ዘግይቶ ሊመጣ ይችላል፤ እንዴ ብቻ ሆኖ ያልፍ ይሆናል፤ ወይም ደጋግሞ ሊሆን ይችላል። አስቲ የእምነትን ስጦታ ብቻውን ከማየታችን በፊት አጠቃላይ ግንዛቤ እንዲኖረን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን በአጠቃላይ እንያቸው።

መንፈሳዊ ስጦታ እግዚአብሔር ለሰዎች ራሱን ከገለጸበት ብዙ መንገዶች አንዱ ነው። እግዚአብሔር ነገሮችን ራሱ በራሱ ከሚያደርግ እኛን ተጠቅሞ ያደርጋል፤ በዚሁም ከእኛ ጋር መተባበር ይወዳል። ኃይሉ ያለው አርሱ ነው ያንን ኃይሉን ግን ለሰዎች ብሎ በሰዎች ውስጥ፤ በሰዎች በኩል መጠቀም ይወዳል። ከአርሱ ለሚወጣው ኤሌክትሪክ ኃይል እኛ የኃይሉ ማስተላለፊያ የመዳብ ሽቦዎች መሆናችን ነው።

ለብዙ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታ ከተፈጥሮ በላይ የሆነ ኃይል የተፈጥሮ ችሎታቸውን ከፍ ሲያደርግ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሚሰራው፤

ሀ. አስፈላጊነቱ ሲኖር

ለ. መንፈስ አገልጋዩን ሲገፋፋው

ሐ. አገልጋዩ የመንፈስ ቅዱስን ግፊት በእምነትና በድፍረት ሲከተል

አገልጋዩ በራሱ ሊያደርገው የማይችለውን በመንፈስ አርዳታ ማድረግ ይችላል። እንዳንድ ጊዜ የተፈጥሮውና ከተፈጥሮ በላይ የሆነው ሰጦታ (Natural vs Supernatural) የሚያደርገው ልዩነቱ ትንሽ ከመሆኑ የተነሳ ለማየት እንኳን የእምነት አይንን መክፈት ያስፈልጋል። ጌታ በምድር በተመለሰበትና ባስተማረበት ጊዜ ብዙዎች የመንፈስ ቅዱስን ሥራና ኃይል በአገልግሎቱ ቢያዩም፤ ማመን ግን አልቻሉም።

የመንፈስ ቅዱስ ሰጦታ በሚሠራበት ሰው ሕይወት ከሌሎች የተለየ የሚታይ ብዙ ነገር አይኖርም። እንዳውም የእግዚአብሔር ኃይል በውስጣቸው የሚሠራ ሰዎች የሚመሰክሩላቸውን ብትሰሙ ኃይሉ በውስጣቸው በሚሠራ ጊዜ ደካማነት እንደሚሰማቸው ነው። ለምሳሌ የፈውስ ሰጦታ ያላቸው እንዳንድ ጊዜ የተፈወሰው ሰው መጥቶ ካልነገረን ወይም መረጃ ካለየን መፈወሱን እንኳን አርግጠኛ አይደለንም ይላሉ። አንድ የፈውስ ሰጦታ ያላቸው ሰው “ሰጦታውን እንደተቀበልኩ እካባቢ ለሰው ሰጸልይ እጄን ሞቅ ካለኝ ያ ሰው እንደተፈወሰ አውቅ ነበር፤ እየቆየሁ ሰሄድ ግን ያ ሞቅ የሚለው ሰሜት ለቆኝ ጠፋ፤ ለካ በመጀምሪያ መንፈስ ቅዱስ ሊያበረታታኝ ፈልጎ ነው ያንን ያደረገው” አሉ።

አንድ ሰው ሰጦታን መለማመዱ በሰጦታው ምንነትና በአሠራሩ ላይ የተመሠረተ ነው። ለምሳሌ በእውቀት ቃል የሚያገለግሉ ብዙ ጊዜ አገልግሎታቸው ስሜታዊ ያልሆነ አዕምሯዊ ቀዝቃዛ አውነት ብቻ ይሆናል ይላሉ። ምክንያቱም የዚህ ሰጦታ አገልጋዮች ስሜታቸውን የመቆጣጠር አላፊነት አለባቸው፤ በሰሜት ማድረግ ከጀመሩ የእውቀትን ቃል የመቀበላቸው ችሎታ የተጋረደ ይሆናል። እንዳውም አገልግሎቱን ከጨረሱ በኋላ ነው እግዚአብሔር ያለውን እንደገና ሲያሰቡት ስሜታቸው የሚቀሰቀሰው።

እንዳንዶች ደግሞ የፍርሃት ሰሜት አለን ይላሉ፤ እኔ ለመንፈስ ቅዱስ መጠቀሚያ ለመሆን በቂ ስላይደለሁ ሰጦታዬ በዚህ ጊዜ አይገለጥ ይሆናል የሚል ፍርሃት ይይዛቸዋል። ይህ ግን መንፈሳዊ ውጊያ ነው። ጠላት ስሜታችንን መድረስ እንደሚችል ባለፉት ምዕራፎች አይተናል፤ መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳችን መጠቀም ሲጀምር ሰይጣን ስሜታችንን ለመድረስ መሞከሩ አይቀርም። እንዳንድ ሰጦታዎች

ለምሳሌ የእውቀት ቃል፤ ትንቢት፤ ልሳን፤ ተአምራት፤ እንዳንድ ፈውስም ወዲያው ልንለማመዳቸው እንችላለን። እንዳንዶች ግን በተለይ የማነቃቂያ የሚባሉትና በተፈጥሮ የምናገኛቸው ሰጦታዎች ለምሳሌ መሪነት፤ መጋቢነት፤ አስተማሪነት፤ አስተዳደር ጊዜ የሚወስዱ ናቸው።

እውቀት

እንዳንድ ሰዎች የእምነትን ሰጦታ የሚለማመዱት በማወቅ ነው። ከተራ እምነት የበለጠ፤ ለጊዜውና ለአላማው የሚሆን ከቁጥጥራቸው በላይ የሆነ አርግጠኝነት በውስጣቸውና በላያቸው ይመጣል። እንዳንድ ጊዜ በድንገት የሚለማመዱት ሰዎች ሳይቀሩ እንዳሚደነቁና በፍርሃት እንደሚሞሉ ይመሰክራሉ። ምክንያቱም ይህ እውቀት ከምክንያትም ከተጨበጠውም አውነት ወይም ከገለጸ ውጪ ስለሚሆን ነው። “በእውቀቱ ውስጥ አውቀዋለሁ” አሉ አንድ ሰው ስለዚህ ልምምዳቸው ሲጽፉ።

ድፍረት

ሌለው ይህንን ሰጦታ የምንለማመድበት ባህሪ እንግዳና አስደናቂ የሆነ ድፍረት ነው። በድፍረት የግሳጺንም ሆነ የተስፋን ቃል ማምጣት፤ ለራስ ያላሰቡትን ነገር ድንገት በድፍረት መናገር። በተለይ ለበሽተኞችና አጋንንት ለያዟቸው ሰዎች የሚጸልዩ ይህንን ሰጦታ በዚህ ድፍረት ይለማመዱታል። ወይም የሌሎችን ሽክም የሚሸከሙ የዚህ ሰጦታ ያላቸው እንዳንደ ከራሳቸው ግምት በላይ የሆነ ነገር በድፍረት ይናገራሉ። ያ የእምነት ሰጦታ በውስጣቸው ሲሠራ ነው። የቤተ ክርስቲያናቸው መንጋ ሲበጠበጥና ሲከፋፈል፤ እንዳንድ መጋቢዎች ከተለመደው ጠባያቸው ውጪ በሆነ ድፍረት አዋኪዎችን ሲገበዱ አይቻለሁ። ያ የራሳቸው ድፍረት አለመሆኑን ብዙዎች ያውቁታል።

ማበረታታት

ከአቅማችን በላይ የሆነ ተግዳሮት ሲገዳደረን፤ የእምነት ስጦታ በሚያበረታታ ሁኔታ ይገለጻል። የሌላንን ብርታት ሰጥቶ ከአቅማችን በላይ በማመን እንበረታታለን። ይህ በረከት ብዙ ጊዜ በጣም በተጣበብንበትና መፈናፈኛ ባጣንበት ጊዜ ነው የሚገለጸው። መንገዱ ደግሞ ይለያያል። ብዙ ጊዜ ግን ብቻችንን ሆነን በጌታ ፊት የጥሞና ጊዜ (Meditation) በሚኖረን ጊዜ የሚመጣ ነው። በሌላ ጊዜ ደግሞ ማበረታታት በሌሎች አገልግሎት ይመጣልናል።

መስቀልኛ መንገድ ላይ ቆማችሁ ወደት መሄድ እንደሚገባችሁ መወሰን ሲያቅታችሁ፤ ወይም እግዚአብሔር ለግላችሁ በነገራችሁ ነገር ላይ ተቃውሞ ሲበዛባችሁ፤ መልካም ከሚያስቡላችሁ ከእግዚአብሔር ሰዎች እንኳን ሳይቀር የሚመጣው ምክር ሲከብድባችሁ፤ ድንገት ካልታሰበ አቅጣጫ የሚመጣ ማበረታቻ፤ መጥቶም በፍጹም ይሆናል የሚል እምነት እንዲኖራችሁ አድርጎ አያውቅም? እኔ ብዙ ጊዜ ተለማምጃዋለሁ። ያ የእምነት ሥጦታ ለዚያን ጊዜ በዚያ ሁኔታ ላይ የመጣ ነው።

የጉብኝት በሮች

ባለፈው ምዕራፍ እንዳየነው እንዳንድ ሰዎች የጉብኝት በሮች ናቸው ብለናል። በውስጣቸው ያለው ስጦታ በእኛ ውስጥ ያለውን ስጦታ የሚፈታ ሰዎች አሉ። ለምሳሌ የፈውስ ስጦታ ያላቸው ሰዎች ፣ በሚያበረታቱና መንፈሳዊ ሁኔታን የሚያንቀሳቅሱ ሰዎች ባሉበት ስጦታቸው የበለጠ ይሠራል። በዚህ ጊዜ ስጦታ ያለው ሰው በውስጡ የእንኚህን ሰዎች ስጦታ ተገንዝቦ የራሱ ስጦታ ከፍ ከፍ ማለት ይጀምራል። ጥያቄው እንግዲህ በዚህ ሁኔታ ውስጥ የእምነት ስጦታ ያለው ማን ነው? የሚለው ነው። የእምነት ስጦታ ያለው የፈውስ ስጦታ ያለው ነው። ምክንያቱም እንኚያ የመጎብኚያ በሮች የሆኑት ሰዎች የሚያደርጉት ነገር በተራ እምነታቸው ነው። ያ የእምነት ስጦታ ያስፈልገበት ጉዳይ ሲያበቃ የእምነቱ ስጦታ ሌላ ጠያቂ ጉዳይ አስኪመጣ ድረስ አይገለጥ ይሆናል።

የቡድን እምነት

የእምነት ስጦታ በአንድ ቡድን ላይ ለጋራ የሚመጣበት የተከበሩና ውድ የሆነ ጊዜ አልፎ አልፎ ይመጣል። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ በቡድኑ ውስጥ ባሉት በእያንዳንዳቸው ላይ በመፍሰስ ቅጣት፤ ፈውስ፤ ንስሐ ወይም ጎብረትን ያመጣል። በዚያ ያሉት ሁሉ ደግሞ በግል መነካታቸውንና በአንድነት መሥራታቸውንም ይገነዘባሉ። ይህ እይነት ልምምድ የሚኖርበት ቦታና ጊዜ እንዲያጋጥማችሁ ተጠባብቁ፤ ካጋጠማችሁ ትባረካላችሁ። ፓስተር ሰይፉ ከበደ የፈውስ ኪዳን በተባለው መጽሐፉ ይህንን አሳብ የጉባኤ እምነት በሚል አርዕስት ስር በራሱ አገልግሎት ውስጥ በተከሰተ ጥሩ ምሳሌ ገልጾታል።

ትንሽ ምስጢር

አንድ የእግዚአብሔር ሰው እንዲህ ብለው አጫውቱን። እንዳንዴ የእምነት ስጦታ በውስጤ እንዲሠራ ለማድረግ ራሴን አርዳታ በሚያስፈልገኝ ቦታ ከማስቀመጥ በስተቀር ሌላ ማድረግ የምችለው ነገር የለም። የእምነት ስጦታ ብዙ ጊዜ መደረግ ያለበትን ነገር ለማድረግ ወይም መረዳት ያለበትን ሰው ለመርዳት አስክወስን ድረስ በውስጤ መሥራት አይጀምርም። ብዙ ግዜ የእምነት ስጦታ እንዲሠራ በጣም ስፈልገው አይሠራም ፤ ለምን እንደሆነ ግን አላውቅም። በእግዚአብሔር ዘንድ ለእኔ እንቅፅልሽ ከሆኑት ነገሮች አንዱ ይሄ ነው። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ጥልቅ እየሆነ ሲሄድ፤ በቅድስና ሕይወትና በመንፈስ ቅዱስ ፍሪዎች ስናድግና ራሳችንንም የእግዚአብሔር ኃይል በሚያስፈልግን ሁኔታ ላይ ስናስቀምጥ፤ እንኚህና የመሳሰሉት ነገሮች ለእምነት ስጦታና ለሌሎቹም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በበለጠ የተዘጋጀን ያደርጉናል።

ምናብን ለመከርከር 11.

ሁለት ጥያቄዎች

እምነቱ በትክክለኛ ቦታ መሆኑን እንዴት አውቃለሁ?

ይህም ማለት በእግዚአብሔር ላይ መሆን አለመሆኑንስ

እንዴት አለያለሁ? ለምንድነው ጌታ የሱስ ደጋግሞ

“እምነታችሁ (እምላካችሁ ሳይሆን) ሙሉ አድርገታል

ያለው?

እውነቱን ብንግራችሁ እንዳንደ የዚህ አላይ የሰጠሁት ሐተታ ተቃራኒው እውነት ሲሆንም አይቻለሁ። በሁኔታዬ የማይገባኝ፣ በራሴ መንገድ በምሄድበትና እንዳንደም በጋጢኦት በምመለስበት ጊዜ እንኳን ሳይቀር የእምነት ሰጦታ ሲሠራብኝ ራሴን አግኝቼዋለሁ። ተራ እምነት እንኳን ይኖረኛል ብዬ ባለሰብኩት ጊዜ የእምነት ሰጦታ ሲያጥለቀልቀኝ ራሴን አገኘዋለሁ። በጣም ደክሞኝ ከማንም ልገናኝ ባልፈለኩበት ጊዜ የእግዚአብሔር ምህረት በዚህ ሰጦታ አማካኝነት ይጎበኘኛል።

ብዙ ጊዜ ሥራውን የሚሠራው በእኔ ውስጥ ያለው እምነት ሳይሆን፣ ለመገልገል የመጣው ሰው እምነት ነው። እኔ እምነት በሌለኝ ጊዜ እንኳን አሰደናቂ የሆኑ ፈውሶች በእኔ አገልገሎት ሲከሰቱ አይቻለሁ።

ምን ለማለት ፈልጌ መሰለችሁ፣ ይህ የእምነት ጉዳይ ትንሽ ምስጢር ነው፤ የታቀደውም ደግሞ ምስጢር እንዲሆን ነው። ከአኛ መካከል ማናችን ነን ሙሉ ለሙሉ የምንረዳውን አምላክ ማምለክ የምንፈልግ? የክርስቶስ ምስጢራዊ ጥልቀት ከግምት በላይ ነው። እውነቱን ሁሉ ተንትነን ብንጨርስ፣ መንገዱን ሁሉ ብናውቅ፣ መልሱን አስቀድመን መገመት ብንችል፣ እንደዚያ ቢሆንም እንደ አርሱ ታላላቆች እንሆን ነበር።

3. የሰጦታው ባለቤትነት

የእምነት ሰጦታ ባለቤት ማነው? እንዳው ባጠቃላይ የመንፈስ ሰጦታዎች ባለቤትነት እኛ አለን እንዴ? አይመስለኝም፤ እንዲያውም እንደዚህ ማሰብ ራሱ ስህተት ነው።

እንድ ሰው ብዙ ጊዜ በሚያገለግልበትና የእግዚአብሔርም ኃይል በእርሱ ወስጥ በሚገለጥበት ሰጦታው ሊታወቅ ይችላል። ሰጦታው ብዙ ጊዜ በተፈጥሮ ያለንን ችሎታ ያዳብረዋል፤ በተፈጥሮ ያለን ችሎታ ደግሞ በየጊዜው አይለዋወጥም። እንዳውም እንዳንድ ችሎታዎች ዳብረው በሰውዬው ሕይወት ውስጥ ለመገለጽ እድሜ ልክ ይወስዳሉ።

ታዲያ በመንፈሳዊ ሰጦታዎች ስንጎበኝ የሚሆነው ምንድነው? መንፈሳዊ ሰጦታዎች እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ በዚያ ቦታ ሊያደርግ ያሰበውን ልዩ እቅድ ለማከናወን ይመጣሉ። የሰጦታው ቅባት እቅዱን ካከናወነ በኋላ ወዲያው ሊቆም ይችላል፤ ወይም ሊቀጥል ይችላል። ስለዚህ የሰጦታው አገልጋይ ውሳኔ ወይም ፍላጎት ሰጦታውን ለማምጣት ወይም ለማቆየት አይችልም። አገልጋዩ ሊያደርግ የሚችለው ራሱን ስጦታው በሚያስፈልግበት ሁኔታ ውስጥ ማድረግ ነው። ለምሳሌ ከመንፈስ ሰጦታዎች አንዱ የሆነው የእምነት ሰጦታ ለእንድ በሽተኛ ፈውስ ካስፈለገ፣ ለበሽተኛው በሚደረግ የፈውስ ጸሎት መቆየት ያስፈልጋል። ሰጦታውን በዚያ ሁኔታ ላይ ሊያመጣም ሆነ ሊሠራበት የሚችል መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ስለዚህ ሰጦታው በመንፈስ ቅዱስ ባለቤትነት ወይም ቁጥጥር ስር ይቆያል። የሰጦታው ዋና ግብ ደግሞ የአገልጋዩን ሕይወት መቀደስ ሳይሆን የተፈዋሹ መባረክ ነው። በሌላ አነጋገር ለታመመ ሰው የሚጸልየው አገልጋይ ለታማሚው ፈውስ ምክንያት ቢሆን በእርግጠኝነት ልንመሰክር የምንችለው የበሽተኛውን መፈወስ እንጂ ስለ አገልጋዩ የሕይወት አቋም ምንም ማለት አንችልም።

ይህን ማለት ደግሞ ሰጦታው በውስጤ ሲሠራ እኔ ምንም የማገኘው የለም ለማለት አይደለም። እግዚአብሔር ሲጠቀምብኝ እኔም ብዙ አባረካለሁ። ያ እኔን ሙሉ ያደርገኛል፣ ያረካኛል፣ ደስ ያሰኘኛል፣ በእውቀቴና በመረዳቴ አድጋለሁ፤ በሕይወቴ አበረታለሁ፤ ከእግዚአብሔርና ከሌሎች አማኞች ጋር ያለኝ ግንኙነት መንፈሳዊ

ምጥቀት ያገኛል። ከዚህም የተነሳ ስጦታው በውስጤ እንደገና የሚከሰትበትን ጊዜ በጉጉት አጠብቃለሁ። ስለዚህ እኔ ለስጦታው ባለቤትነት የለኝም፤ ስጦታውንም በፈለኩ ጊዜ አውጥቼ ለመጠቀምም ሆነ ቦታና ጊዜ እየመረጥሁ አዚህ ይሆናል እዚያ አይደለም ለማለት አልቻለም። እንዲያውም ለእግዚአብሔር ለመመቸት ይገዢ መምጣት የምችለው ባዶነቴን ብቻ ነው።

4. የሥጦታው አጠቃቀም

አምነት ብቻውን የሚገለጽ ሥጦታ አይደለም። በአንድ ሁኔታ ላይ የሚገለጽ ሥጦታ ነው፤ ወይም አንድ ሰው የአምነት ሥጦታ እንዲኖረው ብቻ የአምነት ሥጦታ አያገኝም። አምነት የሚኖረው ለአንድ ነገር ነው። ያ አንድ ነገር በሽታ ሊሆን ይችላል፤ ትግር፤ አስቸጋሪ ሁኔታ፤ ግራ መጋባት፤ የተበላሸ ግንኙነት፤ የገንዘብ ትግር፤ የሚያስጨንቅና የሚያጣብብ ሁኔታ ሊሆን ይችላል ፡፡ ይህ ሁኔታ ደግሞ በአካላችን፤ በአዕምሯችን ወይም በሰሜታችን የሚከሰት ይሆናል፤ ያጭር ጊዜ አጣዳፊ ወይም ረገርም ጊዜ የሚወስድ አስጊ ወይም አሳሳቢ ትግር ሊሆንም ይችላል፤ ግለዊ ቤተሰባዊ፤ ሳብረተሰባዊ ከዚያም አልፎ አገራዊና ሉአላዊ ሊሆን ይችላል።

ልናደርግ የምንችለው ተራ አምነትን በመለማመድ ራሳችንን ለእግዚአብሔር ማቅረብ ብቻ ነው። የአምነት ሥጦታ መንፈስ ቅዱስ ባቀደው ጊዜ መጥቶ እንዲወርስን መጠባበቅ ብቻ ነው።

በጸሎት መቆየት፤ በእሁኑ ጊዜ ባለን የእግዚአብሔር አስራሮ መረዳት መሠረት ወደ አርሱ በጸሎት በመቅረብ እና በመቆየት የአምነት ስጦታ ሳታስቡትና ሳትጠብቁት መጥቶ ቢያጥለቀልቃችሁ አትደነቁ። አንድ ሰው እንዳሉት “ለሁለት ደቂቃ በአምነት ስጦታ ብትቆዩ የሁለት ሳምንትን መቃተትና ማቃሰት ሁሉ ይሸፍነዋል” ግን ሁልጊዜ ማስታወስ ያለብን በተራ አምነት ላይ ቆመን ነው የአምነት ስጦታን መለማመድ የምንችለው።

በሁኔታው ላይ እርምጃ ውሰድ። መውጫ ቀዳዳ አትፈልግ። ከጉዳዩም አትሸሸ። በፊትህ ያለውን እርምጃ ውሰድ፤ በሁኔታው ውስጥ እግዚአብሔር እንደሚመራሁ፤

እንደሚጠብቅህ፤ እንደሚረዳህና፤ እንደሚያስችልህ ማወቅህን ለእግዚአብሔር ንገረው።

ማስታወሻዬ ላይ “ጌታ ሆይ! ማድረግ ስላለብህ ታደርገዋለህ፤ እኔም ይህን በመተማመን አርፋለሁ” የሚል ፀሎት አለ። መደረግ ያለበትን ነገር ሁሉ የሚያደርገው አርሱ ብቻ ነው። ለማድረግ ትሎታውና ፍላጎቱም ስላለው በእኔም ውስጥ እንኳን ይሠራዋል ብዬ አምናለሁ።

አስራኤላውያን ወደ ከነዓን ምድር ከመግባታቸው በፊት የዮርዳኖስን ወንዝ ማቋረጥ ነበረባቸው። ቀደም ብለን እንዳየነው የኪዳኑን ታቦት የተሸክሙት ካህናት አግራቸው የዮርዳኖስን ውኃ አስከኒኑ ድረስ ውኃው መቆም አልጀመረም ነበር። ውኃው ከመከፈሉ በፊት ካህናቱ ምን ያህል አምነት የነበራቸው ይመስላችኋል? ምናልባት ብዙ የሚባል ላይሆን ይችላል። ሆኖም በተራ አምነታቸው አግራቸው ውኃው ውስጥ መግባት ጀመረ፤ በዚያን ቅጽበት ደግሞ ውኃው መከፈል ጀመረ። እርግጠኛ ነኝ እንደዚያ መሆኑን ሲያዩ አምነታቸው በጣም ትልቅ መሆን ጀምሯል፤ ወንዙ መካከል ቆመው “እይዟችሁ ኑና ተሻገሩ” እያሉ ሌሎችን ለማበረታታት የሚበቃ አምነት ሆኖለቸዋል። ተራ አምነት ያስጀምራል፤ የአምነት ስጦታ ያጥለቀልቃል አሠራሩ እንዲህ ነው።

የአምነትን ስጦታ ግን የሚቆጣጠረው እግዚአብሔር ራሱ ብቻ ነው፤ እኛ ስጦታውም እንኳን ቢኖረን የስጦታው ተቆጣጣሪዎች አይደለንም። ይህ ስጦታ ደግሞ በየጊዜው የሚከሰት አይደለም፤ ብዙ ጊዜ ነገሮች የሚሆኑልን በተራ አምነት ነው። በትህትናና በታዛዥነት የሚሆን ተራ አምነት ራሱ ብዙ ነገር ያደርጋል።

5. አዲስ አማኝ

በመጀመሪያ ጌታን እንደተቀበልን ለብዙዎቻቸው አምነት በቀላሉ ይሠራልን ነበር። ከዚያም የተነሳ ብርቅና ድንቅ የሆኑ የአምነት ውጤቶች ተለማምደናል። “አዲስ ክርስቲያን የነበርኩ ጊዜ” ብለን ጀምረን ብዙ አስደናቂ ታሪኮችን እናወራለን። “የዱሮ እግዚአብሔር ቅርብ ነበር” የሚለኝ አንድ ወዳጅ አለኝ። ያኔ ያለብዙ ድካምና ጥረት እግዚአብሔር ጸሎታችንን ይሰማን ነበር፤ ከዚያም የተነሳ አምነታችን

ያድግ ነበር፤ ሰላምና ደስታም ያለማቋረጥ ይፈልቅልን ነበር። ነገር ግን እንደ ቦታ ላይ ሰንደርስ ነገሮች እንደዚያ መሆናቸው ያበቃል። የጸሎት መልስ ሲያድር ሲያሰልስ በእምነታችን ላይ ጥያቄ ያመጣብናል። ለምንድነው እዚህ ሁኔታ ወስጥ የምንገባው? እኛ በልጆቻችን እድገት ከምንለማመደው ልምምድ ጋር ይመሳሰላል። ለመራመድ ሲጀምሩ እየተከተልን ከመውደቃቸው በፊት እንይዛቸው የነበረውን ለጥቂት ጊዜ ካደረግነው በኋላ እንተወዋለን። ምክንያቱም ሁል ጊዜ እየደገፍናቸው እንዲያድጉ እንፈልግም። በራሳቸው እንዲሞክሩ እንተወዋለን። ያ ሙከራ ነው በእምነት የሚመሰለው። መውደቃቸውን ፈልገን ሳይሆን ልጆቻችንን ዝም የምንለቸው፤ ነገር ግን ለመራመድ በዚያ ልምምድ ውስጥ ማለፍ እንዳለባቸው ስለምናውቅ ነው።

እግዚአብሔርም ደስ የሚሰኘው ሁልጊዜ እርሱ ወዲያው እያደረገልን በሚሆነው የክርስትና ደረጃ ብቻ ሳይሆን በእምነት ያደርግልናል የምንልበት ደረጃ ላይ ሰንደርስ ነው። እዚያ ቦታ ላይ እንድንደርስ ስለሚፈልግ የጸሎት መልሳችንን ያዝ ያደርገዋል። ምክንያቱም

“ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም” (ዕብራውያን 11: 6) ።

“ልጄ ሆይ በእምነትህ ማደግና መብሰል አለብህ” ማለቱ ነው።

ይህ ጊዜ ማለትም እግዚአብሔር ያለ እኛ ድካም ሙሉ ድጋፉን ሰጥቶን በእምነት ሳይሆን በማየት ብቻ የምንራመድበት ጊዜ ሲቆም ለብዙ ክርስቲያኖች የትልቅ ጥያቄ ጊዜ ይሆናል። እምነታቸውን ብቻ ሳይሆን የሕይወታቸውን እርግጠኝነት የሚጠይቁበት ሁኔታ ውስጥ ያስገባቸዋል። ታዲያ ብዙዎች ያን በመጀመሪያ ጌታን የተቀበሉበትንና ነገሮች ሁሉ በቀላሉ ይፈጸምላቸው የነበረበትን ሁኔታ ደግመው ለመፍጠር ይጥራሉ። ቦታውን ጊዜውን ወደ ሕይወት የመሯቸውን ሰዎች እንኳን ሳይቀር መፈለግ ይጀምራሉ። ሁኔታውን መለወጥ እምቢ ሲላቸው፤ ራሱን አሳንሶ ማየት፤ ራሱን በኃጢአት መክሰስ፤ ፀፀት ውስጥ መግባት፤ ደህንነትንና እግዚአብሔርን ራሱን መጠራጠር እንኚህ ሁሉ የተለመዱ ሰሜቶች ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህ ይመስለኛል ለመሪነት የሚታጩን ሰዎች

“አዲስ ክርስቲያን ያልሆነ” 1 ጢሞቴዎስ 3: 6 የሚል አቀባ ያደረገበት።

ገና አዲሶች ከሆኑ በዚህ ከማየት ልምምድና በእምነት ጸንቶ በመቆም መካከል ያለውን ከባድ ጊዜ አልተለማመዱም፤ ያሉትን የሚያድርጉ ለመሆናቸው ገና አላስመሰከሩም። ይህ ጊዜ ከባድ የመሆኑን ያህል አስፈላጊም ጊዜ ነው። ጥረት ይጠይቃል፤ ያማቅቃል፤ ነገር ግን ያነጥራል፤ ልጅን ከአዋቂ ይለያል። በዚህ ሁኔታ ላለፈ ግን ነፃነት አለ። እ! ነፃነት በሚቀጥለው ምዕራፍ ያንን እናያለን።

ምዕራፍ አስራ አንድ

አ ነፃነት I

ነፃነት በአግዚአብሔር ዘንድ ጠጋ ብሎ መቆም ሲሆን የሕይወታችንን ክፍል በሙሉ የሚነካ ነው። ነፃነት መንገድም ግብም ነው፤ መድረሻችንም መረጣመጃችንም ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ውብ በሆነ መንገድ ነፃነትን ሲያሳያቸው ነው ለገላትያ ሰዎች እንዲህ ያለቸው፡

“በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን። እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር እትያዙ” ገላትያ 5፡ 1።

በአምነትና በነፃነት መካከል ያለውን ግንኙነት ለመረዳት ልናያቸው የሚገቡን ሰባት ነገሮች አሉ። እነዚህን ሰባት ነገሮች በትክክል መረዳት የሚሠራ አምነት እንዲኖረን በጣም ይረዳል።

1. ሕግ

ሕግ ኃጢአትን ይገልጻል፤ ያብራራዋል፤ ግን መጠኑን አይጨምረውም ወይም አይቀንሰውም። ሕግ አስሩ ትዕዛዞች ናቸው፤ የክርስቶስ ትምህርት በተለይም የተራራው ሰብክት በመባል የሚታወቀው ህግን ነው ያብራራው (የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 5-7) ። ያለ ሕግ ኃጢአት ራሱ የሞተ ነው (ሮሜ 7፡ 8) ። ኃጢአተኛ መሆናችሁን አርግጠኛ ካልሆናችሁ ሕግን እንብቡ፤ ኃጢአታችንታችሁን ቁልጭ አድርጎ ያሳያችኋል። ኃጢአተኛ መሆናችሁንም ያለ ምንም ጥርጣሬ ያረጋግጥላችኋል። ሕጉን በመሰጠት ውስጥ ያለው የአግዚአብሔር አላማ ግን በሕጉ ውስጥ ካለብን አርግማን ነፃነት ሊሰጠን እንጂ የሕጉ አርግማን እንዲያንጸባርቅብን አይደለም።

ሕጉ የልባችንን ሁኔታ ነው የሚያሳየን፤ ከፋት እንጂ መልካም የማይገኝብን መሆኑን ነው ግልጽ የሚያደርግልን። በደላኞች፣ ራሳችንን ለማዳን አቅሙም ፍላጎቱም እንደሌለን ያሳየናል። ሕጉ አኛነታችንን ቁልጭ አድርጎ ሲያሳየን ነው አዳኝ

አንደሚያስፈልገን የምንረዳው። መታሰሩን ያለወቀ እኮ መፈታት አያምረውም፤ ግዙቶቻችን ያወቀ ነው ነፃነት! ነፃነት አያለ የሚጮኸው።

2. ፀጋ

ከሕግ ጋር ፊት ለፊት ተጋፍጠን ስንደራደር፤ ሕግ ያለ ምንም ይሉኝታና ይቅርታ ኃጢአታችንን ያጋልጠዋል። ያን ጊዜ “እርዱኝ” ብሎ ለመጮህ ይሉኝታ አይዘንም። የዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ ለመንፈሳችን ምስጢር ይነግረዋል። ክርስቶስ ያለ ኃጢአት ስለነበረ እርሱ ብቻ ነው ለኃጢአት የሚከፈለውን ለመክፈል ብቃት ያለው። በመስቀል ላይ ለሰድስት ሰአት ተሰቅሎ በመዋል ለኃጢአት የተጠየቀውን አዳ ሁሉ በብቃት ከፈለው። እኔና እናንተ ግን ለሰድስት አመት እንኳን በዚያ መስቀል ላይ ብንሰቀል እንኳን የአለምን ሁሉ ኃጢአት ከራሳችን ኃጢአቶች እንኳን የትንሿን ዋጋ መክፈል አንችልም ነበር።

ኃጢአተኛ ሰው የኃጢአትን ዋጋ ለመክፈል ብቃቱ የለውም። ያንን ማድረግ የሚችለው ክርስቶስ ብቻ ነበር፤ እርሱም አደረገው። ይህ ምስጢር ነው፤ የዚህ ምስጢር ስም ፀጋ ይባላል፤ የማይገባን፤ አንደሚያስፈልገን እንኳን የማናውቀው ክቡር የሆነ፤ ክርስቶስ ዋጋውን በሙሉት ስለከፈለ እኛ በነጻ ያገኘነው ስጦታ ነው። ከፀጋ ስጦታዎች ሁሉ ደግሞ የመጀመሪያውና ዋነኛው ስጦታ ጽድቅ ይባላል።

3. ጽድቅ

ጽድቅ የክርስቶስን የማዳን ሥራ ማዕከላዊ ያደረገ የሁለት አቅጣጫ ልውውጥ ነው። ይህንን ሁኔታ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ሲል ገልጾታል።

“እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንድንሆን ኃጢአት የሌለበትን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው” 2ቆሮንቶስ 5፣ 21።

የዚህን ልውውጥ ወርድና ስፋት ሙሉ ለሙሉ ለመረዳት ከግምት በላይ ነው። ኃጢአት የማያውቀው፤ እንከን ያልተገኘበት ጌታ የሱስ እርሱ ራሱ ኃጢአት ሆኖ ነው ኃጢአተኞች ከኃጢአት ወጥተው የእግዚአብሔር ጽድቅ ወረቾች ለመሆን የበቁት፤

ይህ ሁኔታ በየትኛውም የሰው ግምት ትክክለኛ ፍርድ አይደለም፤ የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው እንጂ።

ልውውጡ እንግዲህ እንዲህ ነው። ጌታ የሱስ የራሱ የሆነውን ጽድቅ ለእኛ ሰጠን፤ እኛ ደግሞ የራሳችን የሆነውን ኃጢአት ለእርሱ ሰጠነው። የእግዚአብሔር የጽድቅ ጥያቄ መሟላት ነበረበት፤ ያም ማለት የኃጢአት ዋጋ መክፈል ነበረበት። እግዚአብሔር መክፈል ያለበትን አዳ ዝም ብሎ ለማለፍ አይችለም፤ ቅዱስ የሆነው ባሕሪው ያንን ማድረግ አያስችለውም።

ስለዚህ ፍጹም የሆነው ፍቅሩ አዳውን ለመክፈል የሚችለውን አንድ ልጁን መስዋዕት አድርጎ እንዲሰጥ አስገደደው። ያንን የኃጢአት ዋጋ መክፈል የሚችል ሌላ ማንም ወይም ምንም አልነበረም። ስለዚህ እርሱን ብዙ አስከፈለው፤ ክፍያው ግን ለሁላችንም በቂ ነበር። ኃጢአትን አስወግዶ፤ ጌታ የሱስም ፍጹም ጽድቅነቱን ጠብቆ የአለምን ሕዝብ ሁሉ ነፃ ለማውጣት በቂ ነበር።

4. ፈውስ

ከጽድቅ ጋር የተያያዘውና በዚያው ልውውጥ የተገኘው ሌላው ጥቅም ፈውስ ይባላል። ኃጢአት ያበላሸውን ሁኔታ ማስተካከል ማለት ነው። ጴጥሮስ ይህንን ጥንዛዤ ሲያብራራ

“ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት መስቀል ላይ ተሸክመ። በእርሱ ቁስል እናንተ ተፈውሳችኋል” 1 ጴጥሮስ 2፣ 24።

ሐዋርያው ጴጥሮስ እዚህ ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ አላይ በሁለተኛ ቆሮንቶስ ከጠቀሰው አሳብ ጋር ተስማምቶ በልውውጡ ላይ ግን አዲስ አሳብ ይጨምርበታል። በጽድቅ ውስጥ ፈውስ አለ። ቁስል ያልነበረው ክርስቶስ ቆስሎ እኛ ከቁስላችን ተፈውስን። መሲሐዊው ትንቢት ኢሳይያስ 53 ስለዚህ አውነት የተነበየው አለ።

“ነገር ግን እርሱ ስለ መተላለፋችን ተወጋ፤ ስለበደለችንም ደቀቀ። በእርሱ ላይ የወደቀው ቅጣት ለእኛ ስላም አመጣልን። በእርሱ ቁስል እኛ ተፈወስን” ቁጥር 5

ፈውስ ነፃነት ነው። የአካል፣ የመንፈስ፣ የነፍስ፣ የግንኙነትና የሁኔታ ፈውሳችንን ሁሉ የምንለማመደው በዚሁ አምነታችን ውስጥ ነው።

5. ሥጋና መንፈስ

በአዲስ ኪዳን ሥጋ የሚለው ቃል አንዳንድ ጊዜ ጥሩ የሆነ ትርጉም አለው። ነገር ግን ከመንፈስ ጋር ባለው ተግዳሮት ሲታይ ሁልጊዜ ጥሩ ያልሆነ ትርጉም ነው የሚያሳየው። ሥጋ የወደቀው ፍጥረታችን በእኛነታችን ላይ አምባገነን ሆኖ ችግር ውስጥ ሲያስገባን ነው። ሥጋ ተፈጥሮአዊው አስተሳሰባችን ነው፤ ያልተለወጠው ስሜታችን፤ የወደቅንበት ፈቃዳችን፤ ያልታደሰው መንፈሳችን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በሥጋዊ እኛነታችን ልናደርግ የምንችለውን ሲያትት በገላትያ ምዕራፍ 5 አንዲህ ነው ያለው።

“የሥጋ ሥራ ግልጽ ነው፤-ይኸውም ዝሙት፣ ርኩሰት፣ መዳራት፣ ጣዖት፣ ማምለክ፣ ሚርት፣ ጥላቻ፣ ጠብ፣ ቅናት፣ ቁጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ መለያየት፣ አድመኝነት፣ ምቀኝነት፣ ሰካር፣ ዘፋኝነት (ወይም አንዳንድ ትርጉሞች እንደሚያቀሱት ያልተገታ ወሲብ orgies) ። ቁጥር 19-21

ከዚያ ይቀጥልና የመንፈስ ፍሬዎች የሆኑትን ግራምና ደንቅ ነገሮች ይዘረዝራል።

“ፍቅር፣ ደስታ ስላም፣ ትዕግስት፣ ችርነት፣ በጎነት፣ ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራስን መግዛት” ቁጥር 22-23

ብሎ ካተተ በኋላ እሳቡን እንዲት እንደዘጋው ተመልከቱ።

“እንደነዚህ ያሉትንም የሚከለክል ሕግ የለም” ቁጥር 23።

የሕጉ ሥልጣን በሥጋ ሥራ ላይ ነው እንጂ በመንፈስ ፍሬ ላይ መሰልጠን አይችልም።

በሥጋ የምንመለለስ ከሆነ ሕጉ በክፉ ሥራችን ሊፈርድብን ሥልጣን አለው። ግንኙነታችን ግን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ከሆነ፣ ሕጉ በእኛ ላይ ሥልጣን የለውም፤ እንኳን ሊፈርድብን ሊመረምረን እንኳን አይችልም። ከጌታ ጋር መመለለስ አስከጀመርንበት ጊዜ ድረስ ሕጉ በሄድንበት ሁሉ እየተከተለ እንደ ጥላ ያንኅብብብን ነበር። ከጌታ ጋር መመለለስ ስንጀምር ግን ከጥላው ስር ወጥተን ፀሐይ ይወጣልናል። አሁን የሚጋርደን ጥላ የለም፤ ምክንያቱም በሕግ ሥር አይደለንም። ነገር ግን ወለም ዘለም ማለት ሲመጣና በሥጋዊ መንገድ መራመድ ስንጀምር ሕጉ ሊፈርድብን ጥላውን ይጥልብናል። ይህ የሕጉ ሥራ ነው፤ ምርመራና ፍርድ ይጀምራል፤ በዚያም ወደ ንስሐ ይገፋፋናል፤ ይህ የሕግ ሥራ ነው።

6. አምነት

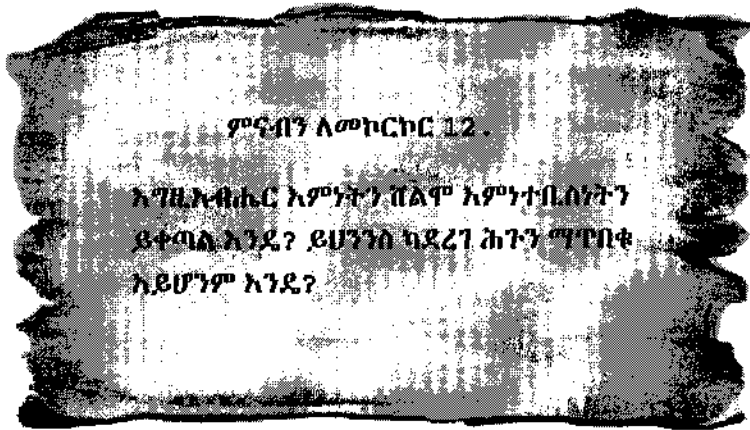
አምነት ጽድቅን ተመርኩዞ ከአለም፣ ከሥጋና ከሰይጣን ክስ ነፃ ያወጣናል። አምነት እግዚአብሔር ስለ እኛ የተነገረው አውነት መሆኑን ያረጋግጥልናል። አምነት የእግዚአብሔርን አውነት በመቃወም ሊከሰንና ሊረግመን የሚነሳውን ሁሉ ያፈርሰዋል። አምነት ራሳችንን አለምንና ሌላውንም አስፈላጊ ነገር ሁሉ የምንመለከትበት ልዩ አመለካከት ነው። በመጨረሻም አምነት በሥጋ ወይም በመንፈስ መመለሳችንን ይወስነዋል። መጽሐፉ በሙሉ ስለ አምነት ስለሆነ በዚህ ቦታ ስለ አምነት የምጠቅሰው ይኸው ይሆናል።

7. ነፃነት

ነፃነት ከላይ ያየናቸው ስድስት ነጥቦች ውጤት ነው። ነፃነታችንን በሁለት መንገድ ልንጠቀምበት እንችላለን። እንደኛው የሥጋን ሥራ መርጦ በኃጢአት መውደቅ ሲሆን ሁለተኛው በመንፈስ ልምምድ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሠራውን ጽድቅ በመልበስ መመለለስ ነው። በክርስቶስ ስንሆን ከቀደመው የውድቀት ክስ ነፃ ከመሆናችንም በላይ ጽድቁንና አዲሱን ሕይወት ለመለማመድም ነፃ ነን። ይህ ነፃነት ታዲያ ካንድ ነገር ነፃ መሆን ብቻ ሳይሆን ለሌላ ነገር ነፃ መሆን ነው። በክርስቶስ ክታጢአት ክስና ካለፈው በደላችን ፀፀት ነፃ ከመሆናችንም በላይ የአዘጋጀልንንም አዲስ ሕይወት ለመውረስ ነፃ ነን።

ፍጹም ነፃነት

እግዚአብሔርን ማገልገል ፍጹም ነፃነት ነው። በሰብአዊ አስተሳሰባችን ነፃነት ማለት የፈለጉትን ማድረግ፣ የወደዱትን መሆን ይመስላል። ፍጹምና፣ አውነተኛ ነፃነት ግን፣ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ስኬትና አርሱን ለማገልገል የመስጠታችን ውጤት ነው። እንደ የዱሮ የእንግሊዝኛ መዝሙር ሲተረጎም እንዲህ ይላል “እንተ ግዛኝና ያን ጊዜ ፍጹም ነፃ እሆናለሁ” ቅዱስ አውጎስጢኖስ ደግሞ በዚህ አሳብ ላይ ሲጽፍ “እግዚአብሔርን ውደድና የፈለከውን አድርግ” ብሏል። እግዚአብሔርን ከወደድን አርሱ የሚፈልገውን እናደርጋለን፣ የሚያስደንቀው ነገር ደግሞ ያንን ማድረግ እንወዳለን፣ ደስ ይለናል።

እምነት ካለንበት ሁኔታ ፈንቅሎ አውጥቶ እግዚአብሔር እንዲኖረን ወደ አቀደልን ነፃነት ያደርሰናል። ከዚያ ሁኔታ ሰንፈነቀል፣ ከፍርሃታችን አንላቀቃለን። የዚያን ጊዜ ፈቃዳችንን ትተን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመቃዘዝ ነፃ እንሆናለን። መልካም የሆነውን የእግዚአብሔርን ነፃነት ለመቀበል እጃችን የተከፈተ ይሆናል። ያ ብቻ ሳይሆን ማንም ሊወስድብን ወደማይችለው ነፃነት ያሸጋግረናል። ሕይወታችንን

አጥፍተን አርሱ የሚሰጠንን ሕይወት ለመቀበል ነፃ መሆን ማለት ነው። እምነት መጋለጥ ነው። ነገር ግን ለዛ ያለው መጋለጥ፣ ራሱን ለእግዚአብሔር ያለ ምንተ እፍረት መስጠት ነው። ያ እግዚአብሔርን ደስ ስለሚያስኘው ነፍሳችንን የሚያረካ ነፃነት ያለማምደናል። ጌታ የሱስም የራሱን ነፃነት እንዲሰጠን ያስችለዋል፣ መቼም በዚች ምድር ላይ አርሱ በነበረው ነፃነት የተመላለሰ ሌላ ማንም የለም።

ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ የገላትያን ሰዎች ክርስቶስ የሰጣቸውን ነፃነት በቀላሉ አሳልፈው በመስጠታቸው በኃይል ቃል ሊያስጠነቅቃቸው የተገደደው።

“በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን፣ እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ” ገላትያ 5: 1።

የገላትያ ሰዎች በአንዳንድ ነጻ ባልሆኑ ሰባኪያን አግባቢነት ክርስቶስ በሞቱና በትንሳኤው የሰጣቸውን ነፃነት ለውጠው ወደ ሕግ ሥርዓት እየተመለሱ ነበር። ይህ ሁኔታ ደግሞ ሐዋርያውን በጣም ነበር የረበሸው። ሕጋዊነት የአስመስሎ እምነት ነው፣ ቁም ነገሩ ሕጋዊነትን አሸቀንጥሮ ጥሎ አውነተኛና ነፃ አገልገሎትን መያዝ ነው።

ነፃነትና ሥልጣን

ለመረዳት ከባድ ከሆኑ መንፈሳዊ አስተምሮሆች አንዱ ይህ የነፃነትና የሥልጣን ቅንጅት ነው። ስለ ነፃነትና ሥልጣን ቢያንስ ሁለት ነገሮች ማለት ይቻላል። የመጀመሪያው ፣ በልምምድ እግዚአብሔር ሥልጣን እንዲኖረን የሚያበቃንን ነፃነትም ሊሰጠን ይችላል።

ልጆቻችንን በምናሳድግበት ጊዜ ለሥልጣን የሚያበቃቸው ነፃነት ልንሰጣቸው እንችላለን። ከሥልጣን ጋር ነፃነት ነፃ እንዲሆኑ ይጠብቃቸዋል፤ ያለሥልጣን ግን ነፃነት ራሱ ባርነት ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ልጆቻችንን ስለ አላፊነት በግብርና በቃል እናስተምራቸዋለን። ጥሩ የአላፊነት ችሎታ ባሳዩን ቁጥር እኛ ደግሞ የበለጠ ውሳኔ የመወሰን ነፃነት በመስጠት እናበረታታቸዋለን።

ለምሳሌ የቤት ሥራቸውን በጊዜ የመጨረስ ሃላፊነት ካሳዩን፤ እኛ ደግሞ የቤት ሥራቸውን የሚሠሩበትን ጊዜ እንዲወስኑ አንተዋቸዋለን። ሥልጣን ለነፃነት እበቃቸው ማለት ነው።

ሁለተኛ ስለ ነፃነትና ሥልጣን ቅንጅት ማለት የምንችለው ነገር በውጪ ሲታይ እላይ ያልነውን የሚቀላብስ ይመስላል። እግዚአብሔር ነፃ እስከሆንንበት ሁኔታ ድረስ ሥልጣን ይሰጠናል። የየሱስ ክርስቶስን ማንነት በተረዳን ቁጥርና ለእኛ ያደረገውንም ነገር በተረዳነው መጠን፤ እግዚአብሔርም የሚያለማምደን ሥልጣን የበዛ ይሆናል። በሌላ አንጋገር ለሥልጣን ብቁ የሚያደርገን ነፃነት ነው ማለት ነው።

ወደ ሥልጣን የሚያደርስ ነፃነት ወደ ነፃነት ከሚያመጣ ሥልጣን በጣም የበለጠና የተሻለ ነው። ወንጌል የነፃነት መልዕክት ነው። ብዙ ጊዜ ሰባኪያን ልክ የገላትያን ሰዎች እንዳሳቱት ሰዎች ወንጌልን ሕጋዊ አድርገው ያቀርቡታል። መስፋፊያ ሳይሆን መታገጃ ያደርጉታል፤ ሕይወት ሰጪ ሳይሆን ሞትን አምጪ ያስመስሉታል፤ መልካም ዜና ከመሆን ለውጠው ማስፈራሪያ ያደርጉታል። ወንጌል ግን የነፃነት መልዕክት ነው።

ከሕግ ነፃነት፣ ከሥጋ ሥራዎች ነፃነት፣ ከአለም ነፃነት፣ ከሃይማኖት ሥርዓት ነፃነት፣ ከእግዚአብሔር በታች ከሆነው ከማንኛውም ነገር ሁሉ ነፃነት! አዎን “በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን” ፡- ኦ! ነፃነት እንዴት ደስ የሚል ቃል! ነፃነት ጌታን በሙሉ የሚገልጸውና እግዚአብሔርም ብዙ ሥልጣን ሊሰጠው የሚመርጠው ሰው ባህሪ ነው። በጣም ኃያላን የሚሆኑት ፍጹም ነፃነት ያላቸው ናቸው። ብዙ ኃይል ቢኖራቸውም የነፃነታቸው ውጤት መሆኑን ስለሚረዱ እያሳስታቸውም።

ከዚያም በላይ ነፃነት በብዛት ያላቸው ናቸው ሥልጣንም እንደተሰጣቸው መረዳት የሚችሉ። ነፃነት ራሱ እግዚአብሔር ለእኛ የሚሰጠውን የሥልጣን ቃል የምንሰማበት ጆሮ ነው። ያንን ሥልጣን መረዳት ደግሞ የእግዚአብሔር ኃይል ያለመቆጠብ በውስጣችን እንዲሠራ ይለቀዋል። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ለሥልጣኑና ለአገልግሎቱ ያለ ምንም ማመንታት በኃይል ይከራከር የነበረው።

“ቃሌም ሰብክቱም የመንፈስን ኃይል በመግለጥ እንጂ በሚያባብል የጥበብ ቃል አልነበረም፤ ይኸውም አምነታችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ ላይ እንዳይመሠረት ነው” 1ቆሮንቶስ 2፡ 4-5።

“በተናገርሁትና በአደረግሁት ነገር እሕዛብ ለእግዚአብሔር እንዲታዘዙ ክርስቶስ በእኔ ሆኖ ከፈጸመው በቀር ሌላ ነገር ለመናገር አልደፍርም፤ ይህም የሆነው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በምልክቶችና በተአምራት ነበር። በዚህም ሁኔታ ከአየሩሳሌም እስከ አልዋራቅን ዙሪያ ድረስ የክርስቶስን ወንጌል ፈጽሜ ሰብኬአለሁ” ሮሜ 15፡ 18-19።

“እኔም በኃይሉ አሠራር በተሰጠኝ በእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ የዚህ ወንጌል አገልጋይ ሆኛለሁ” ኤፌሶን 3፡ 7

“ምክንያቱም ወንጌላችን ወደ እናንተ የመጣው በኃይልና በመንፈስ ቅዱስ በብዙም መረዳት እንጂ በቃል ብቻ አይደለም። ደግሞ ስለ እናንተ ስንል በመካከላችሁ እንዴት እንደኖርን እናንተ ታውቃላችሁ” 1ተሰሎንቄ 1፡5።

ሌሎችን ሲያበረታታ ደግሞ እንዲህ አለ።

“ይሁን እንጂ የጌታ ፈቃድ ቢሆን ፈጥኜ ወደ እናንተ አመጣለሁ፤ ከዚያም እነዚህ ትዕቢተኞች የሚናገሩትን ብቻ ሳይሆን ምን ኃይል እንዳላቸውም ማየት አሻለሁ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት የወሬ ጉዳይ ሳይሆን የኃይል ጉዳይ ነው” 1ቆሮንቶስ 4፡ 19-20።

ኃይል ነፃነትን ይገልጻል፤ ኃይል የኃይለኛውን ነጻነት ያረጋግጣል። ነፃነት እያደገ ሲሄድ በዚያው መጠን አኛም ወደ እግዚአብሔር አየቀረብን ነው። ነፃነትን ማሳደጊያ ዋናው ቁልፍ ደግሞ አምነት ነው። ሰው በአምነት እያደገ ሲሄድ መንፈስ ቅዱስ ያንን ሰው በኃይልና በሥልጣን ያሚያስታጥቅበት የነፃነት መድረክ ላይ ያደርሰዋል።

ምዕራፍ አስራ ሁለት

ፈቃድና ፍቅር

1. የበላይ የሆነ ፈቃድ

ችግሩ ይሄ ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አስካሁን ድረስ ያየነው አምነት በፈቃድ ላይ የተመሠረተ መሆኑን በመገመት ነው። የሰው ልጅ ፈቃዱ ምንም እንኳን አንዳንድ ጊዜ ወደ ቀኝ ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ ግራ ቢያዘነብልም በአጠቃላይ ግን ከአግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የሚስማማ ነው። በሚል ግምት ነው አስከዚህ የመጣነው። ግን ከአግዚአብሔር ፈቃድ የማይስማማ ፈቃድስ? ወይም የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅም ሆነ ለመስማማት ጥረት የማያደርግ ፈቃድስ? ወይም ጨርቦ የአግዚአብሔር ፈቃድ ግድ የማይሰጠው ወይም የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለመቀበልም ሆነ ለመከተል ብርታቱና ፍላጎቱ የሌለው ፈቃድስ? ችግሩ ይሄ ነው።

አብዛኛውን ጊዜ የበላይ የሚለውን ቃል የምንጠቀመው አግዚአብሔርን ለመግለጽ ነው። አንዳንዴ ደግሞ ከእኛ በላይ ለሆነ ሥልጣን ለምሳሌ ሕገ መንግሥት፣ ባለ ሥልጣን ወይም የመሥሪያ ቤት አለቃ የበላይ ይባላል። እዚህ ግን ለመጣውና ለሳያችሁ የምፈልገው አሳብ የአያንዳንዳችንን ፈቃድ የበላይነት ነው። ፈቃዳችን የበላይነት አለው፤ ምክንያቱም አግዚአብሔር እንደንሆን ያቀደው እንደዚያ ነው።

ፈቃዳችን የበላይ ባይሆን ኖሮ አግዚአብሔር በትምህርት፣ በማበረታታት፣ ተስፋ በመስጠት፣ በማስጠንቀቅ በእኛ ላይ ጊዜውን አያጠፋም ነበር። ይህ ሁሉ ፈቃዳችንን ለመማረክ የተደረገ ጥረት ነው። ፈቃዳችን የበላይ ባይሆን ኖሮ አግዚአብሔር እኛን ለመድረስ አይጥርም ነበር፤ በትዕዛዝ ብቻ ሁሉን ያከናውን ነበር። እኛም ምርጫ አይኖረንም ነበር።

ለምን ፈቃድ የበላይ ሆነ?

እንደ ታሪክ ከእንግሊዝኛ ተርጉሜ ላቅርብ፦

አንድ የታወቀ አሻንጉሊት ሠራተኛ በአንድ አገር ውስጥ ይኖር ነበር ይባላል። በአሻንጉሊት ሥራ ጥበብ በጣም የረቀቀ ከመሆኑ የተነሳ የሥራው ዝርዝር በጣም የጠራ ስለነበር፤ አሻንጉሊቶቹ በጣም እውን ይመስሉ ነበር። ስለዚህ በየጊዜው ብዙ አሻንጉሊቶችን ስለሚሠራ፤ ከጊዜ ብዛት በምድር ላይ ያሉ የሰው ዘሮችን ሁሉ የሚወክሉ አሻንጉሊቶችን ሰርቶ አጠራቀመ። ከዚያም ቀኖቹን በሙሉ በእነኚህ ግሩምና ደንቅ አድርጎ በሰራቸው አሻንጉሊቶች በመጫወት ያሳልፍ ነበር። ለብዙ ዘመናት በዚህ ሁኔታ ረክቶና ደስ ብሎት ይኖር ነበር።

ጊዜ እያለፈ ሲሄድ ግን ቀስ በቀስ የሐዘን ስሜት ጥላውን እያጠለበቀ መምጣት ጀመረ። ይህ ታልቅ ጥበበኛ አሻንጉሊት ሠራተኛ የሠራው ሥራና በጥበቡም የፈጠራቸው አሻንጉሊቶች ሁሉ ባዶና ከንቱ መሆናቸውን መገንዘብ ጀመረ። ምንም ነገር የሌለባቸው፤ በመስታወት እንደሚታይ ምስል በጣም የራቁ ባዶ መሆናቸውን አየተረዳ መጣ። ሁሉም የራሱ እዕምሮ ውጤቶች ነበሩ፤ ራሱንም ከአሻንጉሊቶቹ ጋር ዘግቶ ጊዜውን ሁሉ የጨረሰው ከእነርሱ ጋር ብቻ ስለነበር፤ ለካ በአለም ውስጥ ብቸኛ ነበር። ጥበቡና ሙያው በጣም የረቀቀ መሆኑ ራሱ ለብቸኝነቱ ዋና ምክንያት መሆኑን ባወቀ ጊዜ ብቸኝነቱ በጣም ጎላበት። ይህ ባዶነት፤ ይህ ብቸኝነት ይህ ግንዛቤ የበለጠ ጥልቅ ሐዘን ውስጥ እንዲዋጥ አደረገው።

በዚህ ሁኔታ ላይ አንዳለ አንድ ቀን ራዕይ አየ። አንድ መልአካዊ ፍጡር የሕይወት ውኃ የሞላበት ጽዋ ይዞ ሊሰጠው መጣና “ከዚህ ውሀ አንድ ጠብታ የነካው ማንኛውም ነገር ሕይወት ያገኛል” አለው። ይህንንም ሲረዳ ሊሆን የሚችለው ነገር በሙሉ ገባውና ስሜቱ ገነፈለ፤ ደስታው በዛ፤ልቡ ድውድው እያለበት በመንቀጥቀጥ ጽዋውን ለመቀበል እጁን ዘረጋ። በዚያ ቅጽበት ግን አንድ ፍርሐት መጣበትና እጁን ሰብሰብ አደረገ። ይህንን ደስታውንና ስሜቱን የሚገታ አዲስ አሳብ ምን እንደሆነ መገመት ትችላላችሁ? ሕይወት እንዲህ በቀላሉ ሊሰጥ ይገባዋል ወይ? የሚለው ጥያቄ መጣበት። ለአሻንጉሊቶቹ ሕይወት ከሰጣቸው ታደኞቹ ሆነው ለመቅረታቸው ምን ማረጋገጫ አለው? አንዳሁኑ ሊታዘዙትና ሁኑ ያላቸውን ሁሉ የሚሆኑ፤ የሚወዱትና የሚከተሉት ሆነው መቆየታቸውን በምን ያውቃል? ራሳቸውን ችለው ቢሄዱስ? ታደኞቹ ለመሆን ወይም ለመሆን የምርጫ ነፃነት መስጠቱ አይደለም

እንዴ? ታደኞቹ ለመሆን ባይመርጡስ? አንዳውም ጠላቶቹ ለመሆን ቢነሱስ? ስለ እርሱ ምንም አይነት አመለካከት ባይኖራቸው እንዲያው ቢዘገትስ? የዚህ ሁሉ አሳብ ጥላ በላዩ አጠለበት፤ ትካዜ ገባው፤ እጁን እየሰበሰበ ለራሱ እንዲህ አለ፤ “ይህንን እድል ልጠቀምበት አልችልም”።

የሰው ፈቃድ የበላይ የሆነው እግዚአብሔር ይህንን እድል ስለተጠቀመበት ነው። እግዚአብሔር ይህን ያደረገው ፍቅር ስለሆነ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ባይሆን ኖሮ እኛ ብንወደው ወይም ባንወደው ግድ አይሰጠውም ነበር። ፍቅር ስለሆነ ግን እኛም ወደ እርሱ በፍቅር እንድንመለስ አጥብቆ ይፈልጋል። ያ ሊሆን የሚችለው የአሻንጉሊት ሠራተኛው ከብዙ ጥያቄ በኋላ ቀስ በቀስ እንድተረዳው ነፃነት ሲኖረን ብቻ ነው።

በግድ የሆነ ፍቅር ምን አይነት ፍቅር ነው? ሊያገባሽ የማይፈልግን ሰው አግብተሽ አብረሺው መኖር ትፈልገያለሽ? አትፈልገም፤ ደግሞም አይዘልቅም። ተጋብታችሁ ከኃይልና ከመሸነፍ የተነሳ መኖር ብትችይም፤ ለራስሽ ሲል ወደሽ አግብቶሽ ብትኖሪ የበለጠ ትርጉም አለው።

ፍቅር ለተዋደዱ ነፃነት መስጠት መቻል አለበት። ፍቅር ነፃ ሲሆን ብቻ ነው በሙሉት ሊሠራ ይሚችለው። እግዚአብሔር እወዳችኋለሁ ብሎ አንድንወደው ቢያስገድድን ኖሮ ያ ፍቅር አይደለም። ሌላ መንፈሳዊ ስም ይኖረው እንደሆነ አላውቅም፤ ግን ፍቅር አይደለም።

ፍቅር በመጀመሪያ ነፃነት ይሰጥና ከዚያ በኋላ ተወዳጁ መልሶ እንዲወድ ያባብላዋል። እኛም ለእግዚአብሔር መልሰን የምንሰጠው ፍቅር በነፃነት ካልሆነ እውነተኛ ፍቅር ሊሆን አይችልም። በነፃነት ያልሆነ ፍቅር የሚመስል ነገር፤ አክብሮት፤ ፍርሀት፤ ወይም መታዘዝ ሊሆን ይችላል፤ ፍቅር ግን ሊሆን አይችልም። እግዚአብሔርን ላለመውደድ ምርጫው ከሌለኝ ልወደውም ምርጫ የለኝም። ፍቅር ውሳኔ ነው። ስለዚህ እንዲህ ሊያደርግ የሚችለው የሌለውን ፈቃድ ማባበል ነው። ምክንያቱም ፈቃድ የበላይ ነው።

ሴቷ ልጇ ሶፊ የአራት አመት ልጅ በነበረችበት ጊዜ አንድ ቀን እኔና አሷ ብቻ ቤት ውስጥ ነበርን። ገበታ ቤት ያለው ጠረጴዛ ላይ ሆኜ የሆነ ነገር እጽፍ ነበር። ትኩረቴ የምሠራው ሥራ ላይ ስለነበር እርሷ ደግሞ የኔን አሳብ ለመያዝ ትጥር ነበር። “ዳዲ ይህንን አሳየኝ” ስትለኝ “ቆይ የምሠራውን ልጩሪስ” ብዬ ገፋ አደርጋታለሁ። ከዚያ ጠረጴዛው ላይ ወጥታ የምሠራውን እየነካካች አሳቤን ለማግኘት ብዙ ሞከረች። በኋላ ስታስቸግረን ተቆጣሁና “በይ አሁኑኑ ከጠረጴዛው ላይ ቶሎ ውረጃ አለዚያ ትቀጫለሽ” አልኳት። በዚህ ጊዜ ቅጣት ፈራችና ወርዳ ወንበር ላይ አኩርፋ ቁጭ አለች። ትንሽ ቆይታ “በውስጤ ግን አሁንም ጠረጴዛው ላይ ቆሜአልሁ” ብላ አስገረመችኝ። ፈቃዷ በእኔ ውሳኔ አልተሰማማም፤ እርሷን አስፈራርቼ ማስቀመጥ ብቸልም፤ ፈቃዷን ግን ማሸነፍ አልቻልኩም።

2. መጠን የሌለው ፍቅር

መጠን የሚለው ቃል ለማለት የፈለኩትን ሁሉ የሚገልጽ አይደለም። ግን ተቀራራቢ ሆኖ ያገኘሁት እርሱን ብቻ ነው። ለማለት የምፈልገው ግን ብዙ ቅፅሎችን የሚያጠቃልል አሳብ ነው። “የማይቀር፤ የተረጋገጠ፤ የተወሰነ፤ የተገበረ፤ የማይዳግም፤ የማይቀለበስ፤ የማይለወጥ፤ የማናመልጠው፤ ቀድሞ የሆነ ...” ፍቅሩን ለመግለጽ የሚውሉ ሆኖም አንጀት ያማያርሱ ቃላቶች ናቸው። የእግዚአብሔር ቃልም ይህንን ፍቅር በብዙ መንገድ ያስቀምጠዋል።

“በዘለአለም ፍቅር ወድጀሻለሁ፤ ስለዚህ በቸርነት ሳብሁሽ”
ኤርምያስ 31፡ 3።

“አብ አንደወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሪ ኑሩ”
ዮሐንስ 15፡ 9።

“ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቷልና፤ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል” ሮሜ 5፡ 8።

“ሞት ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ መላዕክትም ቢሆኑ፤ ግዛትም ቢሆን፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃይላትም ቢሆኑ፤ ከፍታም ቢሆን፤

ዝቅታም ቢሆን፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን፤ በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሌላየን አንዳይችል ተረድቼዋልአሁ”
ሮሜ 8፡ 38-39።

“እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና በዚህም ፍቅርን አውቀናል” 1
ዮሐንስ 3፡ 16።

የማይወድቅ የማይቋጭ፤ ዘለአለማዊ፤ ሰማያዊ፤ የማይገባን፤ የማይሸነፍ፤ ዋጋው የማይለካ፤ መጠን የሌለው ፍቅር። የእግዚአብሔር ፍቅር “እኔ አልሸነፍም” ይለናል። ይህንንም የሚለው ከኩራትና ከትዕቢት ተነስቶ ሳይሆን ከርህራሄ ይተነሳ ነው። ፍቅር እንዲህ ይላል “ገለል ስደረግ ልቤ ይሰበራል” ፍቅር የሚያስወጣውን አውጥቶ የተፈቃሪውን ደህንነት ይጠብቃል፤ ፍቅር የተፈቃሪውን መባረክ በጣም ስለሚፈልግ በረከቱን የሚዘጉበትን እንቅፋቶች ሁሉ ለማስወገድ ይጥራል። ፍቅር የማይታከተውና የማይመጠነው ለራሱ ብሎ ሳይሆን ለተፈቃሪው ብሎ ነው።

በ 1ቆሮንቶስ 13 የተገለጸው የፍቅር ገለጻ የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያንፀባርቅ ነው።

“ፍቅር ይታገሳል፤ ቸርነትንም ያደርጋል፤ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመካም፤ አይታበይም የማይገባውን አያደርግም፤ የራሱንም አይፈልግም፤ አይበሳጭም በደልንም አይቆጥርም፤ ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል አንጂ ስለ አመጸ ደስ አይለውም፤ ሁሉን ይታገሳል፤ ሁሉን ያምናል፤ ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፤ በሁሉ ይጸናል” ቁጥር 4-7።

የእግዚአብሔር ፍቅር ይህን ይመስላል፤ በዚህም እገላለጽ መሠረት ፍቅሩ ጨዋ ነው፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ፍቅር መጠን የሌለው ነው፤ ይህም ማለት እምቢ ብለን በመሸሽ ልናመልጠው አንችልም፤ ይከተለናል አንጂ። ይህ መጠን የሌለው ፍቅር ለመጠበቅ፤ ለመቆየት እምቢ ያለውን አያባባለ፤ አየታገሰ እሺ ለማሳኘት ይጠብቃል፤ ፍቅር ለተፈቃሪው “ከእኔ ጋር መስማማትህ፤ እኔን መቀበልህ አይቀርም፤ እስከዚያው ድረስ ግን ማደግህ ይቀጥላል” ይለዋል።

ፍቅር ኢየሱስ ነው፤ በ1ኛ ቆሮንቶስ 13 ውስጥ ፍቅር በሚለው ቦታ ሁሉ ኢየሱስ የሚለውን አየተካችሁ ብታነቡ አሳቡ የበለጠ ትርጉም ይሰጣችኋል።

ለምሳሌ ያህል አስቲ አንዲህ ብለን አናሰብ። ምርጫ በቀረበልን ጊዜ ሁሉ ፍቅር አስር ነጥብ እንድናገኝ ይጠብቅ ይሆናል (አንድ ሌሎችም ጅምናሰቲክ ማለት ነው)። ግን በመጀመሪያ መከራችን ሶስት ነጥብ እናገኝ ይሆናል እንበል።

ፍቅር አሁንም ሌላ አድል ይሰጠንና በሚቀጥለው አድል የባሰውን አንድ ነጥብ እናገኝ ይሆናል። ፍቅር ግን በትዕግሥትና በማበረታታት አሁንም ሌላ አድል ይሰጠናል። (በነገራችን ላይ በሌሎችም ጅምናሰቲክ የሚሰጠው ሁለት አድል ብቻ ነው)። ፍቅር ግን አሁንም ሌላ አድል ይሰጠናል፤ በዚህ ጊዜ ምናልባት ጎብዘን ስድስት እናመጣ ይሆናል፤ ፍቅር ግን አሁንም ማበረታታቱንና አድል መስጠቱን ይቀጥላል። በዚህ ተደጋጋሚ አሳብ ወደት አየሄድኩ እንደሆነ ሳይገባችሁ አይቀርም።

እግዚአብሔር ሌላ አድል ሊሰጠን አይሰለችም። ወደ አርሱ ተመልሰን እርሱን በሙላት አስክንለማመድ ድረስ ደግሞ ደጋግሞ ይሞክረናል። እኛን ወደ አርሱ ለማስጠጋት ያለው ፍላጎት እኛን ከአርሱ ለማራቅ የተነሱ ኃይሎች ካላቸው ውሳኔ ይበልጣል እንጂ አያንስም። የፈቃዳችንን መተባበር ብቻ ነው የሚጠብቀው። 1 ቆሮንቶስ 13ን እንደገና እናንብብው፤ በዚህ ጊዜ ግን ፍቅር በሚለው ቦታ እግዚአብሔር የሚለውን አያስገባን እናንብብው። እግዚአብሔር ይታገላል፤ እግዚአብሔር በደልን አይቆጥርም፤ ይህም ማለት ላደረግነው ጥፋት ሁሉ ያስቀመጠው መዝገብ የለም ማለት ነው። እኛ ወደ ደህንነት አስክንመጣ ተስፋ አይቆርጥም።

እግዚአብሔር የሰው ፈቃድ የበላይ እንደሆነ ቢቆጥርም፤ ወደ አርሱ አስኪመለስ ድረስ ፈቃዳችንን ለመማረክ የሚያደርገውን ጥረት አያቋርጥም። ለዚህ ነው በየጊዜው ወደ ውሳኔ እንድንመጣ በተደጋጋሚ ዕድል የሚሰጠን።

ፍቅር ዲሲፕሊን አለበት

ስለ ዲሲፕሊን መነጋገር ያስፈልገናል። ከኛ መካከል ማንኛችን ነን ዲሲፕሊን መደረግ የምንወድ? ብዬ ብጠይቅ ብዙዎቻችን አገላለጽን ከላይ ወደታች ሳይሆን ከጎን ወደጎን ነው የምናነቃነቀው። ነገር ግን ዲሲፕሊን ከሚወደን አባታችን ይመጣል። ምክንያቱም ዲሲፕሊን የፍቅር ባልደረባ ነው።

“እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዟችኋልና የተግባሩን ምክር ታገሱ፤ ለመሆኑ አባት የማይቀጣው ልጅ ማነው? ልጆች ሁሉ በሚቀጡበት ቅጣት ተካፋይ ካልሆናችሁ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደሉትም።”
ዕብራውያን 12፣ 7-8።

በዲሲፕሊን ውስጥ ቅጣት የማይቀር ነገር ነው፤ ማስታወስ ያለብን ግን የዲሲፕሊን ቅጣት የልጅነት ምልክት ነው። የዲሲፕሊን ቅጣት ለጉዳት የታቀደ ሳይሆን ጉድለትን ለማሳየት፤ ለማነቃቃትና ለማቃናት የሚደረግ ነው። አላማው ይህ ያልሆነ ቅጣት ግን ለጉዳት የታቀደ ስለሚሆን ከእግዚአብሔር አይደለም። ለጠፋነው ጥፋትና ለሠራነው በደል ሁሉ የእግዚአብሔር ቅድስና የሚጠይቀውን ፍርድ እንደና ለዘለአለም ጌታ የሱስ ከፍሎታል። ስለዚህ እግዚአብሔር አሁን እኛን ለመቅጣት ግፊትም ፍላጎትም የለውም። ስለዚህ ፈቃዳችን ከአርሱ ፈቃድ ጋር እንዲሰማማ ለማድረግ ሊያነቃንና ሊያነቃቃን ይወዳል። የአርሱ ወንድና ሴት ልጆች ሆነን ግንኙነት ለመፍጠር እንድንመርጥ ስለሚፈልግ ነው አንዳንድ ጎነጥ የሚያደርገን፤ በማይመቹ ሁኔታም ወስጥ የሚተወን።

በይቅርታና በክፍያ (restitution) መካከል ያለውን ልዩነት ግልጽ ማድረግ አለብን። ይቅርታ ጌታ የሱስ በመስቀል ላይ በፈጸመው መስዋዕትነትና ድል ላይ የተመሠረተ የነፃ ስጦታ ነው። በነፃ የምንቀበለውም ነው፤ እኛም ለሌሎች በነፃ መስጠት ያለብን ነው። ክፍያ ግን በሕግ ወይም ፍትህ ላይ የተመሠረተ ለጠፋነው ወይም ለበላሸነው ምትክ የሚሆን ድጎማ ነው። ጸድቅ የሆነው አምላክ ያንን ከእኛ ይጠይቃል። ይቅርታ በኃጢአት ፀፀት ላይ ያተኮረ ሲሆን ክፍያ ግን በውጤቱ ላይ ያተኮራል።

ጌታ የሱስ እንዲህ አለ:-

“የክሰሰህ ባለጋሪህ አንዳያስፈርድብህ ዳኛውም ለአሳሪ አሳልፎ አንዳይሰጥህ በወሀኒም አንዳትጣል፤ በመንገድህ ላይ ሳለህ ከባለጋሪህ ጋር ፈጥነህ ተስማማ። እውነት አልሃለሁ ካስፈረደብህ ግን የመጨረሻዋን ባንቲም እስክትከፍል ድረስ ከዚያ አትወጣም” ማቴዎስ 5፡ 25-26”

ጌታ የሱስ የሚሉን ለራሳችን ስንል ከሌሎች ጋር ያለንን ሁኔታ ማስተካከል ይጠቅማል ነው። የቀረበብህን ከስ ቶሎ አስተካክል፤ ቅጣት ከበስተኋላ እየጠበቀህ ነው። ማድረግ የሚገባህን ቶሎ አድርገው፤ ምክንያቱም ከዚያ ማምለጥ አይቻልም። ቢያንስ ከርቶሌ ከመውረድ ትድናለህ። ፍርዱን እስከመጨረሻው አትጋፋ፤ የሚጠበቅብህን ማድረግ የማይቀር ነው፤ መደረግ አለበት፤ ከዘለአለማዊ ህጎችም ለማምለጥ መሞከር ከንቱ ልፋት ነው። እጅህን ሰጥ፤ እግዚአብሔር አንዲያስገድድህ አታስገድደው።

እግዚአብሔር ያስገድዳል? ጌታ የሱስ የጠቀሰው ወሀኒ የትና ምን አይነት እንደሆነ አለውቅም። ግን የትም ሆነ ምን በዚያ አካባቢ ዝር ላለማለት መጠንቀቅ ያስፈልጋል። ያንን ነው ጌታ የሱስ እያስጠነቀቀን ያለው። መክፈል ያለብህን ለመክፈል እስቲያስገድድህ ድረስ አትጠብቅ።

ሌሎች ባንተ ላይ አለብህ የሚሉህን አዳ ቶሎ አስተካክል። የሚገባው ጊዜ አልፎ ሳይሄድ ነው መስተካከል ያለበት። መደረግ ያለበትን አድርገው። ያንን ለማድረግ ደግሞ ከአሁን የተሻለ ጊዜ የለም፤ አየቆየ ከሄደ አየባሰ ነው የሚሄደው። ለነገ ማሳደር አይጠቅምም፤ ማድረግ አለብህ! ማምለጥ አትችልም። ትንሽ ሲኦል ያለበት ገነት ወይም ትንሽ ገነት ያለበት ሲኦል የለም። የሰይጣን የሆነውን ይህን ወይም ያንን በልባችንም ሆነ በአሳባችን ይዘን መቀመጥ አንችልም። ሰይጣኖችን መሄድ አለበት፤ ፀጉሩም ላባውም እንኳን ሳይቀር።

እኔ እንደምገምተው መክፈል ያለበትን ላልከፈለች ነፍስ ፈውስ የላትም፤ መልሱ በመክፈል፤ እንደቃሉ በመኖር፤ ራስን በመካድ ውስጥ ነው። እግዚአብሔር ልጆቹን ጥሩ፤ ንጹህንና ጽዱ ለማድረግ የወሰነ ነው። ልብ አድርጉ የምንነጋገረው ስለ ደህንነት አይደለም፤ ስለ ክርስትና ሕይወት ነው።

መክፈል ያለበት ይከፈላል፤ ያ አይቀርም፤ ለሌሎች ያለብንን ዕዳ ከተቀበልን ቶሎ ማስተካከል ጥሩ ነው። ጌታ ራሱ “ፈጥነህ ተስማማ” ነው ያለው። የምንነጋገረው ከእኛ ስለሚጠበቅብን ነው እንጂ እኛ ከሌሎች ከምንጠብቀው ጋር አይያያዝም። ለመሆኑ እነኚህ አዳዎች ምን ምን ይመስላሉ?

- ያልተጋደለ እውነተኛ ፍርድ
- እኛ ልናገኝ የምንፈልገውን ያህል ፍቅር መስጠት
- መተማመን
- ያልሰጠነውን ወይም የደበቅነውን ሙገሳ፤ ምስጋና መስጠት
- ልንሰጣቸው የምንችለው ግን ያልሰጠናቸው አድሎች
- ልንሰጣቸው የምንችለው ግን ያልሰጠናቸው መብቶች
- የበደለናቸውን በደል መናዘዝ
- ለፈጠርንባቸው ችግር ወይም ለደረሰንባቸው ጉዳት መጸለይ
- ለጥያቄአቸው መልስ መስጠት
- የስልክ ጥሪአቸውን መመለስ
- መልካም እድልን ከልባችን መመኘት
- በደላቸውን ባይናዘዙም እንኳን ይቅር ማለት
- በእግዚአብሔር አምሳል እንደተፈጠሩ በማወቅ አክብሮት መስጠት

መክፈል የሚገባንን በመክፈል ትዕዛዙን እየጠበቅን

“ይህም የሚሆነው ሁላችንም የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በማወቅ ወደሚገኘው እንድንት በመምጣትና ሙሉ ሰው በመሆን በክርስቶስ ወዳለው ፍጹምነት ደረጃ እስከምንደርስ ነው” ኤፌሶን 4፡ 13።

በዚህ ዲስፕሊን ውስጥ እንድናልፍ የሚያስችለንን አመለካከት የምናገኘው ከጌታ ነው። እኛም ለሌሎች ፍቅራችንን በመግለጽ፣ በትእግስትና በመቀባበል ሌሎችን በስህተታቸው ከመኮነን ወጥተን መተማመንና ተስፋን መለማመድ መማር አለብን። ይህ ሁሉ ሐተታ በቀላሉ ሲገለጽ መስጠት መቀበልን ፍጹም ያደርገዋል። የእግዚአብሔርን ፍቅር በሙሉት መቀበል ለመቻል፣ ያልተወሰነ ፍቅር ለሌሎች መስጠት መቻል አለበን። ይህ የእግዚአብሔር ትዕዛዝ ነው። ምንም እንኳን ያልተገኘበት ጌታ የሱስ እንኳን እግዚአብሔርን መታዘዝ ነበረበት።

“ሁሉ ነገር ለእርሱና በእርሱ የሚኖር እግዚአብሔር ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ለማምጣት የድንታቸውን መሥራቶች በመክፈት ፍጹም ሊያደርገው የተገባ ነው” ዕብራውያን 2፡10።

መታዘዝ መረዳትን ይቀድማል የሚለውን አሳብ ለመረዳት ብዙ ጊዜ ነው የወሰደብኝ ምክንያቱም በተፈጥሮ በአዕምሮዬ የተረዳሁትን ነው ለማድረግ የሚቀለኝ።

በማጣት ወስጥ ትርፍ

ይህ በማጣት ውስጥ የሚገኝ ትርፍ ፕሪንስፕል ጌታ የሱስ ያስተማረውና ሞዴል ያደረገው ነው። እግዚአብሔር እንዳንድ ጊዜ እንድናልፍበት የሚያደርገን ሁኔታዎች ብዙ ያከሰረን ይመስለናል። እርሱ ግን መልካም አምላክ ነው። ለእኛም ያለው አለማ በጎና ያማረ ውጤቱ በረከት የሆነ ነው። ስለዚህ እንድናልፍበት በሚያደርግን ነገር ሁሉ ከጊዜ በኋላ ትርፍ እንዳለው ስለሚያውቅ በሁኔታችን ውስጥ እንድናለፍ ይተወናል። ነገር ግን ሁኔታችን ደግሞ እንዳያጠፋን ይጠብቀናል። በሁኔታችን ውስጥ አልፈን ሰንወጣ ግን ከልምምዳችን የተነሳ በሰለን እድገን ተምረን አውቀን ለራሳችንም ሆነ ለእግዚአብሔር የተሻልን ሰዎች ሆነን ነው። በማጣት ወስጥ የሚገኝ ትርፍ ማለት ይህ ነው።

ምዕራፍ አስራ ሶስት

የመጨረሻ ጥሪ

ኑ1 አብረን

ወደ ኃላ መለስ ብዬ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የገለጽኩዎቸውን ብዙ አሳቦች ስመለከት ልቤ የሚመኘውን እንድ ነገር ላካፍላችሁ አወዳለሁ። ልቤ ይህንን የእምነት ልምምድ በየቀኑ እንድትለማመዱት ሊያበረታታችሁ ይወዳል። ያ ብቻ አይደለም የልቤ ምኞት፤ ልቤ ኑ አብረን ይህንን የእምነት ጉዞ እንቅዝ በላቸው ይለኛል ጉዞ። ኑ አብረን የሚለው ከግሪኩ ፓራክሌሲስ (Paraklesis) የመጣ ቃል ሲሆን በእንግሊዝኛ ኢክሶርቴሽን (exhortation) ተብሎ ነው የተተረጎመው። ለማነቃቂያ ወይም ለማበረታቻ የሚውል ቃል ነው። ከባድ ግፊት ወይም አሰልጣኝ ጉትጎታ ወይም ጣትን ቀስሮ በማስፈራራት የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ አይደለም። ኑ አብረን፤ ጨዋነት ያለበት ቃል፤ ሰላማዊ ጥብረትን የሚያስተላልፍ አብረን እንሂድ፤ አብረን እናድርግ የሚል የደስታ ግብዣ የሚጋብዝ ነው። ኑ አብረን! የሚል ግብዣ በመጋበዝ ነው ይህን የመጨረሻውን ምዕራፍ መክፈት የምፈልገው።

እኔም ከአንተ ጋር ወይም ከእንቺ ጋር ጎን ለጎን ሆነን በዚህ የእምነት ጎዳና አብረን ብንቅዝ ራሴን እንደ አድለኛ እቆጥረዋለሁ። ይሄ ነው በመጽሐፉ መጨረሻ የማቀርብላችሁ ኢክሶርቴሽን። ብዙ ተጉዘን እዚህ መዝጊያው ላይ ሰንደርስ እስቲ ተመልሼ ወደ መጀመሪያው ገጽ ልሂድና መጽሐፉን የከፈትኩበትን ጥቅስ አብረን እንድናየው ላምጣው።

“የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን?”
(ሉቃስ 18፡ 8) ።

ወደ ፊት ወደዚያ ቀን በመመልከትና እንዴት ያለ ድንቅ ቀን እንደሚሆን በመገመት መጽሐፉን መዝጋት እፈልጋለሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ የሰው ልጅ የሚመጣበት ያ ቀን መቼ እንደሚሆን ማወቅ እንደማንችል በግልጽ ይናገራል።

“ያን ቀንና ሰዓት ግን ከአብ በስተቀር የሰማይ መለሰክትም ቢሆኑ፤ ወልድም ቢሆን ማንም አያውቅም” (ማቴ. 24፣ 36) ።

ያ ቀን በድንገት የሚሆን፤ ሳይጠበቅ የሚጠባ የሰርጥራይዝ ቀን ነው። ሲሆን ግን እናውቀዋለን። ጌታ የሱስንም ሁላችንም ስናየው እናውቀዋለን። ይህ የንጉሦች ንጉሥ ዘለዓለማዊና ሉአላዊ መንግሥቱን ይዞ ሲገለጥ ለማንም አጠያያቂ አይሆንም።

ጌታ የሱስን የማየቱ ሰርጥራይዝና ድንጋጤ ሲያልፍልን፤ የደስታውና የፈንጠዝያው እንፋሎት ሲሰክንልንና ኢያንዳንዳችን በግል ከእርሱ ጋር ቆይታ ስናደርግ ምን ይለን ይሆን?

ልጄ ሆይ አስቲ ሕይወትህን እንመልከተው፤ የአለፍክበትንም የእምነት ሕይወት አብረን እንመርምረው።

ልጄ ሆይ በማያቋርጥ እምነት አስካሁን በመጓዝህ (በመጓዝሽ) ምን ያህል ደስ እንደተሰኘሁ ልገልጽልህ (ልገልጽልሽ) እወዳለሁ። እምነትህ ሁሉን ቻይ የሆነውን አግዚአብሔርን አስደስቶታል። በተማርካቸው የእምነት እውነቶች ሁሉ በመመለሰ በእምነት ሕይወትህ ስታድግ ቆይተህል፤ ለኔም እንደሰጣታ የሆነልኝን ብዙ የተጠራቀመ የእምነትህን ታሪክ ደስ ብሎኝ ተቀብሎዋለሁ።

በተለይ ደግሞ የበለጠ የተደሰትኩበት በፈቃድህ ባደረከው ልምምድ ነው። ከተሳሳቱ የእምነት ልምምዶች ነፃ ሆነህ የፈቃድ እምነትን በመለማመድ ህዋሳትህ ሁሉ ደግሞ ከእኔ ጋር በመተባበር ምን ሚና መጫወት እንደነበረባቸው ተረድተህ ስለሳየኸው እርምጃም የበለጠ ተደስቻለሁ።

በነፃነት እምነትህን በተለያዩ ሁኔታዎች ስለሳየህና ስለተለማመድክ፤ ለአንተም የሚጠትምህን ለየት ያሉ የእምነት ክንውኖች በሕይወትህ ስለሳየህ የእምነትህ ፍሬ ደስ አሰኝቶኛል።

በጣም ያረካኝ ልምምድህ ደግሞ የእምነትህን ጠላቶች ለይተህ እውቀህ ከመንገድህ እንዳያስቱህ ተጠንቅቀህ መጓዝህ ነው። እንተ በአለም ውስጥ አንጂ አለም ባንተ ውስጥ ሆኖ ስለላገኘሁ፤ ከዚህም ውሳኔህ የተነሳ የሚከተሉትን እክሎች ሁሉ አልፈሃል፦

- ባህላዊ የእምነት መሰናክሎችን
- ሰይጣን ያነጣጠረብህን መሳሪያዎችና ያስነሳብህን ውጊያዎች
- የተሳሳቱ መንፈሳዊና ክርስቲያን ነን የሚሉ ትምህርቶችን
- የውሸት አስተሳሰቦችንና ጥርጣሬዎችን
- ብቻዬን ልጓዝ ወይም ለድርገው የሚለውን መጥፎ ግፊት

ለነፍሴ የማያቋርጥ ደስታ የሆነልኝ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ አልፎ አልፎም ቢሆን የሰጠህን የእምነት ስጦታ በድፍረት መለማመድህ ነው።

በእኔ ያለህን ነፃነት መጠበቅህንና ማሳደግህንም በደስታ አስተውያለሁ።

ሕይወትህን ወደኋላ ዞር ብዬ በምመለከትበት ጊዜ የራስህን ፈቃድ ከእኔ ፈቃድ ጋር ለማስታረቅ ያደረከውን ጥረት ሁሉ እይቻልሁ። ይህም ልዜ በጣም ደስ ካስኖቸው ተግባርህ አንዱ ነው። ምክንያቱም ከዚያ የተነሳ ዛሬ እንዲህ ብዬ ከምጋብዛቸው አንዱ ስለሆንክ ደስ ይለኛል፤

“እናንተ አባቴ የባረካችሁ ኑ! ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ወረሱ” (ማቴ. 25፣ 34) ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ የእኔን ባህሪያት በርዕዮትህ፤ በቅደም ተከተልህ፤ በሥራህ ውስጥ ሁሉ ማየት ችያልሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ ሌሎች በአንተ እንደተረዱ፤ እንደተፈወሱ፤ ምሪት እንዳገኙ፤ እንደተማሩ፤ በጓደኝነትህም እንደተባረኩ ማየት ችያልሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ ከአንተ አርእያነት የተነሣ ሌሎችም እምነትን ሲለማመዱ፤ ሲበረታቱ ማየት ችያለሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ ማሳበረሰቡና ህብረተሰቡ በትላቁም በትነሹም ነገር ሲነኩና ሲበረታቱ ማየት ችያለሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ የአኔ ቃል ኪዳኖች መፈጸማቸውን፤ የፍቅሬ ሰጦታ የሆኑት በረከቶች መሟላታቸውን አይቻለሁ።

አብራ መሆን የምፈልገው አንግዲህ እነኚህን ወይም እነኚህን የሚመስሉ የምሰጋና ቃላት ከጌታ አፍ ልትሰማ ትችላለህ ብዬ ለማበረታታት ነው። ማመን ትችላለህ፤ አንቺም ተግባራዊ እምነት መለማመድ ትችያለሽ። ምክንያቱም እርሱ ሊረዳን ሁልጊዜ በቅርባችን ነው ያለው። እምነትህ/እምነትሽ መሆን እንደሚገባው ካልሆነ፤ እርሱ ሊረዳህ ይወዳል፤ ቢረዳሽ ደስ ይለዋል፤ ይህንን አመን፤ እግዚአብሔርን አመነው። የዚህ መጽሐፍ ዋናው ቁም ነገር ይህ ነው፤ እግዚአብሔርን የበለጠ እንድናምነው ለማድረግ። ኑ፤ አብረን በዚህ የእምነት ልምምድ እንሂድ... እግዚአብሔርን እንመነው።

የቢ መጻሕፍት

Sources used in this Book

Barcly, William. *The Letters to the Corinthains*. Philadelphia: The Westminister Press, 1975.

Buffett, Peter. *Life is What you make it*. Random House, Inc., New York, 2010.

Carpenter, Humphery. *The Inklings*. Boston: Houghton Mifflin Co., 1979.

Cowman, Mrs. Charles E. *Stream in the Desert Vol. 2*. Grand Rapids: Zondrvan, 1966.

DeArtega, William. *Quenching the Spirit*. Lake Mary, Fla. Creation House, 1992.

Edman V. Raymond. *They Found the Secret*. Grnad Rapids: Zondrvan, 1960.

Flynn, Mike. *The Mustard Seed Book*. Grand Rapids, Chooosen Books, 1995.

Floyd, McClung. *Finding Friendship with God*. Ann Arbor, MI. Vine Books, 1992.

Flynn, Mike. *Holy Vulnerability*. Grand Rapids, Chooosen Books, 1990.

Graham, Billy. *Just As I Am*. Harper Collins Publishers, New York, 1997.

Grubb, Norman. *Touching the Invisible*. Ft. Washington, Pa: Christian Literature Crusade, 1978.

Lawrence, Brother. *The Practise of the Presence of God*. White Plains, NY: Peter Pauper Press Inc., 1963.

Lewis, C.S. *Christian Reflections*. Edited by Walter Hooper. Grand Rapids: Eerdmans. 1967.

MacDonald, George. *Life Essential*. Wheaton: Harlord Shaw Publishers. 1974.

MacDonald, George. *Unspoken Sermons* 3 vol. Eureka, CA. Sunrise Books Publishers, 1989.

Meyer, Joyce. *How to Hear From God*. Warner Faith, Time Warner Group. USA, 2003.

Nee, Watchman. *What Shall This Man Do?* Ft. Washington, Pa.: Christian Literature Crusade, 1961.

Phillips, Michael R. *George MacDonald*. Minneapolis: Bethany House Publishers, 1987.

Shelley, L. Bruce. *Church History In Plain Language*. Wood Publishing. Dallas, 1982.

Tittmann, George F. *What Manner of Love*. New York: Morehouse-Barlow Co. 1959.

Vine, W.E. *An Expository Dictionary of New Testament Words*. Grand Rapids Fleming H. Revell, 1966.

Williams, Charles, *War in Heaven*. Grand Rapids: Eerdmans, 1949.

ሰይፉ ከበደ. *የፈውስ ኪዳን*. Devine Power Evangelical Ministries. Riverside, CA. 2003.

መንግሥቱ ለማ

3023 Becket St.

Pearland, TX. 77584

(713) 436-3110

mlemma_2000@yahoo.com

[illegible]